

I

(Wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

VERORDENING (EU) 2016/1011 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 8 juni 2016

betreffende indices die worden gebruikt als benchmarks voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten of om de prestatie van beleggingsfondsen te meten en tot wijziging van Richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EU en Verordening (EU) nr. 596/2014

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De prijsstelling van veel financiële instrumenten en financiële overeenkomsten is afhankelijk van de nauwkeurigheid en integriteit van benchmarks. Ernstige gevallen van manipulatie van rentevoetbenchmarks, zoals Libor en Euribor, evenals beschuldigingen dat energie-, olie- en valutawisselingsbenchmarks zijn gemanipuleerd, tonen aan dat benchmarks kunnen blootstaan aan belangenconflicten. Het gebruik van discretionaire en zwakke governance-regelingen verhogen de vatbaarheid van benchmarks voor manipulatie. Tekortkomingen in of twijfels over de nauwkeurigheid en integriteit van als benchmarks gebruikte indices kunnen het vertrouwen in de markt ondermijnen, kunnen leiden tot verliezen bij consumenten en beleggers en kunnen de reële economie verstoren. Om die reden is het noodzakelijk om de nauwkeurigheid, degelijkheid en integriteit van benchmarks en het benchmarkvaststellingsproces te waarborgen.
- (2) Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾ bevat bepaalde vereisten met betrekking tot de betrouwbaarheid van benchmarks die worden gebruikt voor de prijsstelling van een genoteerd financieel instrument. Richtlijn 2003/71/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁵⁾ bevat bepaalde vereisten voor benchmarks die worden gebruikt door uitgevende instellingen. Richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement

⁽¹⁾ PB C 113 van 15.4.2014, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 177 van 11.6.2014, blz. 42.

⁽³⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 28 april 2016 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 17 mei 2016.

⁽⁴⁾ Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van Richtlijn 2002/92/EG en Richtlijn 2011/61/EU (PBL 173 van 12.6.2014, blz. 349).

⁽⁵⁾ Richtlijn 2003/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende het prospectus dat gepubliceerd moet worden wanneer effecten aan het publiek worden aangeboden of tot de handel worden toegelaten en tot wijziging van Richtlijn 2001/34/EG (PBL 345 van 31.12.2003, blz. 64).

en de Raad ⁽¹⁾ bevat bepaalde vereisten voor het gebruik van benchmarks door instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's). Verordening (EU) nr. 1227/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ bevat een aantal bepalingen die manipulatie verbieden van benchmarks die worden gebruikt voor energieproducten in de groothandel. Die wetgevende handelingen hebben echter slechts betrekking op bepaalde aspecten van bepaalde benchmarks en pakken niet alle zwakke punten aan in het vaststellingsproces van alle benchmarks, noch hebben zij betrekking op alle wijzen van gebruik van financiële benchmarks in de financiële sector.

- (3) Benchmarks zijn van cruciaal belang voor de prijsstelling van grensoverschrijdende transacties en bevorderen zo de goede werking van de interne markt voor een veelheid aan financiële instrumenten en diensten. Veel benchmarks die als referentie worden gebruikt in financiële overeenkomsten, in het bijzonder hypotheeklen, worden aangeboden in één lidstaat, maar gebruikt door kredietinstellingen en consumenten in andere lidstaten. Daarnaast dekken die kredietinstellingen hun risico's vaak af of verkrijgen zij financiering voor de gunning van die financiële overeenkomsten op de grensoverschrijdende interbancaire markt. Slechts enkele lidstaten hebben nationale regels vastgesteld over benchmarks, maar hun respectieve rechtskaders over benchmarks laten reeds verschillen zien wat bepaalde aspecten betreft, zoals het toepassingsgebied. Bovendien heeft de International Organisation of Securities Commissions (IOSCO) op 17 juli 2013 overeenstemming bereikt over beginselen inzake financiële benchmarks („IOSCO-beginselen voor financiële benchmarks”) en op 5 oktober 2012 over beginselen voor bureaus voor olieprijsnoteringen („IOSCO-beginselen voor PRA's”) (tezamen: „de IOSCO-beginselen”), en aangezien die beginselen een bepaalde flexibiliteit toestaan wat betreft het precieze toepassingsgebied en de wijze van uitvoering, zullen de lidstaten geneigd zijn nationale regels vast te stellen waarin deze beginselen op uiteenlopende wijze ten uitvoer worden geleid.
- (4) Die uiteenlopende benaderingen zouden leiden tot versnippering van de interne markt, aangezien beheerders en gebruikers van benchmarks in verschillende lidstaten aan verschillende regels zouden worden onderworpen. Bijgevolg zouden benchmarks die in één lidstaat worden aangeboden, mogelijk niet kunnen worden gebruikt in andere lidstaten. Bij gebrek aan een geharmoniseerd kader om de nauwkeurigheid en integriteit van benchmarks die worden gebruikt in financiële instrumenten en financiële overeenkomsten in de Unie, te waarborgen, of om de prestatie van beleggingsfondsen te meten, is het derhalve waarschijnlijk dat verschillen tussen de regelingen van de lidstaten belemmeringen zullen vormen voor de goede werking van de interne markt wat het aanbieden van benchmarks betreft.
- (5) De Unieregels over consumentenbescherming bestrijken niet de specifieke kwestie van adequate informatie over benchmarks in financiële overeenkomsten. Als gevolg van klachten en geschillen van consumenten over het gebruik van benchmarks in verschillende lidstaten, is het waarschijnlijk dat op nationaal niveau uiteenlopende voorschriften worden vastgesteld, die ingegeven zijn door legitieme overwegingen van consumentenbescherming, hetgeen kan leiden tot versnippering van de interne markt als gevolg van uiteenlopende mededingingsvoorwaarden die verbonden zijn met verschillende niveaus van consumentenbescherming.
- (6) Om de juiste werking van de interne markt te garanderen en de omstandigheden van die werking te verbeteren, in het bijzonder met betrekking tot financiële markten, en om een hoog niveau van consumenten- en beleggersbescherming te waarborgen, is het dan ook passend om op Unieniveau een regelgevend kader vast te stellen voor benchmarks.
- (7) Het is passend en noodzakelijk dat dat kader de vorm heeft van een verordening, om ervoor te zorgen dat de bepalingen die directe verplichtingen opleggen aan personen die betrokken zijn bij het aanbieden van, gegevens aanleveren voor en gebruiken van benchmarks, op uniforme wijze in de gehele Unie worden toegepast. Aangezien een rechtskader voor het aanbieden van benchmarks noodzakelijkerwijs maatregelen impliceert die nauwkeurige vereisten bevatten met betrekking tot de aspecten die met het aanbieden van benchmarks samenhangen, kunnen zelfs kleine verschillen in de benadering van een van die aspecten leiden tot aanzienlijke belemmeringen voor het grensoverschrijdend aanbieden van benchmarks. Daarom zou het gebruik van een verordening, die rechtstreeks toepasselijk is, de bevoegde autoriteiten op nationaal niveau minder mogelijkheden mogen bieden om uiteenlopende maatregelen te nemen, te zorgen voor een consistente aanpak en voor meer rechtszekerheid, en aanzienlijke belemmeringen voor het grensoverschrijdend aanbieden van benchmarks te voorkomen.
- (8) Het toepassingsgebied van deze verordening moet zo breed zijn als nodig is om een preventief regelgevend kader te vormen. Het aanbieden van benchmarks impliceert keuzevrijheid bij de vaststelling ervan en is inherent blootgesteld aan bepaalde soorten belangenconflicten, hetgeen betekent dat er mogelijkheden en stimulansen zijn

⁽¹⁾ Richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) (PB L 302 van 17.11.2009, blz. 32).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 1227/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de integriteit en transparantie van de groothandelmarkt voor energie (PB L 326 van 8.12.2011, blz. 1).

om benchmarks te manipuleren. Alle benchmarks hebben die risicofactoren gemeen en moeten worden onderworpen aan adequate voorschriften inzake governance en controle. De omvang van de risico's varieert echter, waardoor steeds voor een op de specifieke situatie toegesneden benadering moet worden gekozen. Aangezien de vatbaarheid en het belang van een benchmark variëren in de tijd, zou een beperking van het toepassingsgebied tot indices die thans belangrijk of vatbaar zijn, geen oplossing bieden voor de risico's die benchmarks in de toekomst kunnen vormen. Meer bepaald kunnen benchmarks die momenteel niet op grote schaal worden gebruikt, in de toekomst meer worden gebruikt zodat zelfs een kleine manipulatie ervan grote gevolgen kan hebben.

- (9) Het cruciale element om het toepassingsgebied van deze verordening te bepalen, is de vraag of de outputwaarde van de benchmark de waarde van een financieel instrument of van een financiële overeenkomst bepaalt of de prestatie van een beleggingsfonds meet. Derhalve mag het toepassingsgebied niet afhangen van de aard van de inputgegevens. Benchmarks die worden berekend aan de hand van economische inputgegevens, zoals de aandelenkoersen en niet-economische cijfers of waarden zoals meteorologische parameters, moeten er dus onder vallen. Het kader waarin deze verordening voorziet, moet tevens een groot aantal benchmarks erkennen en de verschillende effecten die zij hebben op de financiële stabiliteit en de reële economie. Deze verordening moet ook een evenredig antwoord bieden op de risico's die andere benchmarks vormen. Deze verordening moet derhalve van toepassing zijn op benchmarks die worden gebruikt voor de prijsstelling van op gereguleerde markten genoteerde of verhandelde financiële instrumenten.
- (10) Een groot aantal consumenten is partij bij financiële overeenkomsten, in het bijzonder overeenkomsten voor consumentenkrediet met een hypothecaire zekerstelling, waarin wordt verwezen naar benchmarks die onderworpen zijn aan dezelfde risico's. Deze verordening moet om die reden van toepassing zijn op kredietovereenkomsten zoals omschreven in Richtlijnen 2008/48/EG ⁽¹⁾ en 2014/17/EU ⁽²⁾ van het Europees Parlement en de Raad.
- (11) Veel beleggingsindices brengen aanzienlijke belangenconflicten met zich en worden gebruikt voor de meting van de prestaties van een fonds zoals een icbe-fonds. Sommige van die benchmarks worden bekendgemaakt en andere worden, gratis of tegen betaling, ter beschikking gesteld van het publiek of een deel van het publiek en de manipulatie ervan kan negatieve gevolgen hebben voor beleggers. Deze verordening moet derhalve betrekking hebben op de indices of referentiepercentages die worden gebruikt om de prestaties van een beleggingsfonds te meten.
- (12) Alle contribuanten van inputgegevens voor benchmarks kunnen keuzevrijheid uitoefenen en kunnen zich potentieel in een situatie van belangenconflict bevinden en dus een bron van manipulatie zijn. Gegevens aanleveren voor een benchmark is een vrijwillige activiteit. Indien een initiatief van contribuanten een significante wijziging in hun bedrijfsmodellen vereist, kunnen zij ophouden gegevens aan te leveren. Voor entiteiten die reeds aan reglementering en toezicht zijn onderworpen, zal het opleggen van behoorlijke governance en controle-systemen echter naar verwachting niet leiden tot aanzienlijke kosten of onevenredige administratieve lasten. Daarom worden bij deze verordening bepaalde verplichtingen opgelegd aan onder toezicht staande contribuanten. Wanneer een benchmark wordt vastgesteld op basis van onmiddellijk beschikbare gegevens, mag de bron van de gegevens niet als contribuant worden beschouwd.
- (13) Financiële benchmarks worden niet enkel gebruikt bij de afgifte en vervaardiging van financiële instrumenten en overeenkomsten. De financiële industrie vertrouwt eveneens op benchmarks om de prestaties van beleggingsfondsen te meten, teneinde het rendement te monitoren, de activatoewijzing van een portfolio te bepalen of de prestatievergoedingen te berekenen. Een bepaalde benchmark kan direct worden gebruikt als referentie in financiële instrumenten en financiële overeenkomsten of om de prestatie van beleggingsfondsen te meten, dan wel indirect binnen een combinatie van benchmarks. In het laatste geval komt de vaststelling en evaluatie van het gewicht dat aan de diverse indices binnen een combinatie wordt toegekend voor het bepalen van de uitbetaling of de waarde van een financieel instrument of een financiële overeenkomst, of voor het meten van de prestaties van een beleggingsfonds, neer op gebruik, aangezien een dergelijke activiteit, in tegenstelling tot de activiteit van het aanbieden van benchmarks, geen keuzevrijheid inhoudt. Het bezit van financiële instrumenten die naar een bepaalde benchmark verwijzen, wordt niet als gebruik van de benchmark beschouwd.
- (14) Centrale banken voldoen reeds aan beginselen, normen en procedures die waarborgen dat zij hun activiteiten integer en op onafhankelijke wijze uitoefenen. Daarom is het niet nodig centrale banken aan deze verordening te onderwerpen. Indien centrale banken benchmarks aanbieden, met name wanneer die benchmarks bedoeld zijn voor transactiedoeleinden, is het hun verantwoordelijkheid om passende interne procedures in te stellen om de

⁽¹⁾ Richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van Richtlijn 87/102/EEG van de Raad (PB L 133 van 22.5.2008, blz. 66).

⁽²⁾ Richtlijn 2014/17/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 februari 2014 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten met betrekking tot voor bewoning bestemde onroerende goederen en tot wijziging van de Richtlijnen 2008/48/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 (PB L 60 van 28.2.2014, blz. 34).

nauwkeurigheid, integriteit, betrouwbaarheid en onafhankelijkheid van die benchmarks te waarborgen, in het bijzonder met betrekking tot transparantie van governance en berekeningsmethode.

- (15) Voorts dienen overheidsinstanties, waaronder nationale statistische diensten, niet onder deze verordening te vallen voor zover zij gegevens voor benchmarks aanleveren, benchmarks aanbieden of controle hebben over het aanbieden van benchmarks voor overheidsbeleid, met inbegrip van maatregelen voor werkgelegenheid, economische activiteit en inflatie.
- (16) Een beheerder is de natuurlijke persoon of rechtspersoon die de controle heeft over het aanbieden van een benchmark en met name de regelingen voor het vaststellen van de benchmark beheert, de inputgegevens verzamelt en analyseert, de benchmark vaststelt en deze publiceert. Een beheerder moet een of meer van die taken, waaronder de berekening of publicatie van de benchmark, of andere relevante diensten en activiteiten bij het aanbieden van benchmarks kunnen uitbesteden aan een derde. Degene die slechts een benchmark publiceert of ernaar verwijst in het kader van zijn journalistieke activiteiten, maar geen controle heeft over de aanbidding van die benchmark, mag echter niet worden onderworpen aan de vereisten die deze verordening aan beheerders oplegt.
- (17) Een index wordt berekend aan de hand van een formule of een andere soort methodologie op basis van onderliggende waarden. Bij het opstellen van deze formule, de uitvoering van de berekening en de bepaling van de inputgegevens bestaat een keuzevrijheid die een risico op manipulatie meebrengt. Om die reden moeten alle benchmarks die deze keuzevrijheid in zich dragen, binnen het toepassingsgebied van deze verordening vallen.
- (18) Wanneer echter een enkele prijs of waarde wordt gebruikt als referentie voor een financieel instrument, bijvoorbeeld wanneer de prijs van één effect de referentieprij is voor een optie of future, is er geen sprake van berekening, inputgegevens of keuzevrijheid. Daarom dienen referentieprijen met een enkele prijs of een enkele waarde voor de toepassing van deze verordening niet als benchmarks te worden beschouwd.
- (19) Referentieprijen of vereffeningsprijen die worden samengesteld door centrale tegenpartijen (CTP's) mogen niet worden beschouwd als benchmarks omdat zij worden gebruikt voor de bepaling van vereffening, winsten en risicobeheer en dus niet worden gebruikt om het overeenkomstig een financieel instrument te betalen bedrag of de waarde van een financieel instrument te bepalen.
- (20) De aanbidding van debetrentevoeten dient voor de toepassing van deze verordening niet te worden beschouwd als de aanbidding van benchmarks. Een door een kredietgever aangeboden debetrentevoet wordt ofwel vastgesteld bij intern besluit ofwel berekend als een spread of mark-up op een index (bijvoorbeeld Euribor). In het eerste geval is de kredietgever voor activiteiten met betrekking tot financiële overeenkomsten die de kredietgever met zijn eigen klanten heeft gesloten, van deze verordening vrijgesteld, terwijl in het laatste geval de kredietgever enkel een gebruiker is van een benchmark.
- (21) Om de integriteit van benchmarks te waarborgen, moeten benchmarkbeheerders verplicht worden om passende governanceregelingen te treffen om belangenconflicten te beheersen en om het vertrouwen in de integriteit van benchmarks te beschermen. Zelfs wanneer zij doeltreffend worden beheerd, hebben de meeste beheerders te maken met een vorm van belangenconflicten en zou het kunnen dat zij oordelen moeten vormen en besluiten nemen die van invloed zijn op een diverse groep belanghebbenden. Daarom is het belangrijk dat beheerders een integer werkende functie hebben om toe te zien op de tenuitvoerlegging en doeltreffendheid van de governanceregelingen die in effectief toezicht voorzien.
- (22) De manipulatie of onbetrouwbaarheid van benchmarks kan beleggers en consumenten schade berokkenen. Deze verordening moet dan ook een kader opzetten voor het bewaren van gegevens door beheerders en contribuanten en voor het bieden van transparantie over het doel van een benchmark en methodologie, hetgeen bevorderlijk is voor een efficiëntere en eerlijkere oplossing van eventuele claims overeenkomstig het nationaal recht of het recht van de Unie.
- (23) Voor controle en de doeltreffende handhaving van deze verordening zijn ex-postanalyse en onderbouwing noodzakelijk. Deze verordening moet dan ook voorschriften vaststellen voor het passend bijhouden van registers door benchmarkbeheerders met betrekking tot het opstellen van de benchmark voor een voldoende lange tijdsperiode. De realiteit die een benchmark beoogt te meten en de omgeving waarin deze wordt gemeten, zullen in de loop der tijd waarschijnlijk veranderen. Daarom is het noodzakelijk dat het proces en de methodologie van het aanbieden van benchmarks periodiek worden geëvalueerd om tekortkomingen en eventuele verbeteringen

vast te stellen. Gebreken bij het aanbieden van benchmarks kunnen invloed hebben op veel belanghebbenden en zij kunnen helpen bij het vaststellen van deze tekortkomingen. Daarom moet deze verordening een kader omvatten voor de invoering door benchmarkbeheerders van een onafhankelijke klachtenprocedure, teneinde belanghebbenden in staat te stellen klachten bij de benchmarkbeheerder te melden en ervoor te zorgen dat de benchmarkbeheerder de gronden van een klacht op objectieve wijze beoordeelt.

- (24) Voor de aanbidding van benchmarks worden belangrijke taken vaak uitbesteed, zoals de berekening van de benchmark, de verzameling van inputgegevens en de verspreiding van de benchmark. Om de doeltreffendheid van de governance-regelingen te waarborgen, moet ervoor worden gezorgd dat die uitbesteding benchmarkbeheerders niet van hun verplichtingen en verantwoordelijkheden ontheft en zodanig wordt uitgevoerd dat er geen invloed wordt uitgeoefend op het vermogen van beheerders om te voldoen aan hun verplichtingen of verantwoordelijkheden, noch op de bekwaamheid van de relevante bevoegde autoriteit om daarop toezicht te houden.
- (25) De benchmarkbeheerder is de centrale ontvanger van inputgegevens en is in staat om de integriteit en nauwkeurigheid van inputgegevens op consistente wijze te beoordelen. Daarom moet deze verordening van beheerders eisen dat zij bepaalde maatregelen, waaronder maatregelen tot wijziging van de inputgegevens, de contribuanten of de methodologie dan wel tot stopzetting van de aanbidding van die benchmark, nemen wanneer een beheerder van mening is dat inputgegevens niet representatief zijn voor de markt of de economische realiteit die een benchmark beoogt te meten. Voorts moet een beheerder, als onderdeel van zijn toezichtkader, maatregelen nemen, in voorkomend geval met inbegrip van historische vergelijking, om indien mogelijk inputgegevens voor de publicatie van de benchmark te monitoren en na de publicatie te valideren.
- (26) Eventuele keuzevrijheid die kan worden uitgeoefend bij het aanleveren van inputgegevens, creëert de mogelijkheid om een benchmark te manipuleren. Wanneer de inputgegevens bestaan uit op transacties gebaseerde gegevens, is er minder keuzevrijheid en wordt derhalve de mogelijkheid tot manipulatie van de gegevens vermindert. Als algemene regel moeten benchmarkbeheerders daarom, waar mogelijk, gebruikmaken van werkelijke transactiegebaseerde inputgegevens, terwijl andere gegevens kunnen worden gebruikt indien de transactiegegevens niet volstaan of ongeschikt zijn om de integriteit en nauwkeurigheid van de benchmark te waarborgen.
- (27) De nauwkeurigheid en betrouwbaarheid van een benchmark bij het meten van de economische realiteit die deze zou moeten bijhouden, zijn afhankelijk van de gebruikte methodologie en inputgegevens. Daarom is het noodzakelijk om een transparante methodologie vast te stellen die de betrouwbaarheid en nauwkeurigheid van de benchmark waarborgt. Die transparantie houdt niet in dat de formule die toegepast wordt voor de vaststelling van een bepaalde benchmark moet worden gepubliceerd, maar veeleer dat die elementen worden bekendgemaakt op grond waarvan belanghebbenden kunnen begrijpen waaruit de benchmark is afgeleid en de representativiteit, relevantie en geschiktheid daarvan voor het bestemde gebruik kunnen beoordelen.
- (28) Het kan noodzakelijk worden om de methodologie te wijzigen om ervoor te zorgen dat de benchmark nauwkeurig blijft, maar eventuele veranderingen in de methodologie hebben gevolgen voor gebruikers en belanghebbenden van de benchmark. Daarom moet worden aangegeven welke procedures moeten worden gevolgd bij de wijziging van de benchmarkmethodologie, met inbegrip van de noodzaak tot raadpleging, zodat gebruikers en belanghebbenden in het licht van die wijzigingen de benodigde maatregelen kunnen nemen of de beheerder op de hoogte kunnen brengen van eventuele bezorgdheid over die wijzigingen.
- (29) Werknemers van de beheerder kunnen mogelijke inbreuken op deze verordening of mogelijke zwakke punten vaststellen die kunnen leiden tot manipulatie of pogingen tot manipulatie. Daarom moet deze verordening een kader bieden om werknemers in staat te stellen op vertrouwelijke wijze beheerders in te lichten over mogelijke inbreuken op deze verordening.
- (30) De integriteit en nauwkeurigheid van benchmarks is afhankelijk van de integriteit en nauwkeurigheid van de inputgegevens die door contribuanten worden aangeleverd. Het is van essentieel belang dat de verplichtingen van contribuanten met betrekking tot die inputgegevens duidelijk zijn gespecificeerd, dat kan worden uitgegaan van naleving van die verplichtingen en dat de verplichtingen stroken met de controles en methodologie van de benchmarkbeheerder. Daarom is het noodzakelijk dat de benchmarkbeheerder een gedragscode opstelt waarin die verplichtingen en de verantwoordelijkheden van de contribuanten ten aanzien van het aanleveren van inputgegevens zijn opgenomen. De beheerder moet zich ervan vergewissen dat contribuanten de gedragscode naleven. In geval van in derde landen gevestigde contribuanten dient de beheerder hiervoor zo veel mogelijk te zorgen.

- (31) Contribuanten kunnen worden geconfronteerd met belangenconflicten en kunnen keuzevrijheid uitoefenen bij de vaststelling van inputgegevens. Daarom is het van belang dat contribuanten onderworpen zijn aan governance-regelingen om te waarborgen dat die belangenconflicten worden beheerst en dat de inputgegevens nauwkeurig zijn, stroken met de vereisten van de beheerder en kunnen worden gevalideerd.
- (32) Veel benchmarks worden vastgesteld met behulp van een formule die gebruikmaakt van inputgegevens die afkomstig zijn van de volgende entiteiten: handelsplatformen, goedgekeurde publicatieregelingen, verstrekkers van een „consolidated tape”, erkende rapporteringsmechanismen, energiebeurzen of veilingplatformen voor emissierechten. In bepaalde gevallen is de verzameling van gegevens uitbesteed aan een dienstverlener die de gegevens volledig en direct ontvangt van die entiteiten. In die gevallen waarborgen bestaande reglementering en toezicht de integriteit en transparantie van de inputgegevens en voorzien zij in governancevereisten en procedures voor de melding van inbreuken. Daarom zijn die benchmarks minder vatbaar voor manipulatie, zijn zij onderworpen aan onafhankelijke controles en worden de betrokken beheerders dienovereenkomstig vrijgesteld van bepaalde in deze verordening neergelegde verplichtingen.
- (33) Verschillende typen benchmarks en verschillende benchmarksectoren hebben verschillende kenmerken, zwakke punten en risico's. De bepalingen van deze verordening moeten nader worden gespecificeerd voor specifieke benchmarksectoren en -typen. Rentevoetbenchmarks zijn benchmarks die een belangrijke rol spelen bij de overdracht van monetair beleid, zodat het noodzakelijk is om in deze verordening specifieke bepalingen op te nemen voor die benchmarks.
- (34) Fysieke grondstoffenmarkten hebben unieke kenmerken waarmee rekening moet worden gehouden. Grondstoffenbenchmarks worden vaak gebruikt en kunnen sectorspecifieke eigenschappen vertonen, zodat het noodzakelijk is om in deze verordening specifieke bepalingen op te nemen voor die benchmarks. Bepaalde grondstoffenbenchmarks zijn vrijgesteld van deze verordening, maar dienen toch te voldoen aan de toepasselijke IOSCO-beginselen. Grondstoffenbenchmarks kunnen cruciaal worden aangezien de regeling niet beperkt is tot benchmarks die gebaseerd zijn op indieningen van contribuanten die voor het merendeel onder toezicht staande entiteiten zijn. De voorschriften van deze verordening betreffende verplicht aanleveren en colleges zijn niet van toepassing op cruciale grondstoffenbenchmarks die onder bijlage II vallen.
- (35) Het falen van cruciale benchmarks kan gevolgen hebben voor de marktintegriteit, de financiële stabiliteit, de consumenten, de reële economie of de financiering van huishoudens en bedrijven in de lidstaten. Die potentieel destabiliserende effecten van het onjuist functioneren van cruciale benchmarks kunnen zich in een of meer lidstaten doen gevoelen. Het is dan ook noodzakelijk dat deze verordening zorgt voor een procedure voor het vaststellen van die benchmarks die als cruciaal moeten worden beschouwd en dat aanvullende vereisten van toepassing zijn om de integriteit en degelijkheid van dergelijke benchmarks te waarborgen.
- (36) Het cruciale karakter van een benchmark kan worden vastgesteld met gebruikmaking van een kwantitatief criterium of een combinatie van kwantitatieve en kwalitatieve criteria. Voorts, ingeval een benchmark niet voldoet aan de betreffende kwantitatieve drempel, kan deze benchmark niettemin als cruciaal worden erkend indien er geen of zeer weinig marktgestuurde vervangers voor zijn en het bestaan en de nauwkeurigheid ervan van belang zijn voor de marktintegriteit, de financiële stabiliteit of de consumentenbescherming in een of meer lidstaten, en indien alle relevante bevoegde autoriteiten overeenkomen dat een dergelijke benchmark moet worden erkend als cruciaal. Indien de relevante bevoegde autoriteiten niet tot overeenstemming komen, is de beslissing van de bevoegde autoriteit van de beheerder over het al dan niet als cruciaal erkennen van een dergelijke benchmark, doorslaggevend. In dat geval moet de Europese Autoriteit voor effecten en markten (ESMA), opgericht bij Verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, een advies kunnen publiceren met betrekking tot de beoordeling van de bevoegde autoriteit van de beheerder. Voorts kan een bevoegde autoriteit op basis van bepaalde kwalitatieve criteria een benchmark als cruciaal aanwijzen indien de beheerder en het merendeel van de contribuanten aan de benchmark in haar lidstaat zijn gevestigd. Alle cruciale benchmarks moeten worden opgenomen in een bij uitvoeringshandeling van de Commissie vastgestelde lijst, die stelselmatig wordt geëvalueerd en bijgewerkt.
- (37) De stopzetting door een beheerder van het beheer van een cruciale benchmark kan de ongeldigheid van financiële overeenkomsten of financiële instrumenten tot gevolg hebben, tot verliezen leiden voor consumenten en beleggers en invloed hebben op de financiële stabiliteit. Om het bestaan van de betrokken benchmark te waarborgen, is het daarom noodzakelijk een bevoegdheid op te nemen voor de relevante bevoegde autoriteit om het beheer van cruciale benchmarks op te leggen. Ingeval een beheerder van cruciale benchmarks in een

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/77/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 84).

insolventieprocedure is verwikkeld, moet de bevoegde autoriteit voor de bevoegde rechterlijke instantie een beoordeling verrichten van de vraag of en hoe de cruciale benchmark op ordelijke wijze kan overgaan naar een nieuwe beheerder dan wel niet langer kan worden aangeboden.

- (38) Onverminderd de toepassing van het mededingingsrecht van de Unie en de mogelijkheid voor de lidstaten om maatregelen te treffen die naleving vereenvoudigen, is het noodzakelijk om beheerders van cruciale benchmarks, waaronder cruciale grondstoffenbenchmarks, te verplichten de nodige stappen te zetten om ervoor te zorgen dat licenties voor en informatie betreffende de benchmarks aan alle gebruikers op een eerlijke, redelijke, transparante en niet-discriminerende wijze worden geleverd.
- (39) Contribuanten die het aanleveren van inputgegevens voor cruciale benchmarks staken, kunnen de geloofwaardigheid van die benchmarks ondermijnen, aangezien het vermogen van die benchmarks om de onderliggende markt of de economische realiteit te meten daardoor zou worden aangetast. Bijgevolg moet worden voorzien in een bevoegdheid voor de relevante bevoegde autoriteit om onder toezicht staande entiteiten het aanleveren van gegevens op te leggen, teneinde de geloofwaardigheid van de betrokken benchmarks te waarborgen. Het verplicht aanleveren van inputgegevens is niet bedoeld om onder toezicht staande entiteiten te verplichten tot deelname aan, of tot toezegging tot deelname aan, transacties.
- (40) Gezien het bestaan van een grote verscheidenheid aan typen en omvang van benchmarks is het van belang om evenredigheid in deze verordening op te nemen en buitensporige administratieve lasten te voorkomen voor beheerders van benchmarks waarvan de stopzetting een mindere bedreiging vormt voor het bredere financiële stelsel. Derhalve moeten, naast de regeling voor cruciale benchmarks, twee verschillende regelingen worden ingevoerd: een regeling voor significante benchmarks en een regeling voor niet-significante benchmarks.
- (41) Beheerders van significante benchmarks zouden moeten kunnen kiezen om een beperkt aantal gedetailleerde voorschriften van deze verordening niet toe te passen. Bevoegde autoriteiten dienen echter het recht te behouden om de toepassing van die voorschriften te eisen, in overeenstemming met in deze verordening opgenomen criteria. Gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen die van toepassing zijn op beheerders van significante benchmarks, moeten naar behoren rekening houden met het evenredigheidsbeginsel en erop gericht zijn, waar mogelijk, de administratieve lasten te voorkomen.
- (42) Beheerders van niet-significante benchmarks vallen onder een minder gedetailleerde regeling op grond waarvan zij moeten kunnen kiezen om sommige voorschriften van deze verordening niet toe te passen. In dat geval moet de betrokken beheerder in een te publiceren en aan de bevoegde autoriteiten van de beheerder te verstrekken nalevingsverklaring toelichten waarom het passend is deze voorschriften niet toe te passen. Die bevoegde autoriteit moet de nalevingsverklaring evalueren en moet om aanvullende informatie kunnen verzoeken of wijzigingen kunnen vereisen teneinde naleving van deze verordening te waarborgen. Niet-significante benchmarks zouden weliswaar nog steeds vatbaar voor manipulatie kunnen zijn, maar ze zijn gemakkelijker te vervangen; transparantie moet dan ook het belangrijkste hulpmiddel zijn voor marktdeelnemers om geïnformeerde keuzes te maken tussen te gebruiken benchmarks. Om die reden mogen de gedelegeerde handelingen in titel II niet van toepassing zijn op beheerders van niet-significante benchmarks.
- (43) Om benchmarkgebruikers in staat te stellen passend te kiezen tussen de benchmarks, en de risico's van benchmarks te begrijpen, moeten zij op de hoogte zijn van wat de benchmark beoogt te meten en van de vatbaarheid ervan voor manipulatie. Derhalve moet de benchmarkbeheerder een benchmarkverklaring bekendmaken waarin die elementen worden vermeld. Om uniforme toepassing te waarborgen en te zorgen voor een redelijke lengte van benchmarkverklaringen die tegelijkertijd gericht zijn op het verstrekken van belangrijke, voor gebruikers gemakkelijk toegankelijke informatie, moet ESMA nader specificeren waaraan de inhoud van de benchmarkverklaringen moet voldoen, met een gepast onderscheid tussen de verschillende soorten en kenmerken van de benchmarks en de beheerders daarvan.
- (44) Deze verordening moet rekening houden met de IOSCO-beginselen die fungeren als wereldwijde normen voor regelgevingsvereisten voor benchmarks. Om de bescherming van beleggers te waarborgen, moet als overkoepelend beginsel gelden dat toezicht en regulering in een derde land gelijk moeten staan aan toezicht en regulering van benchmarks in de Unie. Daarom kunnen uit dat derde land afkomstige benchmarks door onder toezicht staande entiteiten in de Unie worden gebruikt wanneer de Commissie bij besluit heeft vastgesteld dat de regeling in het derde land gelijkwaardig is. Bevoegde autoriteiten moeten in dergelijke omstandigheden een samenwerkingsregeling sluiten met toezichthoudende instanties in derde landen. ESMA moet de ontwikkeling coördineren van dergelijke samenwerkingsregelingen evenals de uitwisseling tussen bevoegde autoriteiten van informatie die afkomstig is uit derde landen. Om negatieve gevolgen van een mogelijke abrupte stopzetting van het gebruik van benchmarks in de Unie te voorkomen, stelt deze verordening echter enkele andere mechanismen vast (met name erkenning en bekrachtiging), op grond waarvan uit derde landen afkomstige benchmarks kunnen worden gebruikt door onder toezicht staande entiteiten in de Unie.

- (45) Deze verordening voert ook een procedure in voor de erkenning van in een derde land gevestigde beheerders door de bevoegde autoriteit van de referentielidstaat. Erkenning moet worden verleend aan beheerders die aan de voorschriften van deze verordening voldoen. Gezien de erkende rol van de IOSCO-beginselen als een wereldwijde norm voor het aanbieden van benchmarks, moet de bevoegde autoriteit van de referentielidstaat een erkenning kunnen verlenen aan beheerders die de IOSCO-beginselen toepassen. Hiertoe moet de bevoegde autoriteit een beoordeling verrichten van de toepassing van de IOSCO-beginselen door een specifieke beheerder en bepalen of deze toepassing voor de betrokken beheerder gelijkstaat met de naleving van de verschillende voorschriften van deze verordening, en houdt daarbij rekening met de bijzondere kenmerken van de erkenningsregeling in vergelijking met de gelijkwaardigheidsregeling.
- (46) Deze verordening voert ook een bekrachtigingsregeling in die het in de Unie gevestigde beheerders of onder toezicht staande entiteiten onder bepaalde voorwaarden mogelijk maakt om uit een derde land afkomstige benchmarks te bekrachtigen en in de Unie te gebruiken. Hiertoe moet de bevoegde autoriteit rekening houden met het feit of in het geval van de te bekrachtigen benchmark de naleving van de IOSCO-beginselen gelijkstaat met naleving van deze verordening, waarbij wordt gelet op de bijzondere kenmerken van de bekrachtigingsregeling in vergelijking met de gelijkwaardigheidsregeling. Een beheerder of een onder toezicht staande entiteit die een uit een derde land afkomstige benchmark heeft bekrachtigd, moet de volledige verantwoordelijkheid dragen voor dergelijke bekrachtigde benchmarks en voor de naleving van de desbetreffende voorwaarden in deze verordening.
- (47) Alle benchmarkbeheerders kunnen keuzevrijheid uitoefenen, kunnen zich in een situatie van belangenconflict bevinden en kunnen over inadequate governance- en controlesystemen beschikken. Aangezien beheerders de controle uitoefenen over het benchmarkvaststellingsproces, is het opleggen van een vergunning of registratie voor en toezicht op beheerders de doeltreffendste manier om de integriteit van benchmarks te waarborgen.
- (48) Bepaalde beheerders moeten een vergunning krijgen bij en onder het toezicht staan van de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de betrokken beheerder is gevestigd. Reeds onder toezicht staande entiteiten die andere financiële benchmarks dan cruciale benchmarks aanbieden, moeten voor de toepassing van deze verordening worden geregistreerd door en onder toezicht staan van de bevoegde autoriteit. Entiteiten die enkel indices aanbieden die niet-significante benchmarks uitmaken, moeten ook door de relevante bevoegde autoriteit worden geregistreerd. Vergunningverlening en registratie moeten verschillende procedures zijn waarbij de vergunningverlening een meer uitgebreide beoordeling vereist van de aanvraag van de beheerder. Of een beheerder al dan niet over een vergunning beschikt of geregistreerd is, mag geen gevolgen hebben voor het toezicht dat de relevante bevoegde autoriteiten over die beheerder uitoefenen. Voorts moet worden voorzien in een overgangsregeling op grond waarvan personen geregistreerd kunnen worden die niet-cruciale en niet op grote schaal in een of meer lidstaten gebruikte benchmarks aanbieden, teneinde de eerste fase van de uitvoering van deze verordening te faciliteren. ESMA moet op Unieniveau een register van beheerders bijhouden dat informatie bevat over vergunde of geregistreerde beheerders, over benchmarks en de beheerders die deze benchmarks krachtens een positief besluit onder de gelijkwaardigheidsregeling dan wel onder de bekrachtigingsregeling aanbieden, over in de Unie gevestigde beheerders of onder toezicht staande entiteiten die benchmarks van een derde land hebben bekrachtigd, en over dergelijke bekrachtigde benchmarks en hun in een derde land gevestigde beheerders.
- (49) In sommige omstandigheden biedt iemand een index aan, maar is hij zich er niet van bewust dat de betrokken index wordt gebruikt als referentie voor een financieel instrument, een financiële overeenkomst of een beleggingsfonds. Dat is met name het geval wanneer de gebruikers en de benchmarkbeheerder in verschillende lidstaten gevestigd zijn. Daarom is het noodzakelijk om meer transparantie te bieden over welke benchmark wordt gebruikt. Die transparantie kan worden bereikt door de inhoud van de prospectussen of de essentiële informatiedocumenten die Unierechtelijk zijn vereist en de inhoud van de kennisgevingen die op grond van Verordening (EU) nr. 596/2014 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ zijn vereist, te verbeteren.
- (50) Een pakket doeltreffende hulpmiddelen, bevoegdheden en middelen voor de bevoegde autoriteiten van de lidstaten waarborgt de doeltreffendheid van toezicht. Daarom moet deze verordening in het bijzonder voorzien in een pakket aan minimale toezichthoudende en onderzoeksbevoegdheden die overeenkomstig het nationale recht aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten moeten worden toegekend. Bij de uitoefening van hun bevoegdheden uit hoofde van deze verordening handelen de bevoegde autoriteiten en ESMA op objectieve en onpartijdige wijze en blijven zij autonoom bij het nemen van een beslissing.
- (51) Om inbreuken op deze verordening te kunnen vaststellen, moeten de bevoegde autoriteiten naar nationaal recht de toegang kunnen hebben tot de gebouwen van rechtspersonen om documenten in beslag te nemen. De toegang tot dergelijke gebouwen is noodzakelijk wanneer er een redelijk vermoeden bestaat dat documenten en andere

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 596/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende marktmisbruik (verordening marktmisbruik) en houdende intrekking van Richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijnen 2003/124/EG, 2003/125/EG en 2004/72/EG van de Commissie (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 1).

gegevens die verband houden met het onderwerp van de inspectie of het onderzoek, bestaan en relevant kunnen zijn om een inbreuk op deze verordening te bewijzen. Daarnaast is toegang tot dergelijke gebouwen noodzakelijk wanneer de persoon die reeds een verzoek tot informatie heeft ontvangen, hieraan niet voldoet, of wanneer er redelijke gronden zijn om aan te nemen dat mocht een verzoek worden gedaan, dat hieraan niet zou worden meegewerkt of dat de documenten of informatie waarop het verzoek betrekking heeft, zouden worden verwijderd, aangepast of vernietigd. Indien naar nationaal recht voorafgaande toestemming van de rechterlijke instantie van de betrokken lidstaat is vereist, moet toegang tot de gebouwen plaatsvinden na het verkrijgen van die voorafgaande rechterlijke toestemming.

- (52) Bestaande opnamen van telefoongesprekken en registers van gegevensverkeer van onder toezicht staande entiteiten kunnen cruciaal en soms het enige bewijs vormen om het bestaan van inbreuken op deze verordening, en met name de naleving van de vereisten inzake governance en controle, op te sporen en te bewijzen. Dergelijke registers en opnamen kunnen helpen de identiteit te controleren van de persoon die verantwoordelijk is voor de indiening van inputgegevens, van degenen die verantwoordelijk zijn voor het verlenen van goedkeuring, en om na te gaan of de organisatorische scheiding van werknemers wordt gehandhaafd. Daarom moeten de bevoegde autoriteiten bestaande opnamen van telefoongesprekken, elektronische communicatie en registers van gegevensverkeer kunnen verkrijgen die in het bezit zijn van onder toezicht staande entiteiten, indien er een redelijk vermoeden bestaat dat die opnamen of registers die betrekking hebben op het voorwerp van het onderzoek of de opsporing, relevant kunnen zijn om inbreuken op deze verordening aan te tonen.
- (53) In deze verordening worden de in het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) en in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie erkende grondrechten en beginselen in acht genomen, in het bijzonder het recht op eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven, de bescherming van persoonsgegevens, het recht op vrijheid van meningsuiting en van informatie, de vrijheid van ondernemerschap, het recht op eigendom, het recht op consumentenbescherming, het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en het recht van verdediging. Derhalve dient deze verordening in het licht van deze rechten en beginselen te worden uitgelegd en toegepast.
- (54) Het recht van verdediging van de betrokkenen moet ten volle worden geëerbiedigd. Meer bepaald moet personen die het voorwerp vormen van een procedure inzake worden verleend in de bevindingen waarop de bevoegde autoriteiten hun beslissing hebben gebaseerd en het recht worden verleend om te worden gehoord.
- (55) Transparantie met betrekking tot benchmarks is noodzakelijk voor de stabiliteit van de financiële markten en de bescherming van beleggers. Uitwisseling of doorgifte van informatie door de bevoegde autoriteiten dient in overeenstemming te zijn met de voorschriften betreffende de doorgifte van persoonsgegevens die zijn neergelegd in Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾. Uitwisseling of doorgifte van informatie door ESMA dient in overeenstemming te zijn met de voorschriften betreffende de doorgifte van persoonsgegevens die zijn neergelegd in Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾.
- (56) Rekening houdend met de beginselen die zijn vastgesteld in de mededeling van de Commissie van 8 december 2010 inzake het versterken van sanctieregelingen in de financiële sector, en de rechtshandelingen van de Unie die als gevolg van die mededeling zijn aangenomen, moeten lidstaten ter waarborging van een gemeenschappelijke benadering en een afschrikkend effect regels vaststellen over administratieve sancties en andere administratieve maatregelen, waaronder geldboeten, die van toepassing zijn op inbreuken op de bepalingen van deze verordening en ervoor zorgen dat deze ten uitvoer worden gelegd. Die administratieve sancties en andere administratieve maatregelen moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.
- (57) Administratieve sancties en andere administratieve maatregelen die in specifieke gevallen worden toegepast, moeten worden vastgesteld met inachtneming, waar passend, van factoren zoals de terugbetaling van vastgestelde financiële voordelen, de ernst en de duur van de inbreuk, eventuele verzwarende of verzachtende omstandigheden, de noodzaak van een afschrikkend effect van administratieve geldboeten en, waar passend, een vermindering voor samenwerking met de bevoegde autoriteit. In het bijzonder moet het werkelijke bedrag van de administratieve geldboeten die in een specifiek geval worden opgelegd, de maximale hoogte kunnen bereiken zoals voorzien in deze verordening, of het hogere bedrag zoals voorzien in het nationale recht, voor zeer ernstige inbreuken, terwijl administratieve geldboeten die aanzienlijk lager zijn dan de maximale hoogte, moeten kunnen worden toegepast op lichte inbreuken of in het geval van een schikking. De bevoegde autoriteit moet over de mogelijkheid beschikken om een tijdelijk verbod op te leggen om leidinggevende functies uit te oefenen bij benchmarkbeheerders of contribuanten.

⁽¹⁾ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1).

- (58) Deze verordening mag de lidstaten niet beperken in hun mogelijkheden om hogere administratieve sancties vast te leggen en dient alle in de wetgeving van de lidstaten voorkomende bepalingen met betrekking tot strafrechtelijke sancties onverlet te laten.
- (59) Hoewel niets de lidstaten belet regels voor zowel administratieve als strafrechtelijke sancties voor dezelfde inbreuken vast te stellen, mag van de lidstaten niet worden verlangd dat zij regels voor administratieve sancties vaststellen voor overtredingen van deze verordening die onder hun nationale strafrecht vallen. Overeenkomstig hun nationale recht zijn de lidstaten niet verplicht zowel administratieve als strafrechtelijke sancties voor dezelfde inbreuk op te leggen, maar zij moeten dit wel kunnen doen indien hun nationaal recht zulks toestaat. Het handhaven van strafrechtelijke sancties in plaats van administratieve sancties voor overtredingen van deze verordening mag de bevoegde autoriteiten evenwel niet beperken of anderszins beïnvloeden in hun vermogen om voor de toepassing van deze verordening tijdig met bevoegde autoriteiten in andere lidstaten samen te werken, toegang te hebben tot informatie en informatie uit te wisselen, ook nadat de betreffende inbreuken naar de bevoegde rechterlijke instanties zijn verwezen voor strafrechtelijke vervolging.
- (60) Het is noodzakelijk om de bepalingen betreffende de gegevensuitwisseling tussen bevoegde autoriteiten aan te scherpen en de verplichtingen inzake wederzijdse bijstand en samenwerking tussen deze autoriteiten te versterken. Wegens toenemende grensoverschrijdende activiteiten dienen de bevoegde autoriteiten elkaar alle informatie te verstrekken die van belang is voor de uitoefening van hun taken, teneinde een doeltreffende handhaving van deze verordening te garanderen, ook in situaties waarin een inbreuk of een vermoedelijke inbreuk de autoriteiten in twee of meer lidstaten aangaat. Bij de uitwisseling van gegevens is een strikte inachtneming van het beroepsgeheim onontbeerlijk om een vlotte uitwisseling van deze informatie en de eerbiediging van de rechten van de betrokken personen te waarborgen.
- (61) Om ervoor te zorgen dat door de bevoegde autoriteiten genomen beslissingen om een administratieve sanctie of een andere administratieve maatregel op te leggen een afschrikwekkend effect hebben op het grote publiek, moeten zij worden gepubliceerd. De publicatie van beslissingen om een administratieve sanctie of een andere administratieve maatregel op te leggen, is ook een belangrijk hulpmiddel voor de bevoegde autoriteiten om marktdeelnemers te informeren over het type gedrag wordt geacht een inbreuk op deze verordening te vormen en op bredere schaal goed gedrag te stimuleren onder marktdeelnemers. Indien een dergelijke publicatie onevenredige schade dreigt toe te brengen aan de betrokkenen of afbreuk doet aan de stabiliteit van de financiële markten of een lopend onderzoek, publiceert de bevoegde autoriteit de administratieve sanctie of andere administratieve maatregelen geanonimiseerd of wordt de publicatie ervan uitgesteld. Voorts moeten de bevoegde autoriteiten de mogelijkheid hebben een beslissing tot oplegging van een administratieve sanctie of een andere administratieve maatregel niet te publiceren wanneer geanonimiseerde of uitgestelde publicatie wordt geacht niet te volstaan ter voorkoming van afbreuken aan de stabiliteit van de financiële markten. De bevoegde autoriteiten zijn evenmin verplicht administratieve sancties of andere administratieve maatregelen te publiceren die van geringe aard worden beschouwd, indien de publicatie onevenredig zou zijn.
- (62) Bij cruciale benchmarks kunnen contribuanten, beheerders en gebruikers in meer dan één lidstaat betrokken zijn. De stopzetting van de aanbidding van een dergelijke benchmark of elke gebeurtenis die de integriteit daarvan aanzienlijk kan aantasten, kan dan ook gevolgen hebben in meer dan één lidstaat, waardoor het toezicht op een dergelijke benchmark door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waarin de benchmarkbeheerder is gevestigd, alleen niet doeltreffend en efficiënt is qua aanpak van de risico's die de cruciale benchmark vormt. In een dergelijk geval, teneinde de doeltreffende uitwisseling van toezichtinformatie onder bevoegde autoriteiten en de coördinatie van hun activiteiten en toezichtmaatregelen te waarborgen, moeten colleges, met inbegrip van bevoegde autoriteiten en ESMA, worden ingesteld. De activiteiten van de colleges moeten bijdragen aan een geharmoniseerde toepassing van de regels volgens deze verordening en aan de convergentie van de toezichtpraktijken. De bevoegde autoriteit van de beheerder moet schriftelijke regelingen opstellen voor informatieuitwisseling, voor het besluitvormingsproces, waaronder eventueel regels betreffende stemprocedures, voor samenwerking met het oog op de toepassing van maatregelen voor verplicht aanleveren en voor de gevallen waarin de bevoegde autoriteiten elkaar moeten raadplegen. De juridisch bindende bemiddelingsrol van ESMA is een sleutelement voor de totstandbrenging van coördinatie, consistent toezicht en de convergentie van toezichtpraktijken.
- (63) Benchmarks kunnen referenties zijn voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten die een lange looptijd hebben. In bepaalde gevallen kunnen dergelijke benchmarks niet langer zijn toegestaan zodra deze verordening in werking treedt, omdat zij kenmerken vertonen die niet in overeenstemming kunnen worden gebracht met de voorschriften van deze verordening. Tegelijk kan een verbod om dergelijke benchmarks te blijven aanbieden, leiden tot de beëindiging of frustratie van de financiële instrumenten of financiële overeenkomsten en op die manier beleggers schaden. Daarom is het noodzakelijk om te voorzien in een overgangsperiode waarin dergelijke benchmarks nog kunnen worden aangeboden.

- (64) Ingeval deze verordening geldt of mogelijk geldt voor onder toezicht staande entiteiten en markten die onder Verordening (EU) nr. 1227/2011 vallen, kan ESMA het Agentschap voor de samenwerking tussen energieregulators (ACER) moeten raadplegen om profijt te kunnen trekken van de deskundigheid van ACER inzake energiemarkten, alsook om iedere vorm van dubbele regulering te beperken.
- (65) Teneinde de technische aspecten van deze verordening nader te specificeren, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 VWEU handelingen vast te stellen ten aanzien van de specificatie van technische elementen van definities en de berekening van de nominale waarde van financiële instrumenten, de notionele waarde van derivaten en de intrinsieke waarde van beleggingsfondsen die verwijzen naar een benchmark om vast te stellen of een dergelijke benchmark cruciaal is, ten aanzien van de evaluatie van de berekeningsmethode die wordt gebruikt om de drempel te bepalen voor de vaststelling van cruciale of significante benchmarks, de vaststelling van de objectieve gronden om een benchmark of benchmarkgroep die in een derde land wordt aangeboden, te bekrachtigen, de vaststelling van de elementen voor de beoordeling of de stopzetting of de wijziging van een bestaande benchmark redelijkerwijze kan leiden tot een geval van overmacht of de voorwaarden van een financiële overeenkomst of een financieel instrument dan wel de regels van een beleggingsfonds, welke die benchmark als referentie gebruiken, zou bemoeilijken of anderszins schenden, en ten aanzien van de verlenging van de periode van 24 maanden voor de registratie van in plaats van vergunningverlening aan bepaalde beheerders. Bij de opstelling van voorstellen voor deze handelingen houdt de Commissie rekening met de technologische of marktontwikkelingen en de internationale convergentie van de toezichtpraktijk met betrekking tot benchmarks, en met name met de resultaten van de werkzaamheden van de IOSCO. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadplegingen overgaat, onder meer op deskundigenniveau, en dat die raadplegingen gebeuren in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie over beter wetgeven⁽¹⁾ van 13 april 2016. In het bijzonder, om te zorgen voor gelijke deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen, ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten en hebben hun deskundigen systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie die zich bezighouden met de voorbereiding van de gedelegeerde handelingen.
- (66) Technische normen moeten zorgen voor een consistente harmonisatie van de vereisten inzake het aanbieden of aanleveren van voor benchmarks gebruikte indices en een afdoende consumentenbescherming in de hele Unie. Het is efficiënt en passend om ESMA, als orgaan met hooggespecialiseerde expertise, te belasten met de uitwerking van aan de Commissie voor te leggen ontwerpen van technische reguleringsnormen die geen beleidskeuzen inhouden. De Commissie moet door ESMA ontwikkelde ontwerpen van technische reguleringsnormen vaststellen door middel van gedelegeerde handelingen uit hoofde van artikel 290 VWEU en overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010, ten aanzien van de procedures en de kenmerken van de toezichtfunctie, om ervoor te zorgen dat de inputgegevens passend en verifieerbaar zijn alsmede de interne toezicht- en verificatieprocedures van een contribuant, de door de beheerder te verstrekken informatie over de benchmarkgegevens en -methodologie, de elementen van de gedragscode, de vereisten inzake systemen en controles, de criteria die de bevoegde autoriteit in aanmerking moet nemen bij zijn besluit om al dan niet bepaalde aanvullende eisen te stellen, de inhoud van de benchmarkverklaring en de gevallen waarin een dergelijke verklaring moet worden geactualiseerd, de minimale inhoud van de samenwerkingsregelingen tussen de bevoegde autoriteiten en ESMA, de vorm en inhoud van de aanvraag tot erkenning van een beheerder uit een derde land en de presentatie van de informatie die bij een dergelijke aanvraag verstrekt moet worden, en de bij de vergunning- of registratieaanvraag te verstrekken informatie.
- (67) Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van deze verordening, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend teneinde een lijst van overheidsinstanties in de Unie op te stellen en te evalueren, een lijst van cruciale benchmarks op te stellen en te evalueren en de gelijkwaardigheid vast te stellen van het rechtskader waaraan aanbieders van benchmarks van derde landen onderworpen zijn met het oog op volledige of gedeeltelijke gelijkwaardigheid. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad⁽²⁾.
- (68) De Commissie moet ook de bevoegdheid krijgen om door ESMA ontwikkelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen, modellen voor nalevingsverklaringen, procedures en formulieren voor de uitwisseling van informatie tussen bevoegde autoriteiten vast te stellen, door middel van uitvoeringshandelingen uit hoofde van artikel 291 VWEU en in overeenstemming met artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

⁽¹⁾ PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

- (69) Daar de doelstellingen van deze verordening, met name een consistent en doeltreffend stelsel vaststellen voor de aanpak van de zwakke punten van benchmarks, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt, maar vanwege het feit dat de totale impact van de problemen die met benchmarks verband houden alleen in de context van de Unie ten volle kunnen worden ingeschat, maar vanwege de omvang en de gevolgen van deze verordening beter door de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie vastgestelde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (70) Gezien de dringende noodzaak om het vertrouwen in benchmarks te herstellen en eerlijke en transparante financiële markten te bevorderen, moet deze verordening in werking treden op de dag na die van de bekendmaking ervan.
- (71) Consumenten kunnen financiële overeenkomsten sluiten, in het bijzonder hypotheek en consumentenkredietovereenkomsten die verwijzen naar een benchmark, maar ongelijke onderhandelingsmogelijkheden en het gebruik van standaardvoorwaarden impliceren dat zij een beperkte keuze hebben wat de gebruikte benchmark betreft. Daarom is het noodzakelijk dat ten minste wordt gewaarborgd dat kredietgevers en kredietbemiddelaars adequate informatie aan consumenten verstrekken. Daartoe moeten Richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EU dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (72) Verordening (EU) nr. 596/2014 vereist van personen met leidinggevende verantwoordelijkheid en van nauw met hen verbonden personen dat zij de uitgevende instelling en de bevoegde autoriteit op de hoogte stellen van alle transacties voor hun eigen rekening met betrekking tot financiële instrumenten die zelf gekoppeld zijn aan aandelen en schuldinstrumenten van hun uitgevende instelling. Niettemin bestaat er een veelheid aan financiële instrumenten die gekoppeld zijn aan aandelen of schuldinstrumenten van uitgevende instellingen. Dergelijke financiële instrumenten bevatten rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging, gestructureerde producten of financiële instrumenten die een derivaat behelzen, die afhankelijk is van de prestaties van aandelen of schuldinstrumenten van de uitgevende instelling. Iedere transactie binnen dergelijke financiële instrumenten die de de-minimisdrempelwaarde overschrijdt, moet bij de bevoegde autoriteit worden gemeld. Een uitzondering moet worden gemaakt wanneer het gekoppelde financiële instrument zorgt voor een blootstelling van niet meer dan 20 % aan de aandelen of schuldinstrumenten van de uitgevende instelling of wanneer de persoon met leidinggevende verantwoordelijkheid of een persoon die nauw met hem is verbonden, niet op de hoogte was en kon zijn van de beleggingssamenstelling van het gekoppelde financiële instrument. Om die reden moet Verordening (EU) nr. 596/2014 worden gewijzigd,

HEBBERN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

ONDERWERP, TOEPASSINGSGBIED EN DEFINITIES

Artikel 1

Onderwerp

Bij deze verordening wordt een gemeenschappelijk kader vastgesteld om in de Unie de nauwkeurigheid en integriteit te waarborgen van indices die worden gebruikt als benchmarks in financiële instrumenten en financiële overeenkomsten of om de prestatie van beleggingsfondsen te meten. Zo draagt deze verordening bij tot de goede werking van de interne markt en wordt tevens een hoog niveau van consumenten- en beleggersbescherming bewerkstelligd.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op het aanbieden van benchmarks, het inbrengen van inputgegevens voor een benchmark en het gebruik van een benchmark in de Unie.

2. Deze verordening is niet van toepassing op:
- a) een centrale bank;
 - b) een overheidsinstantie, voor zover zij gegevens voor benchmarks aanlevert, benchmarks aanbiedt of controle heeft over het aanbieden van benchmarks die in dienst staan van het overheidsbeleid, met inbegrip van maatregelen voor werkgelegenheid, economische activiteit en inflatie;
 - c) een centrale tegenpartij (CTP), voor zover zij referentieprijzen of vereffeningsprijzen aanbiedt voor CTP-doeleinden van risicobeheer en vereffening;
 - d) het aanbieden van één enkele referentieprijs voor financiële instrumenten die zijn vermeld in bijlage I, deel C, bij Richtlijn 2014/65/EU;
 - e) de pers, andere media en journalisten, voor zover zij uitsluitend in het kader van hun journalistieke activiteiten een benchmark publiceren of ernaar verwijzen, zonder dat zij controle hebben over het aanbieden van die benchmark;
 - f) een natuurlijke persoon of rechtspersoon, die in het kader van de uitoefening van zijn handels-, bedrijfs- of beroepsactiviteiten krediet verleent of toezegt, uitsluitend voor zover die persoon zijn eigen variabele of vaste debetrentevoeten publiceert of voor het publiek beschikbaar stelt, die bij intern besluit zijn vastgesteld en uitsluitend van toepassing zijn op financiële overeenkomsten die door deze persoon of door een bedrijf binnen dezelfde groep met hun respectieve klanten zijn afgesloten;
 - g) een grondstoffenbenchmark die is gebaseerd op indieningen van contribuanten die voor het merendeel geen onder toezicht staande entiteiten zijn en waarop de twee volgende voorwaarden van toepassing zijn:
 - i) de benchmark wordt als referentie gebruikt door financiële instrumenten waarvoor een verzoek om toelating tot slechts één handelsplatform in de zin van artikel 4, lid 1, punt 24, van Richtlijn 2014/65/EU is ingediend of die worden verhandeld op slechts één dergelijk handelsplatform;
 - ii) de totale notionele waarde van financiële instrumenten die naar de benchmark verwijzen, bedraagt niet meer dan 100 miljoen EUR;
 - h) een aanbieder van een index wat een door hem of haar aangeboden index betreft, wanneer die aanbieder zich niet bewust is en zich redelijkerwijs niet bewust kon zijn van het feit dat die index wordt gebruikt voor in artikel 3, lid 1, punt 3, vermelde doeleinden.

Artikel 3

Definities

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:
 - 1) „index”: elk cijfer
 - a) dat wordt gepubliceerd of beschikbaar wordt gemaakt voor het publiek;
 - b) dat regelmatig:
 - i) geheel of gedeeltelijk wordt vastgesteld door toepassing van een formule of andere berekeningswijze, of door een evaluatie, en
 - ii) waarbij deze vaststelling gebeurt op basis van de waarde van een of meer onderliggende activa of prijzen, met inbegrip van geraamde prijzen, feitelijke of geraamde rentevoeten, indicatieve bied- en laatkoersen, handelbare bied- en laatkoersen, of andere waarden, of taxaties;
 - 2) „aanbieder van een index”: een natuurlijke of rechtspersoon die de controle heeft over het aanbieden van een index;
 - 3) „benchmark”: een index op basis waarvan het uit hoofde van een financieel instrument of een financiële overeenkomst te betalen bedrag of de waarde van een financieel instrument wordt vastgesteld, of een index die wordt gebruikt om de prestaties van een beleggingsfonds te meten teneinde het rendement van die index te monitoren of de activatoewijzing van een portfolio te bepalen of de prestatievergoedingen te berekenen;

- 4) „benchmarkgroep”: een groep benchmarks die door dezelfde beheerder wordt aangeboden en is vastgesteld op basis van vergelijkbare inputgegevens, en die specifieke maatstaven biedt voor dezelfde of een vergelijkbare markt of economische realiteit;
- 5) „aanbieden van een benchmark”:
 - a) beheren van de regelingen voor het vaststellen van een benchmark;
 - b) verzamelen, analyseren of verwerken van inputgegevens voor het vaststellen van een benchmark, en
 - c) vaststellen van een benchmark door toepassing van een formule of een andere berekeningswijze of door middel van een evaluatie van inputgegevens die daartoe zijn verstrekt;
- 6) „beheerder”: een natuurlijke persoon of rechtspersoon die de controle heeft over het aanbieden van een benchmark;
- 7) „gebruik van een benchmark”:
 - a) uitgifte van een financieel instrument dat verwijst naar een index of een combinatie van indices;
 - b) bepaling van het uit hoofde van een financieel instrument of een financiële overeenkomst te betalen bedrag door te verwijzen naar een index of een combinatie van indices;
 - c) partij zijn bij een financiële overeenkomst die naar een index of een combinatie van indices verwijst;
 - d) aanbidding van een debetrentevoet in de zin van artikel 3, onder j), van Richtlijn 2008/48/EG, berekend als een spread of mark-up op een index of een combinatie van indices en die uitsluitend wordt gebruikt als een referentie in een financiële overeenkomst waarbij de kredietgever partij is;
 - e) meting van de prestatie van een beleggingsfonds aan de hand van een index of een combinatie van indices teneinde het rendement van een dergelijke index of combinatie van indices te monitoren, de activatoewijzing van een portfolio te bepalen of de prestatievergoedingen te berekenen;
- 8) „aanleveren van inputgegevens”: het verstrekken van niet onmiddellijk beschikbare inputgegevens aan een beheerder of aan een andere persoon zodat hij deze kan doorsturen naar de beheerder, die nodig zijn voor het vaststellen van een benchmark en daartoe worden verstrekt;
- 9) „contribuant”: een natuurlijke of rechtspersoon die inputgegevens aanlevert;
- 10) „onder toezicht staande contribuant”: een entiteit waarop toezicht wordt uitgeoefend en die inputgegevens aanlevert aan een beheerder in de Unie;
- 11) „indiener”: een natuurlijke persoon die door de contribuant is aangesteld om inputgegevens aan te leveren;
- 12) „beoordelaar”: een werknemer van een beheerder van een grondstoffenbenchmark of enige andere natuurlijke persoon wiens diensten ter beschikking of onder de controle staan van de beheerder en die verantwoordelijk is voor de toepassing van een methodologie op of de beoordeling van inputgegevens en andere informatie om tot een sluitend oordeel te komen over de prijs van een bepaalde grondstof;
- 13) „deskundige beoordeling”: uitoefening van keuzevrijheid door een beheerder of contribuant bij het gebruik van gegevens voor de vaststelling van een benchmark, waaronder de extrapolatie van waarden uit eerdere of gerelateerde transacties die worden aangepast voor factoren die de kwaliteit van de gegevens zouden kunnen beïnvloeden, zoals marktgebeurtenissen of vermindering van de kredietwaardigheid van een koper of verkoper, en weging van vaste biedingen of offertes die hoger zijn dan een specifieke voltooide transactie;
- 14) „inputgegevens”: de gegevens met betrekking tot de waarde van een of meer onderliggende activa of prijzen, waaronder geraamde prijzen, indicatieve bied- en laatkoersen, handelbare bied- en laatkoersen of andere waarden die door een beheerder worden gebruikt voor het vaststellen van een benchmark;
- 15) „transactiegegevens”: waarneembare prijzen, percentages, indices of waarden die transacties tussen niet-gerelateerde tegenpartijen op een actieve markt met concurrerende krachten van vraag en aanbod vertegenwoordigen;

- 16) „financieel instrument”: een van de instrumenten zoals vermeld in bijlage I, deel C, bij Richtlijn 2014/65/EU waarvoor een verzoek om toelating tot een handelsplatform, in de zin van artikel 4, lid 1, punt 24, van Richtlijn 2014/65/EU is ingediend of die worden verhandeld op een handelsplatform, in de zin van artikel 4, lid 1, punt 24, van Richtlijn 2014/65/EU, of via een beleggingsonderneming met systematische interne afhandeling, in de zin van artikel 4, lid 1, punt 20, van die richtlijn;
- 17) „onder toezicht staande entiteit”:
- a) een kredietinstelling in de zin van artikel 4, lid 1, punt 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾;
 - b) een beleggingsonderneming in de zin van artikel 4, lid 1, punt 1, van Richtlijn 2014/65/EU;
 - c) een verzekeringsonderneming in de zin van artikel 13, punt 1, van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾;
 - d) een herverzekeringsonderneming in de zin van artikel 13, punt 4, van Richtlijn 2009/138/EG;
 - e) een icbe in de zin van artikel 1, lid 2, van Richtlijn 2009/65/EG of, indien toepasselijk, een beheermaatschappij inzake icbe's in de zin van artikel 2, lid 1, onder b), van die richtlijn;
 - f) een beheerder van een alternatieve beleggingsinstelling (abi) in de zin van artikel 4, lid 1, onder b), van Richtlijn 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾;
 - g) een instelling voor bedrijfspensioenvoorziening in de zin van artikel 6, onder a), van Richtlijn 2003/41/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾;
 - h) een kredietgever in de zin van artikel 3, onder b), van Richtlijn 2008/48/EG ten behoeve van kredietovereenkomsten in de zin van artikel 3, onder c), van die richtlijn;
 - i) een niet-kredietinstelling in de zin van artikel 4, punt 10, van Richtlijn 2014/17/EU ten behoeve van kredietovereenkomsten in de zin van artikel 4, punt 3, van die richtlijn;
 - j) een marktexploitant in de zin van artikel 4, lid 1, punt 18, van Richtlijn 2014/65/EU;
 - k) een CTP in de zin van artikel 2, punt 1, van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁵⁾;
 - l) een transactieregister in de zin van artikel 2, punt 2, van Verordening (EU) nr. 648/2012;
 - m) een beheerder;
- 18) „financiële overeenkomst”:
- a) een kredietovereenkomst in de zin van artikel 3, onder c), van Richtlijn 2008/48/EG;
 - b) een kredietovereenkomst in de zin van artikel 4, punt 3, van Richtlijn 2014/17/EU;
- 19) „beleggingsfonds”: een abi in de zin van artikel 4, lid 1, onder a), van Richtlijn 2011/61/EU of een icbe in de zin van artikel 1, lid 2, van Richtlijn 2009/65/EG;

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (PB L 335 van 17.12.2009, blz. 1).

⁽³⁾ Richtlijn 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2011 inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen en tot wijziging van de Richtlijnen 2003/41/EG en 2009/65/EG en van de Verordeningen (EG) nr. 1060/2009 en (EU) nr. 1095/2010 (PB L 174 van 1.7.2011, blz. 1).

⁽⁴⁾ Richtlijn 2003/41/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 juni 2003 betreffende de werkzaamheden van en het toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening (PB L 235 van 23.9.2003, blz. 10).

⁽⁵⁾ Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters (PB L 201 van 27.7.2012, blz. 1).

- 20) „leidinggevend orgaan”: het (de) overeenkomstig het nationale recht aangewezen orgaan (organen) van een beheerder of een andere onder toezicht staande entiteit, dat (die) bevoegd is (zijn) om de strategie, doelstellingen en algemene leiding van de beheerder of andere onder toezicht staande entiteit te bepalen, fungeert (fungeren) als toezichthouder op en bewaker van de besluitvorming van het management en personen omvat (omvatten) die daadwerkelijk het beleid van de beheerder of andere onder toezicht staande entiteit bepalen;
- 21) „consument”: een natuurlijke persoon die, voor onder deze verordening vallende financiële overeenkomsten, handelt voor doeleinden die buiten zijn bedrijfs- of beroepsactiviteit vallen;
- 22) „rentevoetbenchmark”: een benchmark die ten behoeve van punt 1, onder b), ii), van dit lid wordt vastgesteld op basis van het percentage op de geldmarkt waartegen banken kunnen uitlenen aan of lenen van andere banken, dan wel instellingen die geen bank zijn;
- 23) „grondstoffenbenchmark”: een benchmark waarvan de onderliggende activa ten behoeve van punt 1, onder b), ii), van dit lid een grondstof is in de zin van artikel 2, punt 1, van Verordening (EG) nr. 1287/2006 van de Commissie ⁽¹⁾, met uitzondering van emissierechten als bedoeld in bijlage I, deel C, punt 11, van Richtlijn 2014/65/EU;
- 24) „benchmark op basis van gereguleerde gegevens”: een benchmark die vastgesteld wordt met behulp van een formule en aan de hand van:
- a) inputgegevens die volledig en direct worden aangeleverd en afkomstig zijn van:
- i) een handelsplatform in de zin van artikel 4, lid 1, punt 24, van Richtlijn 2014/65/EU of een handelsplatform in een derde land ten aanzien waarvan de Commissie bij uitvoeringsbesluit heeft vastgesteld dat het wettelijke en toezichtkader van dat land wordt geacht een gelijkwaardig effect in de zin van artikel 28, lid 4, van Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ te hebben, of een gereguleerde markt die wordt geacht gelijkwaardig te zijn uit hoofde van artikel 2 bis van Verordening (EU) nr. 648/2012, maar in elk geval uitsluitend met betrekking tot transactiegegevens over financiële instrumenten;
 - ii) een goedgekeurde publicatieregeling in de zin van artikel 4, lid 1, punt 52, van Richtlijn 2014/65/EU of een verstrekker van een „consolidated tape” in de zin van artikel 4, lid 1, punt 53, van Richtlijn 2014/65/EU, overeenkomstig de verplichte vereisten betreffende transparantie na de handel, maar uitsluitend met betrekking tot transactiegegevens over financiële instrumenten die op een handelsplatform worden verhandeld;
 - iii) een goedgekeurd rapporteringsmechanisme in de zin van artikel 4, lid 1, punt 54, van Richtlijn 2014/65/EU, maar uitsluitend met betrekking tot transactiegegevens over financiële instrumenten die op een handelsplatform worden verhandeld en die overeenkomstig verplichte vereisten betreffende transparantie na de handel openbaar moeten worden gemaakt;
 - iv) een elektriciteitsbeurs in de zin van artikel 37, lid 1, onder j), van Richtlijn 2009/72/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾;
 - v) een aardgasbeurs in de zin van artikel 41, lid 1, onder j), van Richtlijn 2009/73/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾;
 - vi) een veilingplatform in de zin van artikel 26 of artikel 30 van Verordening (EU) nr. 1031/2010 van de Commissie ⁽⁵⁾;
 - vii) een dienstverlener aan wie de benchmarkbeheerder het verzamelen van gegevens heeft uitbesteed overeenkomstig artikel 10, mits de dienstverlener de gegevens volledig en direct ontvangt van een entiteit als bedoeld in punten i) tot en met vi);
- b) de intrinsieke waarde van beleggingsfondsen;

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1287/2006 van de Commissie van 10 augustus 2006 tot uitvoering van Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad wat de voor beleggingsondernemingen geldende verplichtingen betreffende het bijhouden van gegevens, het melden van transacties, de markttransparantie, de toelating van financiële instrumenten tot de handel en de definitie van begrippen voor de toepassing van genoemde richtlijn betreft (PB L 241 van 2.9.2006, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten in financiële instrumenten en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 84).

⁽³⁾ Richtlijn 2009/72/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot intrekking van Richtlijn 2003/54/EG (PB L 211 van 14.8.2009, blz. 55).

⁽⁴⁾ Richtlijn 2009/73/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas en tot intrekking van Richtlijn 2003/55/EG (PB L 211 van 14.8.2009, blz. 94).

⁽⁵⁾ Verordening (EU) nr. 1031/2010 van de Commissie van 12 november 2010 inzake de tijdstippen, het beheer en andere aspecten van de veiling van broeikasgasemissierechten overeenkomstig Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap (PB L 302 van 18.11.2010, blz. 1).

- 25) „cruciale benchmark”: een benchmark die geen benchmark op basis van geregeleerde gegevens is, die aan een van de in artikel 20, lid 1, neergelegde voorwaarden voldoet en die op de uit hoofde van dat artikel door de Commissie vastgelegde lijst staat;
- 26) „significante benchmark”: een benchmark die aan de in artikel 24, lid 1, neergelegde voorwaarden voldoet;
- 27) „niet-significante benchmark”: een benchmark die niet aan de in de artikel 20, lid 1, en artikel 24, lid 1, neergelegde voorwaarden voldoet;
- 28) „gevestigd”: met betrekking tot een rechtspersoon, het land waar deze rechtspersoon zijn hoofdkantoor of een ander officieel adres heeft, en met betrekking tot een natuurlijke persoon, het land waar die persoon zijn fiscale woonplaats heeft;
- 29) „overheidsinstantie”:
- a) een regeringsorgaan of ander overheidsorgaan, waaronder de entiteiten die belast zijn met of betrokken zijn bij het beheer van de overheidsschuld;
 - b) een entiteit of persoon die krachtens het nationaal recht openbare dienststaken verricht, of die openbare verantwoordelijkheden heeft, openbare functies bekleedt of voorziet in openbare dienstverlening, met inbegrip van maatregelen voor werkgelegenheid, economische activiteit en inflatie, onder toezicht van een entiteit in de zin van punt a).

2. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 49 gedelegeerde handelingen vast te stellen om nadere technische aspecten van de in lid 1 van onderhavig artikel vastgestelde definities te specificeren, in het bijzonder wat moet worden begrepen onder „beschikbaar voor het publiek” voor de toepassing van de definitie van een index.

In voorkomend geval houdt de Commissie rekening met de technologische of marktontwikkelingen en de internationale convergentie van de toezichtpraktijk met betrekking tot benchmarks.

3. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast teneinde een lijst vast te stellen en te herzien van overheidsinstanties in de Unie die binnen de definitie van punt 29 van lid 1 van onderhavig artikel vallen. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 50, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

In voorkomend geval houdt de Commissie rekening met de technologische of marktontwikkelingen en de internationale convergentie van de toezichtpraktijk met betrekking tot benchmarks.

TITEL II

INTEGRITEIT EN BETROUWBAARHEID VAN BENCHMARKS

HOOFDSTUK 1

Governance en controle door beheerders

Artikel 4

Vereisten inzake governance en belangenconflicten

1. Een beheerder beschikt over solide governanceregelingen, die onder meer bestaan uit een duidelijke organisatorische structuur met welomschreven, transparante en consistente rollen en verantwoordelijkheden voor alle personen die betrokken zijn bij het aanbieden van een benchmark.

De beheerder neemt de nodige stappen om belangenconflicten tussen hemzelf, met inbegrip van zijn leidinggevenden, werknemers en personen die direct of indirect onder zijn controle staan, en de contribuanten of gebruikers vast te stellen en te voorkomen of te beheren, alsook om te waarborgen dat, wanneer beoordelings- of keuzevrijheid tijdens het benchmarkvaststellingsproces nodig is, die op onafhankelijke en eerlijke wijze wordt uitgeoefend.

2. Het aanbieden van een benchmark is operationeel gescheiden van elk onderdeel van de bedrijfsvoering van een beheerder dat tot een werkelijk of mogelijk belangenconflict kan leiden.
3. Wanneer een belangenconflict ontstaat bij de beheerder vanwege zijn eigendomsstructuur, meerderheidsparticipatie of andere activiteiten die worden uitgevoerd door een entiteit die de beheerder bezit of controleert, of door een entiteit die in het bezit is of onder controle staat van de beheerder of een van de dochterondernemingen van de beheerder, die niet afdoende kunnen worden beperkt, kan de relevante bevoegde instantie eisen dat de beheerder een onafhankelijke toezichtfunctie instelt die een evenwichtige vertegenwoordiging omvat van belanghebbenden, alsmede van gebruikers en contribuanten.
4. Indien een dergelijk belangenconflict niet op adequate wijze kan worden beheerd, kan de relevante bevoegde instantie eisen dat de beheerder de activiteiten of relaties staakt die het belangenconflict veroorzaken of dat hij het aanbieden van de benchmark staakt.
5. Een beheerder maakt alle bestaande of mogelijke belangenconflicten bekend of deelt ze mee aan de gebruikers van een benchmark en aan de relevante bevoegde autoriteit en, indien van toepassing, aan contribuanten, met inbegrip van belangenconflicten die voortvloeien uit de eigendom of controle van de beheerder.
6. Een beheerder voert passend beleid en passende procedures, evenals doeltreffende organisatorische regelingen in en past deze toe met het oog op identificatie, bekendmaking, vermijding, beheer en beperking van belangenconflicten om de integriteit en onafhankelijkheid van het vaststellen van benchmarks te beschermen. Dergelijk beleid en dergelijke procedures worden geregeld herzien en geactualiseerd. Het beleid en de procedures moeten rekening houden met en een oplossing bieden voor belangenconflicten, de mate van keuzevrijheid in het benchmarkvaststellingsproces en de risico's die de benchmark oplevert, en:
 - a) de vertrouwelijkheid waarborgen van informatie die wordt aangeleverd aan of voortgebracht door de beheerder, zonder afbreuk te doen aan de bekendmakings- en transparantieverplichtingen uit hoofde van deze verordening, en
 - b) in het bijzonder belangenconflicten beperken als gevolg van de eigendom of controle van de beheerder of als gevolg van andere belangen in de groep van de beheerder of als gevolg van andere personen die invloed of controle kunnen uitoefenen op de beheerder in verband met het vaststellen van de benchmark.
7. De beheerder zorgt ervoor dat zijn werknemers en andere natuurlijke personen wier diensten tot zijn beschikking of onder zijn controle worden gesteld en die direct betrokken zijn bij het aanbieden van een benchmark:
 - a) beschikken over de benodigde vaardigheden, kennis en ervaring voor de aan hen toegewezen taken en onderworpen zijn aan doeltreffend beheer en toezicht;
 - b) niet onderworpen zijn aan ongepaste invloed of belangenconflicten en dat de beloning en prestatiebeoordeling van deze personen geen belangenconflicten veroorzaken of anderszins van invloed zijn op de integriteit van het benchmarkvaststellingsproces;
 - c) geen belangen of zakelijke relaties hebben die de activiteiten van de betrokken beheerder in gevaar brengen;
 - d) geen toestemming hebben om bij te dragen aan het vaststellen van een benchmark door deel te nemen aan biedingen, offertes en transacties op persoonlijke titel of namens marktdeelnemers, tenzij een dergelijke bijdrage uitdrukkelijk vereist is als onderdeel van de benchmarkmethodologie en aan daarin opgenomen specifieke regels gebonden is, en
 - e) onderworpen zijn aan effectieve procedures voor de controle van informatie-uitwisseling met andere werknemers die betrokken zijn bij activiteiten die een risico op belangenconflicten kunnen vormen of met derden, wanneer deze informatie van invloed kan zijn op de benchmark.
8. Een beheerder stelt specifieke interne controleprocedures vast om de integriteit en betrouwbaarheid te waarborgen van de werknemer of persoon die de benchmark vaststelt, met inbegrip van ten minste interne aftekening door het management voor de benchmark wordt verspreid.

Artikel 5

Vereisten inzake de toezichtfunctie

1. De beheerder stelt een permanente en doeltreffende toezichtfunctie in en handhaaft deze om toezicht te waarborgen op alle aspecten van de aanbidding van zijn benchmarks.

2. De beheerder ontwikkelt en onderhoudt solide procedures voor zijn toezichtfunctie en stelt die ter beschikking van de relevante bevoegde autoriteiten.
3. De toezichtfunctie wordt met integriteit uitgevoerd en omvat de volgende verantwoordelijkheden die de beheerder afstemt op de complexiteit, het gebruik en de kwetsbaarheid van de benchmark:
 - a) ten minste jaarlijkse evaluatie van de vaststelling en methodologie van de benchmark;
 - b) toezicht op wijzigingen in de methodologie van de benchmark en mogelijkheid de beheerder te verzoeken over deze wijzigingen een raadpleging te houden;
 - c) toezicht op het controlekader van de beheerder, het beheer en de exploitatie van de benchmark en, indien de benchmark gebaseerd is op inputgegevens van contribuanten, de in artikel 15 bedoelde gedragscode;
 - d) evaluatie en goedkeuring van procedures voor stopzetting van de benchmark, met inbegrip van raadpleging over een stopzetting;
 - e) toezicht op derde partijen die betrokken zijn bij het aanbieden van benchmarks, met inbegrip van medewerkers voor berekening of verspreiding;
 - f) beoordeling van interne en externe controles of evaluaties en toezicht op de tenuitvoerlegging van vastgestelde corrigerende acties;
 - g) indien de benchmark op inputgegevens van contribuanten is gebaseerd, toezicht op de inputgegevens en de contribuanten en het optreden van de beheerder bij het aanvechten of valideren van aangeleverde inputgegevens;
 - h) indien de benchmark op inputgegevens van contribuanten is gebaseerd, doeltreffende maatregelen met betrekking tot inbreuken op de in artikel 15 bedoelde gedragscode, en
 - i) rapportage aan de relevante bevoegde autoriteiten van eventuele misdragingen bij contribuanten, wanneer de benchmark op inputgegevens van contribuanten is gebaseerd, of beheerders waarvan de toezichtfunctie zich bewust wordt en eventuele afwijkende of verdachte inputgegevens.
4. De toezichtfunctie wordt uitgevoerd door een apart comité of door middel van een andere passende governance-regeling.
5. ESMA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen ter specificatie van de procedures met betrekking tot de toezichtfunctie en de kenmerken van de toezichtfunctie, inclusief samenstelling alsmede plaats binnen de organisatiestructuur van de beheerder, teneinde de integriteit van de toezichtfunctie en de afwezigheid van belangenconflicten te waarborgen. Meer bepaald ontwikkelt ESMA een niet-uitputtende lijst van passende governance-regelingen als bepaald in lid 4.

ESMA maakt een onderscheid tussen de verschillende in deze verordening beschreven soorten benchmarks en sectoren en houdt rekening met de verschillen in de eigendoms- en controlestructuur van de beheerders, de aard, omvang en complexiteit van het aanbieden van de benchmark en het risico en het effect van de benchmark, mede in het licht van de internationale convergentie van de toezichtpraktijk met betrekking tot governancevereisten voor benchmarks. De ontwerpen van technische reguleringsnormen van ESMA gelden evenwel niet voor en zijn niet van toepassing op beheerders van niet-significante benchmarks.

ESMA dient deze ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de procedure in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

6. ESMA kan overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 richtsnoeren vaststellen voor beheerders van niet-significante benchmarks om de in lid 5 van onderhavig artikel bedoelde elementen te specificeren.

Artikel 6

Vereisten inzake het controlekader

1. De beheerder beschikt over een controlekader dat ervoor zorgt dat zijn benchmarks in overeenstemming met deze verordening worden aangeboden en gepubliceerd of beschikbaar gesteld.

2. Het controlekader is evenredig aan het geïdentificeerde niveau van de belangenconflicten, de mate van keuzevrijheid bij het aanbieden van benchmarks en de aard van de inputgegevens voor de benchmark.
3. Het controlekader omvat:
 - a) beheer van operationele risico's;
 - b) passende en doeltreffende plannen voor bedrijfscontinuïteit en herstel in geval van problemen;
 - c) noodprocedures die gelden in geval van verstoring van het proces van het aanbieden van de benchmark.
4. Een beheerder stelt maatregelen vast:
 - a) om ervoor te zorgen dat contribuanten de in artikel 15 bedoelde gedragscode naleven en voldoen aan de toepasselijke normen voor inputgegevens;
 - b) voor het toezicht op de inputgegevens, met inbegrip van, waar mogelijk, het toezicht op inputgegevens voorafgaand aan de publicatie van de benchmark en de validatie van inputgegevens na de publicatie ervan, teneinde fouten en afwijkingen vast te stellen.
5. Het controlekader wordt gedocumenteerd, herzien en, waar nodig, bijgewerkt en beschikbaar gesteld aan de relevante bevoegde autoriteit en, op verzoek, aan gebruikers.

Artikel 7

Vereisten inzake het verantwoordingskader

1. Een beheerder beschikt over een verantwoordingskader dat betrekking heeft op het bijhouden, controleren en evalueren van gegevens, alsook over een klachtenprocedure, en waaruit de naleving van de in deze verordening vastgestelde voorschriften blijkt.
2. Een beheerder benoemt een interne functionaris, met de benodigde bekwaamheid voor het evalueren van en rapporteren over de naleving van de benchmarkmethodologie en deze verordening door de beheerder.
3. Voor cruciale benchmarks benoemt de beheerder een onafhankelijke externe controleur voor de beoordeling van en verslaglegging over de naleving van de benchmarkmethodologie en deze verordening door de beheerder, ten minste jaarlijks.
4. Op verzoek van de relevante bevoegde autoriteit verstrekt de beheerder de relevante bevoegde autoriteit de nadere gegevens over de evaluaties en rapporten als bedoeld in lid 2. Op verzoek van de relevante bevoegde autoriteit of een gebruiker van een benchmark publiceert de beheerder de nadere gegevens over de in lid 3 bedoelde controles.

Artikel 8

Vereisten inzake het bijhouden van registers

1. De beheerder houdt registers bij van:
 - a) alle inputgegevens, inclusief het gebruik van dergelijke gegevens;
 - b) de methodologie die is gebruikt voor de vaststelling van een benchmark;
 - c) elke uitoefening van een beoordelings- of keuzevrijheid door de beheerder en, indien van toepassing, door beoordelaars bij het vaststellen van een benchmark, met inbegrip van alle redenen voor die beoordelings- of keuzevrijheid;
 - d) het buiten beschouwing laten van inputgegevens, in het bijzonder wanneer deze voldeden aan de vereisten van de benchmarkmethodologie, en de reden hiervoor;

- e) andere wijzigingen in of afwijkingen van standaardprocedures en -methodologieën, onder meer tijdens perioden van marktstress of marktontwrichting;
- f) de identiteit van de indieners en de natuurlijke personen die in dienst van de beheerder zijn voor het vaststellen van een benchmark;
- g) alle documenten met betrekking tot klachten, met inbegrip van die welke door een klager zijn ingediend, en
- h) telefoongesprekken of elektronische communicatie tussen personen die werken voor de beheerder en contribuanten of indieners met betrekking tot een benchmark.

2. De beheerder bewaart de in lid 1 bedoelde registers gedurende een periode van minstens vijf jaar op zodanige wijze dat de vaststelling van de benchmark kan worden herhaald en volledig kan worden begrepen en dat een controle of evaluatie van de inputgegevens, berekeningen, beoordelingen en keuzevrijheid mogelijk is. Opnamen van telefoongesprekken of elektronische communicatie die zijn opgenomen in overeenstemming met lid 1, onder h), worden op verzoek verstrekt aan de bij die conversatie of communicatie betrokken personen en worden gedurende een periode van drie jaar bewaard.

Artikel 9

Klachtenafhandelingsmechanisme

1. De beheerder beschikt over procedures voor het ontvangen, onderzoeken en bewaren van stukken betreffende klachten, inclusief over het benchmarkvaststellingsproces van de beheerder, en maakt deze bekend.
2. Dit klachtenafhandelingsmechanisme waarborgt het volgende:
 - a) de beheerder maakt het klachtenafhandelingsbeleid beschikbaar dat kan worden gebruikt voor de indiening van klachten over de representativiteit van een bepaalde benchmarkvaststelling voor de marktwaarde, een voorgestelde wijziging in het benchmarkvaststellingsproces, een toepassing van de methodologie in verband met een specifieke benchmarkvaststelling en andere besluiten in verband met het benchmarkvaststellingsproces;
 - b) klachten worden tijdig en eerlijk onderzocht en het resultaat van het onderzoek wordt binnen een redelijke termijn meegedeeld aan de indiener van de klacht, tenzij deze mededeling strijdig is met de doelstellingen van de openbare orde of met Verordening (EU) nr. 596/2014, en
 - c) het onderzoek wordt uitgevoerd onafhankelijk van medewerkers die betrokken kunnen zijn of kunnen zijn geweest bij het voorwerp van de klacht.

Artikel 10

Uitbesteding

1. Beheerders besteden taken bij het aanbieden van een benchmark niet zodanig uit dat dit de controle van de beheerder over de benchmark of het vermogen van de relevante bevoegde autoriteit om toezicht te houden op de benchmark op materiële wijze nadelig beïnvloedt.
2. Wanneer een beheerder taken of relevante diensten en activiteiten voor het aanbieden van een benchmark uitbesteedt aan een dienstverlener, blijft de beheerder volledig verantwoordelijk om aan alle verplichtingen van de beheerder uit hoofde van deze verordening te voldoen.
3. Wanneer er sprake is van uitbesteding, zorgt de beheerder ervoor dat aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) de dienstverlener beschikt over de bekwaamheid, capaciteit en wettelijk benodigde toestemming voor het op betrouwbare en professionele wijze uitvoeren van de uitbestede taken, diensten of activiteiten;

- b) de beheerder deelt de relevante bevoegde autoriteiten de identiteit en de taken mee van de dienstverlener die betrokken is bij het benchmarkvaststellingsproces;
- c) de beheerder onderneemt passende actie mocht blijken dat de dienstverlener de uitbestede taken niet efficiënt en met inachtneming van de toepasselijke wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften uitvoert;
- d) de beheerder behoudt de benodigde deskundigheid voor het op doeltreffende wijze houden van toezicht op de uitbestede taken en het beheren van de risico's die zijn gekoppeld aan uitbesteding;
- e) de dienstverlener stelt de beheerder in kennis van elke ontwikkeling die van wezenlijke invloed kan zijn op zijn vermogen om de uitbestede taken efficiënt en met inachtneming van de toepasselijke wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften uit te voeren;
- f) de dienstverlener werkt samen met de relevante bevoegde autoriteit in verband met de uitbestede activiteiten en de beheerder en de relevante bevoegde autoriteit hebben effectieve toegang tot gegevens die verband houden met de uitbestede activiteiten, evenals tot de kantoren van de dienstverlener, en de relevante bevoegde autoriteit is in staat om dit recht op toegang uit te oefenen;
- g) de beheerder kan de uitbestedingsregelingen, indien nodig, beëindigen;
- h) de beheerder stelt al het redelijke in het werk, onder meer in de vorm van noodplannen, om overmatige operationele risico's in verband met de deelname van de dienstverlener aan het benchmarkvaststellingsproces te vermijden.

HOOFDSTUK 2

Inputgegevens, methodologie en melding van inbreuken

Artikel 11

Inputgegevens

1. Op het aanbieden van een benchmark zijn de volgende vereisten van toepassing met betrekking tot de inputgegevens:
 - a) de inputgegevens moeten toereikend zijn om op nauwkeurige en betrouwbare wijze de economische realiteit weer te geven die de benchmark moet meten.

De inputgegevens hebben de vorm van transactiegegevens als deze beschikbaar en passend zijn. Indien de transactiegegevens niet toereikend of passend zijn om op nauwkeurige en betrouwbare wijze de markt of economische realiteit weer te geven die de benchmark moet meten, kunnen andere gegevens dan transactiegegevens worden gebruikt, inclusief geraamde prijzen, indicatieve bied- en laatkoersen en handelbare bied- en laatkoersen, of andere waarden;
 - b) de onder a) bedoelde inputgegevens zijn verifieerbaar;
 - c) de beheerder stelt duidelijke richtsnoeren op en maakt deze bekend met betrekking tot de soorten inputgegevens, de prioriteit die wordt gegeven aan het gebruik van de verschillende soorten inputgegevens en de uitvoering van een deskundige beoordeling, overeenkomstig punt a) en de methodologie;
 - d) als een benchmark gebaseerd is op inputgegevens van contribuanten, verkrijgt de beheerder, indien van toepassing, de inputgegevens van een betrouwbaar en representatief panel van of steekproef onder contribuanten om er zo voor te zorgen dat de verkregen benchmark betrouwbaar en representatief is voor de markt of de economische realiteit die de benchmark moet meten;
 - e) de beheerder gebruikt geen inputgegevens van een contribuant wanneer de beheerder beschikt over aanwijzingen dat die contribuant de in artikel 15 vermelde gedragscode niet naleeft, en verkrijgt in dat geval representatieve publiek beschikbare gegevens.
2. De beheerder zorgt ervoor dat zijn controles met betrekking tot inputgegevens het volgende omvatten:
 - a) criteria waarmee wordt bepaald wie inputgegevens mag aanleveren bij de beheerder en een proces voor het selecteren van contribuanten;
 - b) een proces voor de evaluatie van de inputgegevens van een contribuant en voor het weerhouden van de contribuant van de verstrekking van meer inputgegevens of het toepassen van andere sancties voor niet-naleving op de contribuant, indien van toepassing, en

c) een proces voor het valideren van inputgegevens, onder meer tegen andere indicatoren of gegevens, om de integriteit en nauwkeurigheid te waarborgen.

3. Wanneer de inputgegevens van een benchmark worden aangeleverd door frontofficefuncties, d.w.z. afdelingen, divisies, groepen of personeel van contribuanten of een van hun dochterondernemingen die werkzaam zijn op het gebied van prijsstelling, handel, verkoop, marketing, adverteren, structureren of tussenhandelsactiviteiten, dient de beheerder:

a) gegevens van andere bronnen te verkrijgen die de inputgegevens bevestigen, en

b) ervoor te zorgen dat contribuanten beschikken over voldoende interne toezicht- en verificatieprocedures.

4. Wanneer een beheerder van mening is dat de inputgegevens niet de markt of de economische realiteit vertegenwoordigen die een benchmark moet meten, verandert die beheerder binnen een redelijke termijn ofwel de inputgegevens, de contribuanten of de methodologie om ervoor te zorgen dat de inputgegevens die markt of die economische realiteit vertegenwoordigen, ofwel staakt hij het aanbieden van die benchmark.

5. ESMA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen ter nadere specificering van de manier om ervoor te zorgen dat inputgegevens passend en verifieerbaar zijn, zoals vereist overeenkomstig lid 1, onder a) en b), alsmede van de interne toezichts- en verificatieprocedures van een contribuant die de beheerder overeenkomstig lid 3, onder b), moet nastreven teneinde de integriteit en nauwkeurigheid van de inputgegevens te waarborgen. Die ontwerpen van technische reguleringsnormen van ESMA gelden evenwel niet voor en zijn niet van toepassing op beheerders van niet-significante benchmarks.

ESMA houdt rekening met de verschillende in deze verordening vastgelegde soorten benchmarks en sectoren, de aard van de inputgegevens, de kenmerken van de onderliggende markt of economische realiteit en het evenredigheidsbeginsel en de vatbaarheid van de benchmarks voor manipulatie, alsmede de internationale convergentie van de toezichtpraktijk met betrekking tot benchmarks.

ESMA dient deze ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om de in de eerste alinea bedoelde regelgevende technische normen vast te stellen in overeenstemming met de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 bedoelde procedure.

6. ESMA kan overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 richtsnoeren vaststellen voor beheerders van niet-significante benchmarks om de in lid 5 van onderhavig artikel bedoelde elementen te specificeren.

Artikel 12

Methodologie

1. De beheerder gebruikt een methodologie voor het vaststellen van de benchmark die:

a) solide en betrouwbaar is;

b) duidelijke regels heeft die aangeven hoe en wanneer keuzevrijheid kan worden uitgeoefend bij het vaststellen van die benchmark;

c) zorgvuldig en continu is en kan worden gevalideerd, indien nodig met inbegrip van tests achteraf aan de hand van de beschikbare transactiegegevens;

d) veerkrachtig is en ervoor zorgt dat de benchmark kan worden berekend in de breedst mogelijke reeks van omstandigheden zonder de integriteit ervan in het gedrang te brengen;

e) traceerbaar en verifieerbaar is.

2. Bij de ontwikkeling van een benchmarkmethodologie handelt de benchmarkbeheerder als volgt:

a) hij houdt rekening met factoren zoals de omvang en normale liquiditeit van de markt, de transparantie van de handel en de posities van de marktdeelnemers, de marktconcentratie, de marktdynamiek en de geschiktheid van steekproeven als afspiegeling van de markt of economische realiteit die de benchmark moet meten;

- b) hij bepaalt wat ten behoeve van die benchmark een actieve markt vormt, en
- c) hij stelt de prioriteit vast die wordt toegekend aan verschillende typen inputgegevens.

3. De beheerder heeft duidelijke, bekendgemaakte regelingen ter beschikking waarin wordt aangegeven onder welke omstandigheden de kwantiteit of kwaliteit van inputgegevens onder het niveau zakt dat binnen de methodologie nodig is om de benchmark nauwkeurig en betrouwbaar vast te kunnen stellen, en waarin wordt beschreven of en hoe de benchmark in die omstandigheden moet worden berekend.

Artikel 13

Transparantie van de methodologie

1. De beheerder ontwikkelt, exploiteert en beheert de benchmark en de methodologie op transparante wijze. Daartoe zorgt de beheerder voor de publicatie of beschikbaarstelling van de volgende informatie:

- a) de essentiële aspecten van de methodologie die de beheerder gebruikt voor elke benchmark die is aangeboden en gepubliceerd of, indien van toepassing, voor elke benchmarkgroep die is aangeboden en gepubliceerd;
- b) nadere gegevens betreffende de interne evaluatie en de goedkeuring van een bepaalde methodologie, evenals de frequentie van die evaluatie;
- c) de procedures voor raadpleging met betrekking tot een voorgestelde materiële wijziging in methodologie van de beheerder en de achterliggende redenen voor die wijzigingen, met inbegrip van een definitie van wat een materiële wijziging inhoudt en de omstandigheden waarin de beheerder gebruikers informeert over die wijzigingen.

2. De krachtens lid 1, onder c), voorgeschreven procedures voorzien in:

- a) kennisgeving vooraf, met een duidelijk tijdsverloop, die de mogelijkheid biedt om de gevolgen van dergelijke voorgestelde materiële wijzigingen te analyseren en te commentariëren, en
- b) de onder a) van dit lid bedoelde opmerkingen en de reactie van de beheerder op deze opmerkingen, die na raadpleging toegankelijk worden, behalve wanneer de opsteller van de opmerkingen om vertrouwelijkheid heeft gevraagd.

3. ESMA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen ter nadere specificering van de informatie die beheerders moeten verstrekken in overeenstemming met de in leden 1 en 2 opgenomen vereisten, met een onderscheid volgens de verschillende in deze verordening beschreven soorten benchmarks en sectoren. ESMA houdt rekening met het feit dat die aspecten van de methodologie bekend moeten worden gemaakt die voldoende gedetailleerd zijn om gebruikers in staat te stellen te begrijpen hoe een benchmark wordt aangeboden en de representativiteit ervan, de relevantie ervan voor specifieke gebruikers en de geschiktheid ervan als referentie voor financiële instrumenten en contracten te beoordelen, alsmede een toetsing uit te voeren met betrekking tot het evenredigheidsbeginsel. De ontwerpen van technische reguleringsnormen van ESMA gelden evenwel niet voor en zijn niet van toepassing op beheerders van niet-significante benchmarks.

ESMA dient deze ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

4. ESMA kan overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 richtsnoeren vaststellen voor beheerders van niet-significante benchmarks om de in lid 3 van onderhavig artikel bedoelde elementen nader te specificeren.

Artikel 14

Melding van inbreuken

1. De beheerder stelt passende systemen en doeltreffende controles in om de integriteit van inputgegevens te waarborgen, teneinde eventuele gedragingen die betrekking kunnen hebben op manipulatie van of een poging tot manipulatie van een benchmark, overeenkomstig Verordening (EU) nr. 596/2014 te identificeren en te melden aan de nationale autoriteit.

2. De beheerder houdt toezicht op inputgegevens en de contribuanten om in staat te zijn de bevoegde autoriteit in kennis te stellen en alle relevante informatie te verstrekken, wanneer de beheerder vermoedt dat er, in verband met een benchmark, sprake is van gedragingen die betrekking kunnen hebben op manipulatie of een poging tot manipulatie van een benchmark overeenkomstig Verordening (EU) nr. 596/2014, inclusief een samenzwering om een benchmark te manipuleren.

De bevoegde autoriteit van de beheerder zendt die informatie indien nodig toe aan de relevante autoriteit overeenkomstig Verordening (EU) nr. 596/2014.

3. De beheerder beschikt over procedures voor zijn leidinggevend, werknemers en andere natuurlijke personen van wie diensten tot zijn beschikking of onder zijn controle worden gesteld voor de interne rapportage van inbreuken op deze verordening.

HOOFDSTUK 3

Gedragscode en vereisten voor contribuanten

Artikel 15

Gedragscode

1. Indien een benchmark gebaseerd is op inputgegevens van contribuanten, ontwikkelt de beheerder ervan voor elke benchmark een gedragscode waarin duidelijk de verantwoordelijkheden en verplichtingen van contribuanten worden gespecificeerd met betrekking tot het aanleveren van inputgegevens, en zorgt hij ervoor dat die gedragscode in overeenstemming is met deze verordening. De beheerder verkrijgt permanent en op zijn minst jaarlijks en in geval van wijzigingen in de gedragscode de zekerheid dat de contribuanten de code naleven.

2. De gedragscode omvat ten minste de volgende elementen:

- a) een duidelijke beschrijving van de te verstrekken inputgegevens en de vereisten die nodig zijn om ervoor te zorgen dat inputgegevens worden verstrekt overeenkomstig de artikelen 11 en 14;
- b) identificatie van de personen die inputgegevens mogen aanleveren aan de beheerder en de procedures voor de beoordeling van de identiteit van een contribuant en eventuele indieners, alsook de vergunning van eventuele indieners die namens een contribuant inputgegevens aanleveren;
- c) beleid om ervoor te zorgen dat een contribuant alle relevante inputgegevens verstrekt;
- d) de systemen en controles die een contribuant moet instellen, waaronder:
 - i) procedures voor het aanleveren van inputgegevens, met inbegrip van vereisten voor de contribuant voor het specificeren of inputgegevens transactiegegevens zijn en of inputgegevens voldoen aan de vereisten van de beheerder;
 - ii) beleid over het gebruik van keuzevrijheid bij het aanleveren van inputgegevens;
 - iii) eventuele vereisten voor de validatie van inputgegevens voordat deze worden verstrekt aan de beheerder;
 - iv) beleid betreffende het bijhouden van registers;
 - v) rapportagevereisten met betrekking tot verdachte inputgegevens;
 - vi) vereisten met betrekking tot het beheer van belangenconflicten.

3. De beheerder kan een afzonderlijke gedragscode opstellen voor iedere familie van benchmarks die hij aanbiedt.

4. Indien de relevante bevoegde autoriteit bij de uitoefening van haar in artikel 41 bedoelde bevoegdheden elementen van de gedragscode aantreft die niet aan deze verordening voldoen, geeft zij hiervan kennis aan de betrokken beheerder. De beheerder past de gedragscode binnen dertig dagen na een dergelijke kennisgeving aan om ervoor te zorgen dat deze voldoet aan deze verordening.

5. Binnen 15 werkdagen na het van toepassing worden van het besluit om een cruciale benchmark in de in artikel 20, lid 1, bedoelde lijst op te nemen, brengt de beheerder van die cruciale benchmark de gedragscode ter kennis van de relevante bevoegde autoriteit. De relevante bevoegde autoriteit controleert binnen dertig dagen of de inhoud van de gedragscode voldoet aan deze verordening. Indien de relevante bevoegde autoriteit elementen aantreft die niet voldoen aan deze verordening, is lid 4 van onderhavig artikel van toepassing.

6. ESMA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot nadere specificatie van de voorwaarden van de in lid 2 bedoelde gedragscode voor verschillende soorten benchmarks, en om rekening te houden met de ontwikkelingen inzake benchmarks en op de financiële markten.

ESMA houdt rekening met de verschillende kenmerken van benchmarks en contribuanten, met name qua verschillen in inputgegevens en methodologieën, de risico's van gemanipuleerde inputgegevens en de internationale convergentie van de toezichtpraktijken met betrekking tot benchmarks.

ESMA dient deze ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om de in de eerste alinea bedoelde regelgevende technische normen vast te stellen in overeenstemming met de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 bedoelde procedure.

Artikel 16

Vereisten met betrekking tot governance en controles voor onder toezicht staande contribuanten

1. De volgende vereisten met betrekking tot governance en controles zijn van toepassing op een onder toezicht staande contribuant:

- a) de onder toezicht staande contribuant zorgt ervoor dat het aanleveren van inputgegevens niet wordt beïnvloed door bestaande of mogelijke belangenconflicten en dat, wanneer keuzevrijheid noodzakelijk is, die op onafhankelijke en eerlijke wijze wordt uitgeoefend op basis van relevante informatie in overeenstemming met de in artikel 15 bedoelde gedragscode;
- b) de onder toezicht staande contribuant beschikt over een controlekader dat de integriteit, nauwkeurigheid en betrouwbaarheid van inputgegevens waarborgt en tevens dat inputgegevens worden aangeleverd in overeenstemming met deze verordening en de in artikel 15 bedoelde gedragscode.

2. Een onder toezicht staande contribuant beschikt over doeltreffende systemen en controles om de integriteit en betrouwbaarheid van alle aangeleverde inputgegevens aan de beheerder te waarborgen, met inbegrip van:

- a) controles met betrekking tot wie inputgegevens mag aanleveren aan een beheerder, waaronder, indien evenredig, een proces voor aftekening door een natuurlijke persoon die hiërarchisch in een hogere positie staat dan de indiener;
- b) passende opleiding voor indieners die minstens betrekking heeft op deze verordening en op Verordening (EU) nr. 596/2014;
- c) maatregelen voor beheer van belangenconflicten, met inbegrip van organisatorische scheiding van medewerkers, indien passend, en onderzoek hoe door het beloningsbeleid tot stand gebrachte stimulansen voor de manipulatie van benchmarks kunnen worden weggenomen;
- d) het voor een passende periode bijhouden van een register van de communicatie in verband met het aanbieden van inputgegevens, van alle informatie die wordt gebruikt om de contribuant in staat te stellen tot het verrichten van elke indiening, en van alle bestaande of mogelijke belangenconflicten, inclusief, maar niet uitsluitend, de blootstelling van de contribuant aan financiële instrumenten die een benchmark als referentie gebruiken;
- e) het bijhouden van gegevens inzake interne en externe controles.

3. Indien de inputgegevens gebaseerd zijn op deskundige beoordeling, stellen de onder toezicht staande contribuanten niet alleen de in lid 2 bedoelde systemen en controles in, maar nemen zij ook beleidsmaatregelen ter begeleiding van het gebruik van beoordelings- of keuzevrijheid en bewaren zij registers van de achterliggende redenen voor dergelijke beoordelings- of keuzevrijheid. Voor zover proportioneel, houden onder toezicht staande contribuanten rekening met de aard van de benchmark en de inputgegevens ervan.

4. Een onder toezicht staande contribuant verleent zijn volledige medewerking aan de beheerder en de relevante bevoegde autoriteit voor de controle van en het toezicht op het aanbieden van een benchmark en stelt de informatie en gegevens beschikbaar die hij bewaart in overeenstemming met de leden 2 en 3.

5. ESMA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen ter nadere specificatie van de vereisten inzake governance, systemen en controles en beleid als uiteengezet in de leden 1, 2 en 3.

ESMA houdt rekening met de verschillende kenmerken van benchmarks en onder toezicht staande contribuanten, met name qua verschillen in aangeleverde inputgegevens en gebruikte methodologieën, de risico's van manipulatie van inputgegevens en de aard van de activiteiten die worden uitgeoefend door onder toezicht staande contribuanten, en de ontwikkelingen op het gebied van benchmarks en financiële markten in het licht van de internationale convergentie van de toezichtpraktijken met betrekking tot benchmarks. De ontwerpen van technische reguleringsnormen van ESMA gelden niet voor en zijn niet van toepassing op onder toezicht staande contribuanten van niet-significante benchmarks.

ESMA dient deze ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om de in de eerste alinea bedoelde regelgevende technische normen vast te stellen in overeenstemming met de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 bedoelde procedure.

6. ESMA kan overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 richtsnoeren vaststellen voor onder toezicht staande contribuanten aan niet-significante benchmarks om de in lid 5 van onderhavig artikel bedoelde elementen te specificeren.

TITEL III

VEREISTEN INZAKE VERSCHILLENDE SOORTEN BENCHMARKS

HOOFDSTUK 1

Benchmarks op basis van gereguleerde gegevens

Artikel 17

Benchmarks op basis van gereguleerde gegevens

1. Artikel 11, lid 1, onder d) en e), artikel 11, leden 2 en 3, artikel 14, leden 1 en 2, en de artikelen 15 en 16 zijn in elk geval niet van toepassing op het aanbieden van en het aanleveren van gegevens voor benchmarks op basis van gereguleerde gegevens. Artikel 8, lid 1, onder a), is niet van toepassing op het aanbieden van en het aanleveren van gegevens voor benchmarks op basis van gereguleerde gegevens die betrekking hebben op inputgegevens die volledig en direct worden aangeleverd als uiteengezet in artikel 3, lid 1, punt 24.

2. De artikelen 24 en 25 of artikel 26 zijn, naargelang het geval, van toepassing op het aanbieden van en het aanleveren van gegevens voor benchmarks op basis van gereguleerde gegevens die direct of indirect worden gebruikt binnen een combinatie van benchmarks als referentie voor financiële instrumenten of financiële overeenkomsten of voor de meting van de prestatie van beleggingsfondsen met een totale waarde van maximaal 500 miljard EUR op basis van alle looptijden van de benchmark, indien van toepassing.

HOOFDSTUK 2

Rentevoetbenchmarks

Artikel 18

Rentevoetbenchmarks

De in bijlage I neergelegde specifieke vereisten zijn van toepassing op het aanbieden van en het aanleveren van gegevens voor rentevoetbenchmarks, naast of in plaats van de vereisten van titel II.

De artikelen 24, 25 en 26 zijn niet van toepassing op het aanbieden van en het aanleveren van gegevens voor rentevoetbenchmarks.

HOOFDSTUK 3

Grondstoffenbenchmarks

Artikel 19

Grondstoffenbenchmarks

1. De specifieke vereisten van bijlage II zijn van toepassing in plaats van de vereisten in titel II, met uitzondering van artikel 10, op het aanbieden van of aanleveren voor grondstoffenbenchmarks, tenzij de betrokken benchmark een benchmark op basis van gereguleerde gegevens is of gebaseerd is op indieningen door contribuanten die voor het merendeel onder toezicht staande entiteiten zijn.

De artikelen 24, 25 en 26 zijn niet van toepassing op het aanbieden van en het aanleveren van gegevens voor grondstoffenbenchmarks.

2. Wanneer een grondstoffenbenchmark een cruciale benchmark is, met als onderliggende activa goud, zilver of platina, zijn de vereisten van titel II van toepassing in plaats van bijlage II.

HOOFDSTUK 4

Cruciale benchmarks

Artikel 20

Cruciale benchmarks

1. De Commissie stelt overeenkomstig de in artikel 50, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure uitvoeringshandelingen vast met het oog op de vaststelling en tweejaarlijkse evaluatie van een lijst van door beheerders in de Unie aangeboden benchmarks die cruciale benchmarks zijn, mits aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de benchmark wordt direct of indirect gebruikt binnen een combinatie van benchmarks als referentie voor financiële instrumenten of financiële overeenkomsten of voor de meting van de prestatie van beleggingsfondsen met een totale waarde van minstens 500 miljard EUR op basis van alle looptijden van de benchmark, indien van toepassing;
- b) de benchmark is gebaseerd op indieningen door contribuanten die voor het merendeel in één lidstaat gevestigd zijn en wordt erkend als cruciaal in die lidstaat overeenkomstig de procedure in de leden 2, 3, 4 en 5 van dit artikel;
- c) de benchmark voldoet aan alle volgende criteria:
 - i) de benchmark wordt direct of indirect gebruikt binnen een combinatie van benchmarks als referentie voor financiële instrumenten of financiële overeenkomsten of voor de meting van de prestatie van beleggingsfondsen met een totale waarde die minstens 400 miljard EUR bedraagt op basis van alle looptijden van de benchmark, indien van toepassing, maar niet meer dan de waarde die is vastgesteld onder a);
 - ii) er zijn voor de benchmark weinig of geen passende marktgestuurde vervangers;
 - iii) indien de benchmark niet meer wordt aangeboden of als hij wordt aangeboden op basis van inputgegevens die niet meer volledig representatief zijn voor de onderliggende markt of economische realiteit of op basis van onbetrouwbare inputgegevens, heeft dit significante negatieve gevolgen voor de marktintegriteit, de financiële stabiliteit, de consumenten, de reële economie of de financiering van huishoudens en ondernemingen in een of meer lidstaten.

Indien een benchmark voldoet aan de criteria in punt c), ii) en iii), maar niet aan het criterium in punt c), i), kunnen de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten samen met de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de beheerder gevestigd is, overeenkomen dat deze benchmark moet worden erkend als cruciaal overeenkomstig deze alinea. In elk geval raadpleegt de bevoegde autoriteit van de beheerder de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten. Indien de bevoegde autoriteiten het niet eens worden, beslist de bevoegde autoriteit van de beheerder, rekening houdend met de redenen voor het ontbreken van overeenstemming, of de benchmark moet worden erkend als cruciaal in de zin van deze alinea. De bevoegde autoriteiten of, in geval van een gebrek aan overeenstemming, de bevoegde autoriteit van de beheerder zendt de beoordeling toe aan de Commissie. Na ontvangst van de beoordeling stelt de Commissie een uitvoeringshandeling vast in overeenstemming met dit lid. Bovendien zendt de bevoegde autoriteit van de beheerder haar beoordeling in geval van een gebrek aan overeenstemming toe aan ESMA, dat een advies kan publiceren.

2. Als de bevoegde autoriteit van een in lid 1, onder b), genoemde lidstaat van mening is dat een onder haar toezicht vallende beheerder een benchmark aanbiedt die moet worden erkend als cruciaal, stelt zij ESMA in kennis en zendt zij ESMA een gedocumenteerde beoordeling toe.

3. Voor de toepassing van lid 2 beoordeelt de bevoegde autoriteit of de stopzetting van de benchmark of het aanbieden ervan op basis van inputgegevens of een panel van contribuënten die niet langer representatief zijn voor de markt of de economische realiteit die de benchmark beoogt te meten, negatieve gevolgen zouden hebben voor de marktintegriteit, de financiële stabiliteit, de consumenten, de reële economie of de financiering van huishoudens en ondernemingen in een of meer lidstaten. Bij haar beoordeling houdt de bevoegde autoriteit rekening met:

- a) de waarde van de financiële instrumenten en de financiële overeenkomsten die naar de benchmark verwijzen en de waarde van beleggingsfondsen die naar de benchmark verwijzen om hun prestatie binnen de lidstaat te meten, en de relevantie hiervan gezien de totale waarde van de financiële instrumenten en van de lopende financiële overeenkomsten en de totale waarde van beleggingsfondsen, in de lidstaat;
- b) de waarde van de financiële instrumenten en de financiële overeenkomsten die naar de benchmark verwijzen en de waarde van beleggingsfondsen die naar de benchmark verwijzen om hun prestatie binnen de lidstaat te meten, en de relevantie daarvan gezien het bruto nationaal product van de lidstaat;
- c) andere cijfers om op objectieve gronden het mogelijke effect te beoordelen van het niet langer aanbieden of de onbetrouwbaarheid van de benchmark op de marktintegriteit, de financiële stabiliteit, de consumenten, de reële economie of de financiering van huishoudens en bedrijven in de lidstaat.

De bevoegde autoriteit evalueert haar beoordeling van het cruciale karakter van de benchmark minstens om de twee jaar en stelt ESMA in kennis en zendt haar de nieuwe beoordeling toe.

4. Binnen zes weken na ontvangst van de in lid 2 bedoelde kennisgeving brengt ESMA een advies uit over de vraag of de beoordeling van de bevoegde autoriteit voldoet aan de vereisten van lid 3 en zendt zij dit advies toe aan de Commissie, samen met de beoordeling van de bevoegde autoriteit.

5. De Commissie stelt na ontvangst van het in lid 4 genoemde advies uitvoeringshandelingen vast overeenkomstig lid 1.

6. De Commissie wordt gemachtigd om overeenkomstig artikel 49 gedelegeerde handelingen vast te stellen, teneinde:

- a) te specificeren hoe de nominale waarde van andere financiële instrumenten dan derivaten, de notionele waarde van derivaten en de intrinsieke waarde van investeringsfondsen moeten worden beoordeeld, ook in geval van indirecte verwijzing naar een benchmark binnen een combinatie van benchmarks, om ze te vergelijken met de drempels in lid 1 en in artikel 24, lid 1, onder a);
- b) een evaluatie te verrichten van de berekeningsmethode die wordt gebruikt voor de bepaling van de in lid 1 van dit artikel bedoelde drempels in het licht van de ontwikkelingen van de markt, de prijs en de regelgeving, alsmede de geschiktheid van de classificering van benchmarks met een totale waarde van financiële instrumenten, financiële overeenkomsten of beleggingsfondsen voor de verwijzing ernaar die dicht bij de drempels ligt. Die evaluatie wordt minstens om de twee jaar vanaf 1 januari 2018 verricht;

- c) te specificeren hoe de criteria in lid 1 onder c), iii), van dit artikel moeten worden toegepast, rekening houdend met eender welke gegevens die ertoe bijdragen om op objectieve gronden het mogelijke effect te beoordelen van het niet langer aanbieden of de onbetrouwbaarheid van de benchmark op de marktintegriteit, de financiële stabiliteit, de consumenten, de reële economie of de financiering van huishoudens en ondernemingen in een of meer lidstaten.

In voorkomend geval houdt de Commissie rekening met relevante technologische of marktontwikkelingen.

Artikel 21

Verplicht beheer van een cruciale benchmark

1. Indien een beheerder van een cruciale benchmark voornemens is de aanbieding van een dergelijke benchmark stop te zetten, dient de beheerder:

- a) zijn bevoegde autoriteit hiervan onmiddellijk in kennis te stellen, en
- b) binnen vier weken na deze kennisgeving een beoordeling in te dienen over de manier waarop de benchmark:
 - i) moet overgaan naar een nieuwe beheerder, of
 - ii) niet langer moet worden aangeboden, met inachtneming van de in artikel 28, lid 1, vastgestelde procedure.

Gedurende de periode in de eerste alinea, onder b), zet de beheerder het aanbieden van de benchmark niet stop.

2. Na ontvangst van de in lid 1 bedoelde beoordeling van de beheerder onderneemt de bevoegde autoriteit de volgende acties:

- a) zij informeert ESMA en indien van toepassing het krachtens artikel 46 opgerichte college, en
- b) binnen vier weken stelt zij haar eigen beoordeling op over hoe de overgang van de benchmark naar een nieuwe beheerder moet plaatsvinden of hoe de aanbieding ervan moet worden stopgezet, met inachtneming van de procedure als vastgelegd in artikel 28, lid 1.

Gedurende de periode in de eerste alinea van dit lid, onder b), zet de beheerder het aanbieden van de benchmark niet stop zonder de schriftelijke toestemming van de bevoegde autoriteit.

3. Na afronding van de in lid 2, onder b), bedoelde beoordeling heeft de bevoegde autoriteit de bevoegdheid om de beheerder te dwingen de benchmark te blijven publiceren totdat:

- a) de aanbieding van de benchmark is overgegaan naar een nieuwe beheerder;
- b) het aanbieden van de benchmark op ordelijke wijze kan worden stopgezet, of
- c) de benchmark niet meer cruciaal is.

Voor de toepassing van de eerste alinea duurt de periode tijdens welke de bevoegde autoriteit de beheerder kan dwingen om de benchmark te blijven publiceren, ten hoogste twaalf maanden.

Aan het einde van deze periode evalueert de bevoegde autoriteit haar beslissing de beheerder te dwingen om de benchmark te blijven publiceren en kan zij indien nodig de periode verlengen met een passende periode van niet meer dan twaalf maanden. De maximumperiode van verplicht beheer duurt in totaal niet langer dan 24 maanden.

4. Onverminderd lid 1 voert de bevoegde autoriteit, indien de beheerder van een cruciale benchmark moet worden teruggeschroefd als gevolg van een insolventieprocedure, een beoordeling uit van de vraag of en hoe de cruciale benchmark op ordelijke wijze kan overgaan naar een nieuwe beheerder of de aanbieding ervan kan worden stopgezet, met inachtneming van de procedure als vastgelegd in artikel 28, lid 1.

*Artikel 22***Beperking van de marktmacht van de beheerders van cruciale benchmarks**

Onverminderd de toepassing van het mededingingsrecht van de Unie neemt de beheerder bij de aanbidding van een cruciale benchmark adequate stappen om ervoor te zorgen dat licenties voor en informatie over de benchmark aan alle gebruikers worden verstrekt op een eerlijke, redelijke, transparante en niet-discriminerende wijze.

*Artikel 23***Verplichte aanlevering voor een cruciale benchmark**

1. Dit artikel is van toepassing op cruciale benchmarks die gebaseerd zijn op indieningen van contribuanten die voor het merendeel onder toezicht staande entiteiten zijn.
2. De beheerder van een of meer cruciale benchmarks verstrekt zijn bevoegde autoriteit om de twee jaar een beoordeling van de mate van geschiktheid van elke door hem aangeboden cruciale benchmark om de onderliggende markt of de economische realiteit te meten.
3. Indien een onder toezicht staande contribuant van een cruciale benchmark voornemens is de aanlevering van inputgegevens stop te zetten, brengt hij dit onverwijld schriftelijk ter kennis van de benchmarkbeheerder die zijn bevoegde autoriteit hiervan onmiddellijk in kennis stelt. Als de onder toezicht staande contribuant in een andere lidstaat is gevestigd, informeert de bevoegde autoriteit van de beheerder onverwijld de bevoegde autoriteit van deze contribuant. De benchmarkbeheerder dient zo snel mogelijk en uiterlijk 14 dagen na de kennisgeving door de onder toezicht staande contribuant bij zijn bevoegde autoriteit een beoordeling in van de gevolgen voor het vermogen van de benchmark om de onderliggende markt of economische realiteit te meten.
4. Na ontvangst van een beoordeling van de benchmarkbeheerder als bedoeld in de leden 2 en 3 van dit artikel en op basis van die beoordeling informeert de bevoegde autoriteit van de beheerder onmiddellijk ESMA en indien van toepassing het krachtens artikel 46 opgerichte college en voert zij haar eigen beoordeling uit van het vermogen van de benchmark om de onderliggende markt of economische realiteit te meten, met inachtneming van de procedure van de beheerder voor de stopzetting van de benchmark die is vastgesteld overeenkomstig artikel 28, lid 1.
5. Vanaf de dag waarop de bevoegde autoriteit van de beheerder in kennis is gesteld van het voornemen van een contribuant om te stoppen met het aanleveren van inputgegevens en tot de in lid 4 bedoelde beoordeling is afgewerkt, heeft zij de bevoegdheid om van de contribuanten die de kennisgeving overeenkomstig lid 3 hebben verricht, te eisen dat zij inputgegevens blijven aanleveren, in elk geval gedurende een periode van maximaal vier weken, zonder onder toezicht staande entiteiten te verplichten handel te drijven of zich tot het drijven van handel te verplichten.
6. Indien de bevoegde autoriteit, na de in lid 5 gespecificeerde periode en op basis van haar eigen beoordeling als bedoeld in lid 4, van mening is dat de representativiteit van een cruciale benchmark in gevaar is, heeft zij de bevoegdheid:
 - a) onder toezicht staande entiteiten die geselecteerd zijn overeenkomstig lid 7 van dit artikel, met inbegrip van entiteiten die nog geen contribuant zijn aan de betreffende cruciale benchmark, te verplichten inputgegevens aan te leveren aan de beheerder in overeenstemming met de methodologie van de beheerder, de in artikel 15 bedoelde gedragscode en andere regels. Deze vereiste geldt voor een passende periode van maximaal twaalf maanden na de datum waarop het aanvankelijke besluit tot verplichte aanlevering uit hoofde van lid 5 is genomen of, voor die entiteiten die nog geen contribuant zijn, na de datum waarop het besluit tot verplichte aanlevering uit hoofde van dit punt is genomen;

- b) de periode van verplichte aanlevering te verlengen met een passende periode van maximaal twaalf maanden, na een evaluatie overeenkomstig lid 9 van de onder a) van dit lid opgelegde maatregelen;
- c) te bepalen in welke vorm en op welk moment er inputgegevens moeten worden aangeleverd, zonder onder toezicht staande entiteiten te verplichten om handel te drijven of zich te verbinden tot het drijven van handel;
- d) de beheerder te verplichten de methodologie, de in artikel 15 bedoelde gedragscode of andere regels van de cruciale benchmark te wijzigen.

De in de eerste alinea, onder a) en b), bedoelde maximumperiode van verplichte aanlevering duurt in totaal niet langer dan 24 maanden.

7. Voor de toepassing van lid 6 worden onder toezicht staande entiteiten die verplicht zijn om inputgegevens aan te leveren, geselecteerd door de bevoegde autoriteit van de beheerder, in nauwe samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de onder toezicht staande entiteiten, op basis van de omvang van de werkelijke en potentiële deelname van de onder toezicht staande entiteit aan de markt die de benchmark beoogt te meten.

8. De bevoegde autoriteit van een onder toezicht staande contribuant die overeenkomstig lid 6, onder a), b) of c), verplicht werd om inputgegevens aan te leveren voor een benchmark, werkt met de bevoegde autoriteit van de beheerder samen voor de tenuitvoerlegging van deze maatregelen.

9. Tegen het einde van de periode in lid 6, eerste alinea, onder a), evalueert de bevoegde autoriteit van de beheerder de maatregelen die overeenkomstig lid 6 zijn genomen. Zij trekt een maatregel in wanneer zij oordeelt dat:

- a) de contribuanten waarschijnlijk nog minstens één jaar inputgegevens zullen blijven aanleveren indien de maatregel zou worden ingetrokken, hetgeen moet worden aangetoond door ten minste:
 - i) een schriftelijke verbintenis van de contribuanten aan de beheerder en de bevoegde autoriteit om nog ten minste één jaar inputgegevens te blijven aanleveren voor de cruciale benchmark indien de maatregel zou worden ingetrokken;
 - ii) een schriftelijk verslag van de beheerder aan de bevoegde autoriteit waarin zijn oordeel wordt onderbouwd dat de levensvatbaarheid van de cruciale benchmark kan worden gewaarborgd zodra de aanleveringsverplichting is ingetrokken;
- b) het aanbieden van de benchmark kan blijven voortbestaan nadat de tot aanlevering verplichte contribuanten hun aanlevering van inputgegevens hebben stopgezet;
- c) een aanvaardbare vervangende benchmark beschikbaar is en gebruikers van de cruciale benchmark daarnaar kunnen overschakelen tegen minimale kosten, hetgeen wordt aangetoond door ten minste een schriftelijk verslag van de beheerder met specificatie van de middelen waarmee de overgang naar een vervangende benchmark plaatsvindt en van de mogelijkheden van en de kosten voor gebruikers om naar deze benchmark over te schakelen, of
- d) er geen andere geschikte contribuanten kunnen worden vastgesteld en de stopzetting van de aanlevering door de relevante onder toezicht staande entiteiten tot een dusdanige verzwakking van de benchmark zou leiden dat de benchmark moet worden stopgezet.

10. Ingeval de aanbieding van een cruciale benchmark moet worden stopgezet, blijft iedere onder toezicht staande contribuant aan die benchmark inputgegevens aanleveren gedurende een door de bevoegde autoriteit vast te stellen termijn, maar niet langer dan de in lid 6, tweede alinea, vastgestelde maximumtermijn van 24 maanden.

11. De beheerder stelt de betrokken bevoegde autoriteit in kennis van elke niet-naleving door contribuanten van de in lid 6 neergelegde vereisten, zodra dat redelijkerwijs mogelijk is.

12. Wanneer een benchmark overeenkomstig de procedure van artikel 20, leden 2, 3, 4 en 5, cruciaal is, heeft de bevoegde autoriteit van de beheerder de bevoegdheid om overeenkomstig lid 5 en lid 6, onder a), b) en c), van dit artikel het aanleveren van inputgegevens op te leggen, uitsluitend aan onder toezicht staande contribuanten in haar lidstaat.

HOOFDSTUK 5

Significante benchmarks

Artikel 24

Significante benchmarks

1. Een benchmark die aan geen van de in artikel 20, lid 1, neergelegde voorwaarden voldoet, is significant indien:
 - a) hij direct of indirect wordt gebruikt binnen een combinatie van benchmarks als referentie voor financiële instrumenten of financiële overeenkomsten of voor de meting van de prestatie van beleggingsfondsen met een totale gemiddelde waarde van minstens 50 miljard EUR op basis van alle looptijden van de benchmark, indien van toepassing, over een periode van zes maanden, of
 - b) er voor de benchmark weinig of geen passende marktgestuurde vervangers zijn en het significante negatieve gevolgen heeft voor de marktintegriteit, de financiële stabiliteit, de consumenten, de reële economie of de financiering van huishoudens of ondernemingen in een of meer lidstaten, indien de benchmark niet meer wordt aangeboden of wordt aangeboden op basis van inputgegevens die niet meer volledig representatief zijn voor de onderliggende markt of economische realiteit of op basis van onbetrouwbare inputgegevens.
2. De Commissie wordt gemachtigd om overeenkomstig artikel 49 gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde de voor de bepaling van de drempel in lid 1, onder a), van dit artikel gebruikte berekeningsmethode te evalueren in het licht van de ontwikkelingen van de markt, de prijs en de regelgeving, alsmede de geschiktheid van de classificering van benchmarks met een totale waarde van financiële instrumenten, financiële overeenkomsten of beleggingsfondsen voor de verwijzing ernaar die dicht bij de drempel ligt. Die evaluatie wordt minstens om de twee jaar vanaf 1 januari 2018 verricht.
3. De beheerder stelt zijn bevoegde autoriteit onmiddellijk in kennis als zijn significante benchmark onder de in lid 1, onder a), genoemde drempel komt.

Artikel 25

Vrijstellingen van specifieke vereisten voor significante benchmarks

1. De beheerder kan ervoor kiezen artikel 4, lid 2, artikel 4, lid 7, onder c), d) en e), artikel 11, lid 3, onder b), of artikel 15, lid 2, niet toe te passen op zijn significante benchmarks wanneer hij van mening is dat de toepassing van een of meer van die bepalingen disproportioneel zou zijn, gezien de aard of de impact van de benchmark of de omvang van de beheerder.
2. Indien de beheerder ervoor kiest een of meer van de in lid 1 bedoelde bepalingen niet toe te passen, stelt hij onmiddellijk de bevoegde autoriteit in kennis en verstrekt hij deze alle relevante informatie ter bevestiging van de beoordeling van de beheerder dat de toepassing van een of meer van die voorschriften disproportioneel zou zijn, gezien de aard of de impact van de benchmarks of de omvang van de beheerder.
3. Een bevoegde autoriteit kan besluiten dat de beheerder van een significante benchmark toch een of meer van de in artikel 4, lid 2, artikel 4, lid 7, onder c), d) en e), artikel 11, lid 3, onder b), en artikel 15, lid 2, neergelegde voorschriften moet toepassen wanneer zij dit, gelet op de aard of de impact van de benchmarks of de omvang van de beheerder, passend acht. Bij haar beoordeling houdt de bevoegde autoriteit, op basis van de door de beheerder verstrekte informatie, rekening met de volgende criteria:
 - a) de vatbaarheid van de benchmark voor manipulatie;
 - b) de aard van de inputgegevens;
 - c) de mate waarin sprake is van belangenconflicten;
 - d) de omvang van de discretionaire bevoegdheid van de beheerder;

- e) de impact van de benchmark op de markten;
- f) de aard, omvang en complexiteit van het aanbieden van de benchmark;
- g) het belang van de benchmark voor de financiële stabiliteit;
- h) de waarde van financiële instrumenten, financiële overeenkomsten of beleggingsfondsen die de benchmark als referentie gebruiken;
- i) de omvang, organisatievorm of structuur van de beheerder.

4. Binnen dertig dagen na ontvangst van een kennisgeving van een beheerder overeenkomstig lid 2, stelt de bevoegde autoriteit die beheerder in kennis van haar besluit om overeenkomstig lid 3 een bijkomend vereiste toe te passen. Indien de kennisgeving aan de bevoegde autoriteit wordt gedaan in de loop van een vergunnings- of registratieprocedure, gelden de termijnen van artikel 34.

5. Bij de uitoefening van haar toezichtbevoegdheden overeenkomstig artikel 41 controleert een bevoegde autoriteit geregeld of haar beoordeling overeenkomstig lid 3 van onderhavig artikel nog geldig is.

6. Als een bevoegde autoriteit op redelijke gronden oordeelt dat de overeenkomstig lid 2 van onderhavig artikel aan haar verstrekte informatie onvolledig is of dat aanvullende informatie nodig is, gaat de in lid 4 van onderhavig artikel bedoelde termijn van dertig dagen pas in op de datum waarop deze aanvullende informatie door de beheerder is verstrekt, tenzij de termijnen van artikel 34 overeenkomstig lid 4 van onderhavig artikel van toepassing zijn.

7. Als de beheerder van een significante benchmark een of meer van de voorschriften in artikel 4, lid 2, artikel 4, lid 7, onder c), d) en e), artikel 11, lid 3, onder b), en artikel 15, lid 2, niet naleeft, publiceert hij een nalevingsverklaring, die hij bijgewerkt houdt, waarin duidelijk wordt vermeld waarom het voor hem passend is die voorschriften niet na te leven.

8. ESMA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen voor de ontwikkeling van een model voor de in lid 7 bedoelde nalevingsverklaring.

ESMA dient de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 in bij de Commissie.

De Commissie is bevoegd de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

9. ESMA stelt ontwerpen van technische reguleringsnormen op waarin de in lid 3 genoemde criteria verder worden gespecificeerd.

ESMA dient deze ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om de in de eerste alinea bedoelde regelgevende technische normen vast te stellen in overeenstemming met de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 bedoelde procedure.

HOOFDSTUK 6

Niet-significante benchmarks

Artikel 26

Niet-significante benchmarks

1. De beheerder kan ervoor kiezen artikel 4, lid 2, artikel 4, lid 7, onder c), d) en e), artikel 4, lid 8, artikel 5, leden 2, 3 en 4, artikel 6, leden 1, 3 en 5, artikel 7, lid 2, artikel 11, lid 1, onder b), artikel 11, lid 2, onder b) en c), en artikel 11, lid 3, artikel 13, lid 2, artikel 14, lid 2, artikel 15, lid 2, en artikel 16, leden 2 en 3, niet toe te passen op zijn niet-significante benchmarks.

2. De beheerder stelt zijn bevoegde autoriteit onmiddellijk in kennis wanneer de niet-significante benchmark van de beheerder de in artikel 24, lid 1, onder a), genoemde drempel overschrijdt. In dat geval voldoet hij binnen drie maanden aan de vereisten die gelden voor significante benchmarks.

3. Wanneer de beheerder van een niet-significante benchmark ervoor kiest een of meer van de in lid 1 bedoelde bepalingen niet toe te passen, publiceert hij een nalevingsverklaring, die hij bijgewerkt houdt, waarin duidelijk wordt vermeld waarom het voor hem passend is die bepalingen niet na te leven. De beheerder verstrekt de nalevingsverklaring aan zijn bevoegde autoriteit.

4. De relevante bevoegde autoriteit evalueert de in lid 3 van dit artikel bedoelde nalevingsverklaring. De bevoegde autoriteit kan de beheerder ook om bijkomende informatie verzoeken met betrekking tot zijn niet-significante benchmarks overeenkomstig artikel 41 en kan wijzigingen eisen om naleving van deze verordening te garanderen.

5. ESMA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen voor de ontwikkeling van een model voor de in lid 3 bedoelde nalevingsverklaring.

ESMA dient de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 in bij de Commissie.

De Commissie is bevoegd de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

TITEL IV

TRANSPARANTIE EN CONSUMENTENBESCHERMING

Artikel 27

Benchmarkverklaring

1. Binnen twee weken na opnemings van een beheerder in het in artikel 36 genoemde register publiceert de beheerder op een wijze die een eerlijke en gemakkelijke toegang verzekert, een benchmarkverklaring voor elke benchmark of, indien van toepassing, voor elke benchmarkgroep die in de Unie mag worden gebruikt overeenkomstig artikel 29.

Indien die beheerder een nieuwe benchmark of benchmarkgroep begint aan te bieden die in de Unie mag worden gebruikt overeenkomstig artikel 29, publiceert de beheerder binnen twee weken op een wijze die een eerlijke en gemakkelijke toegang garandeert, een benchmarkverklaring voor elke nieuwe benchmark of, indien van toepassing, voor elke benchmarkgroep.

De beheerder evalueert en, indien nodig, actualiseert de benchmarkverklaring voor elke benchmark of benchmarkgroep als er wijzigingen zijn in de informatie die overeenkomstig dit artikel moet worden verstrekt en minstens om de twee jaar.

De benchmarkverklaring:

- a) definieert duidelijk en ondubbelzinnig de markt of economische realiteit die de benchmark meet, alsook de omstandigheden waaronder die meting onbetrouwbaar kan worden;
- b) bevat de technische specificaties waaruit duidelijk en ondubbelzinnig de berekeningselementen van de benchmark blijken waarbij sprake kan zijn van keuzevrijheid, de criteria die van toepassing zijn op de uitoefening van die keuzevrijheid en de positie van de personen die deze kunnen uitoefenen en hoe die keuzevrijheid na afloop kan worden geëvalueerd;
- c) vermeldt de mogelijkheid dat factoren, met inbegrip van externe factoren waarop de beheerder geen invloed heeft, het noodzakelijk kunnen maken wijzigingen aan te brengen in de benchmark of deze geheel stop te zetten, en
- d) informeert de gebruikers dat wijzigingen in de benchmark of de volledige stopzetting ervan gevolgen kunnen hebben voor financiële overeenkomsten en financiële instrumenten die naar de benchmark verwijzen of de meting van de prestatie van beleggingsfondsen.

2. De benchmarkverklaring omvat ten minste:
 - a) de definities voor alle sleuteltermen in verband met de benchmark;
 - b) de achterliggende reden voor de keuze van de benchmarkmethodologie en procedures voor beoordeling en goedkeuring van de methodologie;
 - c) de voor de vaststelling van de benchmark gebruikte criteria en procedures, met inbegrip van een beschrijving van de inputgegevens, de minimale voor vaststelling van een benchmark benodigde gegevens, de prioriteit die wordt gegeven aan de verschillende soorten inputgegevens, het gebruik van extrapolatiemodellen of -methoden en elke procedure voor het weer in balans brengen van de onderdelen van de index van de benchmark;
 - d) de controles en voorschriften die van toepassing zijn op de uitoefening van beoordelings- of keuzevrijheid door de beheerder en contribuanten, ter verzekering van de consistentie in het gebruik van dergelijke beoordelings- of keuzevrijheid;
 - e) de procedures die van toepassing zijn op de vaststelling van de benchmark in perioden van stress of perioden waarin de bronnen voor transactiegegevens mogelijk onvoldoende, onnauwkeurig of onbetrouwbaar zijn en de mogelijke beperkingen van de benchmark in die perioden;
 - f) de procedures voor de afhandeling van fouten in inputgegevens of in de vaststelling van de benchmark, met inbegrip van wanneer het opnieuw vaststellen van de benchmark is vereist, en
 - g) de vaststelling van potentiële beperkingen van de benchmark, met inbegrip van exploitatie ervan op illiquide of gefragmenteerde markten en de mogelijke concentratie van input.
3. ESMA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen om de inhoud van een benchmarkverklaring en de gevallen waarin een aanpassing van deze verklaring nodig is, nader te specificeren.

ESMA maakt een onderscheid tussen de verschillende soorten benchmarks en sectoren zoals vastgesteld in deze verordening en houdt rekening met het evenredigheidsbeginsel.

ESMA legt die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om de in de eerste alinea bedoelde regelgevende technische normen vast te stellen in overeenstemming met de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 bedoelde procedure.

Artikel 28

Wijzigingen en stopzetting van een benchmark

1. De beheerder publiceert samen met de in artikel 27 genoemde benchmarkverklaring een procedure met betrekking tot door de beheerder te nemen maatregelen in geval van wijzigingen of stopzetting van een benchmark die in de Unie kan worden gebruikt overeenkomstig artikel 29, lid 1. De procedure kan, indien van toepassing, voor benchmarkgroepen worden opgesteld en wordt voortdurend geactualiseerd en gepubliceerd wanneer zich een inhoudelijke verandering voordoet.
2. Onder toezicht staande entiteiten, anders dan een beheerder als bedoeld in lid 1, die een benchmark gebruiken, stellen solide schriftelijke plannen op en houden deze bij waarin de maatregelen zijn vermeld die zij nemen indien een benchmark inhoudelijk wordt gewijzigd of niet langer wordt aangeboden. Waar mogelijk en passend, worden in die plannen een of meer alternatieve benchmarks genoemd die als referentie kunnen worden gebruikt ter vervanging van benchmarks die niet meer worden aangeboden, waarbij wordt aangegeven waarom die benchmarks geschikte alternatieven zouden zijn. De onder toezicht staande entiteiten verstrekken de relevante bevoegde autoriteit op verzoek die plannen en alle actualiseringen en geven deze weer in de contractuele verhouding met klanten.

TITEL V

GEBRUIK VAN BENCHMARKS IN DE UNIE

*Artikel 29***Gebruik van een benchmark**

1. Een onder toezicht staande entiteit mag in de Unie een benchmark of combinatie van benchmarks gebruiken wanneer de benchmark wordt verstrekt door een in de Unie gevestigde beheerder en is opgenomen in het in artikel 36 bedoelde register of een benchmark die is opgenomen in het in artikel 36 bedoelde register.
2. Indien een prospectus dat moet worden gepubliceerd uit hoofde van Richtlijn 2003/71/EG of Richtlijn 2009/65/EG betrekking heeft op effecten of andere beleggingsproducten die verwijzen naar een benchmark, draagt de uitgevende instelling, de aanbieder of de aanvrager van toelating tot de handel op een gereglementeerde markt ervoor zorg dat het prospectus ook heldere en duidelijk aangegeven informatie bevat waarin wordt vermeld of de benchmark wordt aangeboden door een beheerder die is opgenomen in het in artikel 36 van deze verordening bedoelde register.

*Artikel 30***Gelijkwaardigheid**

1. Om een door een in een derde land gevestigde beheerder aangeboden benchmark of combinatie van benchmarks te gebruiken in de Unie overeenkomstig artikel 29, lid 1, moeten de benchmark en de beheerder worden opgenomen in het in artikel 36 bedoelde register. Om te worden opgenomen in het register moet aan de volgende voorwaarden worden voldaan:
 - a) een gelijkwaardigheidsbesluit is vastgesteld door de Commissie in overeenstemming met lid 2 of lid 3 van dit artikel;
 - b) de beheerder beschikt over een vergunning of is geregistreerd in en is onderworpen aan toezicht in het betrokken derde land;
 - c) ESMA is door de beheerder in kennis gesteld van zijn instemming dat zijn huidige of geplande benchmarks kunnen worden gebruikt door onder toezicht staande entiteiten in de Unie, van de lijst van benchmarks waarvoor toestemming is verleend die in de Unie kunnen worden gebruikt, en van de bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor het toezicht daarop in het derde land, en
 - d) de in lid 4 van dit artikel bedoelde samenwerkingsregelingen zijn operationeel.
2. De Commissie kan een uitvoeringsbesluit vaststellen dat bepaalt dat het rechtskader en de toezichtpraktijk van een derde land waarborgen dat:
 - a) beheerders die over een vergunning beschikken of geregistreerd zijn in dat derde land, voldoen aan bindende vereisten die gelijkwaardig zijn aan de vereisten van deze verordening, in het bijzonder rekening houdend met de vraag of het rechtskader en de toezichtpraktijk van een derde land de naleving waarborgen van de IOSCO-beginselen voor financiële benchmarks of, indien van toepassing, van de IOSCO-beginselen voor PRA's, en
 - b) de bindende vereisten voortdurend onderworpen zijn aan effectief toezicht en effectieve handhaving in dat derde land.

Dat uitvoeringsbesluit wordt vastgesteld overeenkomstig de in artikel 50, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

3. Als alternatief kan de Commissie een uitvoeringsbesluit nemen dat bepaalt dat:

- a) bindende vereisten in een derde land met betrekking tot specifieke beheerders of specifieke benchmarks of benchmarkgroepen gelijkwaardig zijn aan de vereisten van deze verordening, in het bijzonder rekening houdend met de vraag of het rechtskader en de toezichtpraktijk van een derde land de naleving waarborgen van de IOSCO-beginselen voor financiële benchmarks of, indien van toepassing, van de IOSCO-beginselen voor PRA's, en
- b) deze specifieke beheerders of specifieke benchmarks of benchmarkgroepen voortdurend zijn onderworpen aan effectief toezicht en effectieve handhaving in dat derde land.

Dat uitvoeringsbesluit wordt vastgesteld overeenkomstig de in artikel 50, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

4. ESMA sluit samenwerkingsregelingen met de bevoegde autoriteiten van derde landen waarvan het rechtskader en de toezichtpraktijk in overeenstemming met lid 2 of lid 3 als gelijkwaardig zijn erkend. In die regeling wordt minstens het volgende gespecificeerd:

- a) het mechanisme voor de uitwisseling van informatie tussen ESMA en de bevoegde autoriteiten van de betrokken derde landen, inclusief toegang tot alle door ESMA gevraagde relevante informatie met betrekking tot de beheerder waaraan in dat derde land een vergunning is verleend;
- b) het mechanisme voor directe kennisgeving aan ESMA wanneer een bevoegde autoriteit van een derde land van mening is dat de beheerder waaraan in dat derde land een vergunning is verleend en waarop zij toezicht uitoefent, de voorwaarden schendt van zijn vergunning of andere nationale wetgeving in het derde land;
- c) de procedures betreffende de coördinatie van toezichthoudende activiteiten, met inbegrip van inspecties ter plaatse.

5. ESMA stelt een ontwerp van regelgevende technische normen op om de minimale inhoud te bepalen van de in lid 4 bedoelde samenwerkingsregelingen om ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten en ESMA in staat zijn om al hun toezichthoudende bevoegdheden overeenkomstig deze verordening uit te oefenen.

Esma legt die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om de in de eerste alinea bedoelde regelgevende technische normen vast te stellen in overeenstemming met de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 bedoelde procedure.

Artikel 31

Intrekking van de registratie van een beheerder die is gevestigd in een derde land

1. ESMA trekt de registratie van een in een derde land gevestigde beheerder in door die beheerder uit het in artikel 36 bedoelde register te schrappen indien zij gegronde redenen heeft, op basis van gedocumenteerd bewijsmateriaal, dat de beheerder:

- a) handelt op een wijze die duidelijk afbreuk doet aan de belangen van de gebruikers van zijn benchmarks of de ordelijke werking van markten, of
- b) de nationale wetgeving of andere op hem toepasselijke bepalingen in het derde land ernstig heeft overtreden en op basis waarvan de Commissie het in artikel 30, lid 2 of lid 3, bedoelde uitvoeringsbesluit heeft vastgesteld.

2. ESMA neemt een in lid 1 bedoeld besluit uitsluitend indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) ESMA heeft de zaak doorverwezen naar de bevoegde autoriteit van het derde land en die bevoegde autoriteit heeft niet de benodigde passende maatregelen genomen om beleggers te beschermen en de ordelijke werking van de markten in de Unie te waarborgen of heeft niet aangetoond dat de betrokken beheerder voldoet aan de op hem toepasselijke vereisten van het derde land;
- b) ESMA heeft de bevoegde autoriteit van het derde land minstens dertig dagen voor de intrekking op de hoogte gesteld van zijn voornemen om de registratie van de beheerder in te trekken.

3. ESMA informeert de andere bevoegde autoriteiten onverwijld van de in overeenstemming met lid 1 aangenomen maatregel en maakt het besluit op zijn website bekend.

Artikel 32

Erkenning van een in een derde land gevestigde beheerder

1. Tot het moment dat een gelijkwaardigheidsbesluit overeenkomstig artikel 30, lid 2 of lid 3, is genomen, kan een benchmark die wordt aangeboden door een beheerder die in een derde land is gevestigd, worden gebruikt door onder toezicht staande entiteiten in de Unie, op voorwaarde dat de beheerder voorafgaande erkenning door de bevoegde autoriteit van zijn referentielidstaat overeenkomstig dit artikel heeft gekregen.

2. Een beheerder in een derde land die voornemens is voorafgaande erkenning te verkrijgen in de zin van lid 1 van dit artikel, moet voldoen aan de in deze verordening gestelde vereisten, met uitzondering van artikel 11, lid 4, en de artikelen 16, 20, 21 en 23. De beheerder kan aan die voorwaarde voldoen door, naargelang het geval, de IOSCO-beginselen voor financiële benchmarks of de IOSCO-beginselen voor PRA's toe te passen, op voorwaarde dat die toepassing gelijkwaardig is met de naleving van de in deze verordening gestelde vereisten, met uitzondering van artikel 11, lid 4, en de artikelen 16, 20, 21 en 23.

Om te bepalen of is voldaan aan de in de eerste alinea genoemde voorwaarde en om de overeenstemming met, naargelang het geval, de IOSCO-beginselen voor financiële benchmarks of de IOSCO-beginselen voor PRA's te beoordelen, kan de bevoegde autoriteit van de referentielidstaat zich verlaten op een beoordeling door een onafhankelijke externe controleur of, wanneer de beheerder in een derde land is onderworpen aan toezicht, op de certificering die is verstrekt door de bevoegde autoriteit van het derde land waarin de beheerder is gevestigd.

Indien en voor zover de beheerder kan aantonen dat een door hem aangeboden benchmark een benchmark op basis van gereguleerde gegevens of een grondstoffenbenchmark is die niet is gebaseerd op indieningen van contribuanten die voor het merendeel onder toezicht staande entiteiten zijn, moet hij niet voldoen aan de eisen die van toepassing zijn op de aanbieding van benchmarks op basis van gereguleerde gegevens of grondstoffenbenchmarks als bedoeld in respectievelijk artikel 17 en artikel 19, lid 1.

3. Een beheerder die in een derde land is gevestigd en voornemens is voorafgaande erkenning te verkrijgen in de zin van lid 1, heeft een wettelijke vertegenwoordiger die in zijn referentielidstaat is gevestigd. De wettelijke vertegenwoordiger is een in de Unie gevestigde natuurlijke persoon of rechtspersoon die uitdrukkelijk is aangewezen door de beheerder in een derde land, en die namens de beheerder optreedt tegenover de autoriteiten en alle andere personen in de Unie met betrekking tot de verplichtingen van de beheerder uit hoofde van deze verordening. De wettelijke vertegenwoordiger vervult samen met de beheerder de toezichtfunctie met betrekking tot het aanbieden van benchmarks van de beheerder uit hoofde van deze verordening, en is in dat verband verantwoordelijk verschuldigd aan de bevoegde autoriteit van de referentielidstaat.

4. De referentielidstaat van een beheerder in een derde land wordt als volgt vastgesteld:

- a) wanneer een beheerder deel uitmaakt van een groep die één onder toezicht staande entiteit bevat die is gevestigd in de Unie, is de referentielidstaat de lidstaat waar die onder toezicht staande entiteit is gevestigd. Deze onder toezicht staande entiteit wordt aangewezen als de wettelijke vertegenwoordiger in de zin van lid 3;
- b) indien punt a) niet van toepassing is, wanneer een beheerder deel uitmaakt van een groep die meer dan één onder toezicht staande entiteit bevat die is gevestigd in de Unie, is de referentielidstaat de lidstaat waar het grootste aantal onder toezicht staande entiteiten is gevestigd of, wanneer er evenveel onder toezicht staande entiteiten zijn, is de referentielidstaat de lidstaat waar de waarde van de financiële instrumenten, financiële overeenkomsten of beleggingsfondsen die de benchmark als referentie gebruiken, het hoogst is. Eén van de onder toezicht staande entiteiten die zijn gevestigd in de referentielidstaat die overeenkomstig dit punt is vastgesteld, wordt aangewezen als de wettelijke vertegenwoordiger in de zin van lid 3;
- c) indien noch punt a) noch punt b) van dit lid van toepassing is, wanneer een of meer door de beheerder aangeboden benchmarks als referentie worden gebruikt voor financiële instrumenten die zijn toegelaten tot de handel op een handelsplatform als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 24, van Richtlijn 2014/65/EU in een of meer lidstaten, is de referentielidstaat de lidstaat waar het financiële instrument dat een van deze benchmarks als referentie gebruikt, voor het eerst werd toegelaten tot de handel of op een handelsplatform werd verhandeld en nog steeds wordt verhandeld. Indien de betrokken financiële instrumenten gelijktijdig voor het eerst in verschillende lidstaten tot de handel werden toegelaten of op handelsplatformen werden verhandeld, en nog steeds worden verhandeld, is de referentielidstaat de lidstaat waar de waarde van de financiële instrumenten, financiële overeenkomsten of beleggingsfondsen die de benchmark als referentie gebruiken het hoogst is;
- d) indien punten a), b) en c) niet van toepassing zijn, wanneer een of meer door de beheerder aangeboden benchmarks worden gebruikt door onder toezicht staande entiteiten in meer dan één lidstaat, is de referentielidstaat de lidstaat waar het grootste aantal van deze onder toezicht staande entiteiten is gevestigd of, wanneer er evenveel onder toezicht staande entiteiten zijn, is de referentielidstaat de lidstaat waar de waarde van de financiële instrumenten, financiële overeenkomsten of beleggingsfondsen die de benchmark als referentie gebruiken het hoogst is;
- e) indien punten a), b), c) en d) niet van toepassing zijn en indien de beheerder met een onder toezicht staande entiteit een overeenkomst sluit om toestemming te verlenen voor het gebruik van een door hem aangeboden benchmark, is de referentielidstaat de lidstaat waar die onder toezicht staande entiteit is gevestigd.

5. Een beheerder die in een derde land is gevestigd en voornemens is voorafgaande erkenning te verkrijgen in de zin van lid 1, dient de aanvraag voor erkenning in bij de bevoegde autoriteit van zijn referentielidstaat. De aanvragende beheerder verstrekt alle inlichtingen die de bevoegde autoriteit nodig heeft om zich ervan te vergewissen dat hij op het moment van erkenning alle nodige regelingen heeft getroffen om te voldoen aan de in lid 2 genoemde vereisten en verstrekt een overzicht van zijn feitelijke of geplande benchmarks die kunnen worden gebruikt in de Unie, en geeft, indien van toepassing, de naam aan van de bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor toezicht hierop in het derde land.

Binnen negentig werkdagen na ontvangst van de in de eerste alinea van dit lid bedoelde aanvraag controleert de bevoegde autoriteit of aan de in de leden 2, 3 en 4 gestelde voorwaarden is voldaan.

Indien de bevoegde autoriteit van mening is dat niet is voldaan aan de in de leden 2, 3 en 4 gestelde voorwaarden, wijst zij de erkenningsaanvraag af, met opgave van de redenen voor die afwijzing. Bovendien wordt geen erkenning verleend tenzij aan de volgende bijkomende voorwaarden is voldaan:

- a) wanneer de in een derde land gevestigde beheerder aan toezicht is onderworpen, bestaat er een passende samenwerkingsregeling tussen de bevoegde autoriteit van de referentielidstaat en de bevoegde autoriteit van het derde land waar de beheerder is gevestigd, in overeenstemming met de technische reguleringsnormen die overeenkomstig artikel 30, lid 5, worden vastgesteld, om een efficiënte informatie-uitwisseling te waarborgen zodat de bevoegde autoriteit haar taken overeenkomstig deze verordening kan uitoefenen;
- b) de daadwerkelijke uitoefening door de bevoegde autoriteit van haar toezichtfuncties uit hoofde van deze verordening wordt niet verhinderd door de wetten, regelingen of administratieve bepalingen van het derde land waar de beheerder is gevestigd, noch, indien van toepassing, door beperkingen van de toezicht- en onderzoeksbevoegdheden van de toezichtautoriteit van dat derde land.

6. Indien de bevoegde autoriteit van de referentielidstaat van mening is dat een in een derde land gevestigde beheerder een benchmark aanbiedt die voldoet aan de voorwaarden voor niet-significante benchmarks, zoals bepaald in de artikelen 24 respectievelijk 26, moet zij ESMA daarvan onverwijld in kennis stellen. Zij staft die beoordeling met de informatie die de beheerder bij de betrokken erkenningsaanvraag heeft verstrekt.

Binnen één maand na ontvangst van de in de eerste alinea bedoelde kennisgeving brengt ESMA aan de bevoegde autoriteit advies uit over de soort benchmark en de eisen die gelden voor de aanbieding ervan, zoals bepaald in de artikelen 24, 25 en 26. Het advies kan met name betrekking hebben op de vraag of ESMA van mening is dat aan de voorwaarden voor die soort is voldaan op basis van de informatie die de beheerder bij de erkenningsaanvraag heeft verstrekt.

De in lid 5 bedoelde termijn wordt geschorst vanaf de datum waarop ESMA de kennisgeving heeft ontvangen, totdat ESMA het advies overeenkomstig dit lid verstrekt.

Indien de bevoegde autoriteit van de referentielidstaat voorstelt een erkenning te verlenen die ingaat tegen het in de tweede alinea genoemde advies van ESMA, stelt zij ESMA daarvan met opgave van haar redenen in kennis. Het feit dat de bevoegde autoriteit dit advies naast zich neerlegt of voornemens is het naast zich neer te leggen, wordt door ESMA bekendgemaakt. ESMA kan eveneens per geval besluiten de redenen bekend te maken die de bevoegde autoriteit aanvoert om het advies naast zich neer te leggen. De betrokken bevoegde autoriteit wordt vooraf van deze bekendmaking op de hoogte gebracht.

7. De bevoegde autoriteit van de referentielidstaat stelt ESMA binnen vijf werkdagen in kennis van een besluit tot erkenning van een in een derde land gevestigde beheerder, samen met de lijst van de benchmarks die door de beheerder worden aangeboden en in de Unie kunnen worden gebruikt alsook, in voorkomend geval, de naam van de bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor toezicht hierop in het derde land.

8. De bevoegde autoriteit van de referentielidstaat schort de overeenkomstig lid 5 verleende erkenning op of trekt deze in voorkomend geval in indien zij gegronde redenen heeft om op basis van gedocumenteerd bewijsmateriaal aan te nemen dat de beheerder handelt op een wijze die duidelijk afbreuk doet aan de belangen van gebruikers van zijn benchmarks of aan de ordelijke werking van markten, dat de beheerder een ernstige inbreuk heeft gepleegd op de desbetreffende voorschriften van deze verordening, of dat de beheerder valse verklaringen heeft afgelegd of andere onregelmatige middelen heeft gebruikt om de erkenning te verkrijgen.

9. ESMA kan ontwerpen van technische reguleringsnormen ontwikkelen om de vorm en de inhoud van de in lid 5 bedoelde aanvraag en, met name, de presentatie van de in lid 6 vereiste informatie vast te stellen.

Indien dergelijke ontwerpen van technische reguleringsnormen worden ontwikkeld, legt ESMA die voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen in overeenstemming met de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 bedoelde procedure.

Artikel 33

Bekrachtiging van benchmarks die in een derde land worden aangeboden

1. Een in de Unie gevestigde beheerder die over een vergunning beschikt of is geregistreerd overeenkomstig artikel 34 of elke andere onder toezicht staande entiteit die in de Unie is gevestigd met een duidelijke en welomschreven rol binnen het controle- of verantwoordingskader van een in een derde land gevestigde beheerder, die in staat is daadwerkelijk toezicht uit te oefenen op het aanbieden van de benchmark, kan aan de relevante bevoegde autoriteit vragen om een in een derde land aangeboden benchmark of benchmarkgroep voor gebruik in de Unie te bekrachtigen, op voorwaarde dat aan al de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de bekrachtigende beheerder of een andere onder toezicht staande entiteit heeft nagegaan of, en kan op elk moment aan zijn bevoegde autoriteit aantonen dat de aangeboden benchmark of benchmarkgroep die moet worden bekrachtigd, op verplichte of vrijwillige basis voldoet aan vereisten die minstens even streng zijn als de in deze verordening gestelde vereisten;
- b) de bekrachtigende beheerder of andere onder toezicht staande entiteit beschikt over de nodige deskundigheid om het aanbieden van benchmarks in een derde land doeltreffend te controleren en de daaraan verbonden risico's te beheren;
- c) er is sprake van een objectieve reden om de benchmark of benchmarkgroep in een derde land aan te bieden en om genoemde benchmark of benchmarkgroep voor gebruik in de Unie te bekrachtigen.

Voor de toepassing van punt a) kan de bevoegde autoriteit bij de beoordeling of de aanbieding van de benchmark of de benchmarkgroep die moet worden bekrachtigd, voldoet aan vereisten die minstens even streng zijn als de vereisten in deze verordening, rekening houden met de vraag of de naleving van de aanbieding van de benchmark of benchmarkgroep van, naargelang het geval, de IOSCO-beginselen voor financiële benchmarks of de IOSCO-beginselen voor PRA's, gelijkwaardig is aan de naleving van de vereisten in deze verordening.

2. De beheerder of andere onder toezicht staande entiteit die een bekrachtigingsaanvraag indient als bedoeld in lid 1, verstrekt alle informatie die voor de bevoegde autoriteit noodzakelijk is om vast te stellen dat, op het moment van de aanvraag, aan alle in dat lid 1 vermelde voorwaarden is voldaan.

3. Binnen negentig werkdagen na ontvangst van de in de lid 1 bedoelde bekrachtigingsaanvraag beoordeelt de relevante bevoegde autoriteit de aanvraag en neemt zij een besluit om de bekrachtiging goed te keuren dan wel te weigeren. ESMA wordt door de bevoegde autoriteit in kennis gesteld van een bekrachtigde benchmark of benchmarkgroep.

4. Een bekrachtigde benchmark of benchmarkgroep wordt beschouwd als een benchmark of benchmarkgroep die door de bekrachtigende beheerder of andere onder toezicht staande entiteit wordt aangeboden. De bekrachtigende beheerder of andere onder toezicht staande entiteit gebruikt deze bekrachtiging niet met de bedoeling de vereisten van deze verordening te ontwijken.

5. De beheerder of andere onder toezicht staande entiteit die een benchmark of benchmarkgroep die in een derde land wordt aangeboden, heeft bekrachtigd, blijft volledig verantwoordelijk voor deze benchmark of benchmarkgroep alsook voor de naleving van de verplichtingen uit hoofde van deze verordening.

6. Wanneer de bevoegde autoriteit van de bekrachtigende beheerder of andere onder toezicht staande entiteit gegronde redenen heeft om aan te nemen dat niet meer wordt voldaan aan de in lid 1 van dit artikel vastgestelde voorwaarden, heeft zij de bevoegdheid om van de bekrachtigende beheerder of andere onder toezicht staande entiteit te eisen dat de bekrachtiging wordt ingetrokken en brengt zij ESMA hiervan op de hoogte. Artikel 28 is van toepassing wanneer de bekrachtiging wordt stopgezet.

7. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 49 gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot maatregelen ter bepaling van de voorwaarden waaronder de relevante bevoegde autoriteiten kunnen beoordelen of sprake is van een objectieve reden om een benchmark of benchmarkgroep in een derde land aan te bieden en om deze te bekrachtigen voor gebruik in de Unie. De Commissie houdt onder meer rekening met de specifieke kenmerken van de onderliggende markt of economische realiteit die de benchmark beoogt te meten, de noodzaak dat benchmarks dicht bij een dergelijke markt of economische realiteit worden aangeboden, de noodzaak dat benchmarks dicht bij contribuanten worden aangeboden, de materiële beschikbaarheid van inputgegevens als gevolg van verschillende tijdzones en specifieke vaardigheden die vereist zijn bij het aanbieden van benchmarks.

TITEL VI

VERGUNNINGVERLENING AAN, REGISTRATIE VAN EN TOEZICHT OP BEHEERDERS

HOOFDSTUK 1

Vergunningverlening en registratie

Artikel 34

Vergunningverlening aan en registratie van een beheerder

1. Een in de Unie gevestigde natuurlijke persoon of rechtspersoon die voornemens is als beheerder op te treden, dient bij de krachtens artikel 40 aangewezen bevoegde autoriteit van de lidstaat waar die persoon is gevestigd, een aanvraag in om het volgende te verkrijgen:

- a) een vergunning, indien hij indices aanbiedt of voornemens is aan te bieden die worden gebruikt of bestemd zijn om te worden gebruikt als benchmarks in de zin van deze verordening;
- b) een registratie, indien hij een onder toezicht staande entiteit is, anders dan een beheerder, die indices aanbiedt of voornemens is aan te bieden die worden gebruikt of bestemd zijn om te worden gebruikt als benchmarks in de zin van deze verordening, op voorwaarde dat de onder toezicht staande entiteit op basis van de sectorale discipline niet wordt verhinderd om een benchmark aan te bieden en dat geen van de aangeboden indices als een cruciale benchmark wordt aangemerkt, of
- c) een registratie, indien hij enkel indices aanbiedt of voornemens is aan te bieden die worden aangemerkt als niet-significante benchmarks.

2. Een vergunninghoudende of geregistreerde beheerder voldoet te allen tijde aan de in deze verordening gestelde voorwaarden en informeert de bevoegde autoriteit over materiële wijzigingen daarvan.

3. De in lid 1 bedoelde aanvraag wordt ingediend binnen dertig werkdagen na een overeenkomst van een onder toezicht staande entiteit om een door de aanvrager aangeboden index te gebruiken als referentie voor een financieel instrument of een financiële overeenkomst of om de prestatie van een beleggingsfonds te meten.

4. De aanvrager verstrekt alle informatie die voor de bevoegde autoriteit noodzakelijk is om vast te stellen dat de aanvrager op het moment van de vergunning of registratie alle regelingen heeft getroffen die noodzakelijk zijn om aan de in deze verordening gestelde vereisten te voldoen.

5. Binnen 15 werkdagen na ontvangst van de aanvraag beoordeelt de relevante bevoegde autoriteit of de aanvraag volledig is en informeert zij dienovereenkomstig de aanvrager. Indien de aanvraag onvolledig is, dient de aanvrager de aanvullende informatie in waar de relevante bevoegde autoriteit om vraagt. De in dit lid bedoelde termijn is van toepassing vanaf de datum waarop de aanvrager deze aanvullende informatie heeft verstrekt.

6. De relevante bevoegde autoriteit:

- a) onderzoekt de vergunningsaanvraag en neemt, binnen vier maanden na ontvangst van de volledige aanvraag, een besluit om de vergunning aan de aanvrager te verlenen of te weigeren;
- b) onderzoekt de registratieaanvraag en neemt, binnen 45 werkdagen na ontvangst van de volledige aanvraag, een besluit om de registratie aan de aanvrager te verlenen of te weigeren.

Binnen vijf werkdagen na de vaststelling van een besluit als bedoeld in de eerste alinea, informeert de bevoegde autoriteit de aanvrager. Indien de bevoegde autoriteit de vergunning of registratie weigert aan de aanvrager, vermeldt ze in het besluit de redenen hiervoor.

7. De bevoegde autoriteit informeert ESMA over elk besluit om aan een aanvrager een vergunning of registratie te verlenen binnen vijf werkdagen na de datum van de vaststelling van dat besluit.

8. ESMA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen ter nadere specificatie van de informatie die moet worden verstrekt in de vergunningsaanvraag en in de registratieaanvraag, rekening houdend met het feit dat vergunningverlening en registratie afzonderlijke processen zijn waarbij een vergunning een uitvoerigere beoordeling van de aanvraag van de beheerder vergt, met het evenredigheidsbeginsel, met de aard van de onder toezicht staande entiteiten die een registratieaanvraag indienen krachtens lid 1, onder b), en met de kosten voor de aanvragers en de bevoegde autoriteiten.

ESMA legt die ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op 1 april 2017 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen in overeenstemming met de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 bedoelde procedure.

Artikel 35

Intrekking of schorsing van de vergunning of registratie

1. De bevoegde autoriteit kan de vergunning of de registratie van een beheerder intrekken of schorsen wanneer de beheerder:

- a) expliciet afstand doet van de vergunning of registratie of in de voorgaande twaalf maanden geen benchmarks heeft aangeboden;
- b) de vergunning of registratie heeft verkregen of een benchmark heeft bekrachtigd door het afleggen van valse verklaringen of door andere onrechtmatige middelen;
- c) niet meer voldoet aan de voorwaarden waaronder hij de vergunning of registratie heeft verkregen, of
- d) ernstig of herhaaldelijk de bepalingen van deze verordening heeft geschonden.

2. De bevoegde autoriteit informeert ESMA over haar besluit binnen vijf werkdagen na de vaststelling van dat besluit.

ESMA actualiseert onverwijld het in artikel 36 bedoelde register.

3. Na de vaststelling van een besluit om de vergunning of registratie van een beheerder te schorsen, en indien stopzetting van de benchmark zou leiden tot een geval van overmacht of de voorwaarden van een financiële overeenkomst of een financieel instrument dan wel de regels van een beleggingsfonds, waarin die benchmark als referentie wordt gebruikt, zou bemoeilijken of anderszins schenden, in de zin van de gedelegeerde handeling als vastgesteld overeenkomstig artikel 51, lid 6, kan de relevante bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de beheerder is gevestigd de aanbidding van de betrokken benchmark toestaan zolang het schorsingsbesluit niet is ingetrokken. Gedurende die periode wordt het gebruik van die benchmark door onder toezicht staande entiteiten uitsluitend toegestaan voor financiële overeenkomsten, financiële instrumenten en beleggingsfondsen die al naar deze benchmark verwijzen.

4. Na de vaststelling van een besluit om de vergunning of registratie van een beheerder in te trekken, is artikel 28, lid 2, van toepassing.

Artikel 36

Register van beheerders en benchmarks

1. ESMA legt een openbaar register aan en houdt dit bij, waarin de volgende gegevens zijn opgenomen:

- a) de identiteit van de beheerders met een vergunning of registratie krachtens artikel 34, en de bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht daarop;

- b) de identiteit van beheerders die voldoen aan de in artikel 30, lid 1, neergelegde voorwaarden, de lijst van benchmarks als bedoeld in artikel 30, lid 1, onder c), en de bevoegde autoriteiten van het derde land die verantwoordelijk zijn voor het toezicht daarop;
 - c) de identiteit van de beheerders die zijn erkend overeenkomstig artikel 32, de lijst van benchmarks als bedoeld in artikel 32, lid 7, en, in voorkomend geval, de bevoegde autoriteiten van het derde land die verantwoordelijk zijn voor het toezicht daarop;
 - d) de overeenkomstig de procedure in artikel 33 bekrachtigde benchmarks, de identiteit van de beheerders ervan en de identiteit van de bekrachtigende beheerders of bekrachtigende onder toezicht staande entiteiten.
2. Het in lid 1 bedoelde register is openbaar toegankelijk op de website van ESMA en wordt zo nodig onmiddellijk geactualiseerd.

HOOFDSTUK 2

Samenwerking op het gebied van toezicht

Artikel 37

Delegatie van taken tussen bevoegde autoriteiten

1. Op grond van artikel 28 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 kan een bevoegde autoriteit haar taken uit hoofde van deze verordening delegeren aan de bevoegde autoriteit van een andere lidstaat, op voorwaarde dat deze hiertoe vooraf haar toestemming verleent.

De bevoegde autoriteiten stellen ESMA in kennis van elke voorgestelde delegatie zestig dagen voorafgaand aan de inwerkingtreding van die delegatie.

2. Een bevoegde autoriteit mag sommige van haar taken uit hoofde van deze verordening delegeren aan ESMA, onder voorbehoud van toestemming van ESMA.

3. ESMA stelt de lidstaten binnen zeven dagen in kennis over een voorgestelde delegatie. ESMA maakt de details van een overeengekomen delegatie bekend binnen vijf werkdagen na de kennisgeving ervan.

Artikel 38

Bekendmaking van informatie van een andere lidstaat

Een bevoegde autoriteit mag van een andere bevoegde autoriteit ontvangen informatie uitsluitend bekendmaken indien:

- a) zij de schriftelijke toestemming heeft verkregen van die bevoegde autoriteit en de informatie alleen wordt bekendgemaakt voor de doeleinden waarvoor die bevoegde autoriteit haar toestemming heeft verleend, of
- b) die bekendmaking noodzakelijk is voor gerechtelijke procedures.

Artikel 39

Samenwerking inzake inspecties en onderzoeken ter plaatse

1. Een bevoegde autoriteit kan om bijstand van een andere bevoegde autoriteit verzoeken met betrekking tot inspecties of onderzoeken ter plaatse. De bevoegde autoriteit tot wie het verzoek is gericht, werkt zo veel mogelijk en op passende wijze samen.

2. Een bevoegde autoriteit die een in lid 1 bedoeld verzoek doet, brengt ESMA hiervan op de hoogte. In geval van een onderzoek of inspectie met grensoverschrijdende gevolgen kunnen de bevoegde autoriteiten ESMA verzoeken de inspectie of het onderzoek ter plaatse te coördineren.
3. Indien een bevoegde autoriteit een verzoek ontvangt van een andere bevoegde autoriteit voor de uitvoering van een inspectie of een onderzoek ter plaatse, kan de autoriteit:
 - a) de inspectie of het onderzoek ter plaatse zelf uitvoeren;
 - b) de bevoegde autoriteit die het verzoek heeft ingediend, toestaan deel te nemen aan de inspectie of het onderzoek ter plaatse;
 - c) controleurs of deskundigen aanwijzen om de inspectie of het onderzoek ter plaatse te ondersteunen of uit te voeren.

HOOFDSTUK 3

Rol van de bevoegde autoriteiten

Artikel 40

Bevoegde autoriteiten

1. Voor beheerders en onder toezicht staande entiteiten benoemt elke lidstaat de relevante bevoegde autoriteit voor het uitvoeren van de taken uit hoofde van deze verordening en brengt hij de Commissie en ESMA daarvan op de hoogte.
2. Indien een lidstaat meer dan één bevoegde autoriteit aanwijst, bepaalt hij duidelijk hun respectieve taken en wijst hij één autoriteit aan als verantwoordelijke autoriteit voor de coördinatie van de samenwerking en de uitwisseling van informatie met de Commissie, ESMA en de bevoegde autoriteiten van andere lidstaten.
3. ESMA publiceert op haar website een lijst van de overeenkomstig de leden 1 en 2 aangewezen bevoegde autoriteiten.

Artikel 41

Bevoegdheden van bevoegde autoriteiten

1. Ter vervulling van hun taken uit hoofde van deze verordening dienen bevoegde autoriteiten, overeenkomstig het nationale recht, ten minste over de volgende toezichts- en onderzoeksbevoegdheden te beschikken:
 - a) toegang tot documenten en andere gegevens in welke vorm dan ook en het recht een kopie daarvan te ontvangen of te nemen;
 - b) verzoeken om of vorderen van inlichtingen van eenieder die betrokken is bij de aanbidding van, en de aanlevering van gegevens voor een benchmark, met inbegrip van een dienstverlener waaraan taken of diensten of activiteiten voor het aanbieden van benchmarks zijn uitbesteed overeenkomstig artikel 10, evenals hun leidinggevenden en, indien nodig, het oproepen en verhoren van die personen teneinde inlichtingen te verkrijgen;
 - c) in verband met grondstoffenbenchmarks, inlichtingen vorderen van contribuanten over betreffende spotmarkten, indien van toepassing overeenkomstig genormaliseerde indelingen en verslagen van transacties, en directe toegang tot systemen van handelaren;
 - d) uitvoeren van inspecties of onderzoeken ter plaatse, met uitzondering van de woningen van natuurlijke personen;
 - e) onverminderd Verordening (EU) nr. 596/2014, toegang hebben tot de kantoren van rechtspersonen voor de inbeslagname van documenten en andere gegevens in welke vorm dan ook, indien er een redelijke verdenking bestaat dat documenten en andere gegevens die verband houden met het voorwerp van de inspectie of het onderzoek van belang kunnen zijn om een inbreuk op deze verordening aan te tonen. Indien volgens het nationale recht voorafgaande toestemming van de rechterlijke instantie van de betrokken lidstaat is vereist, wordt de bevoegdheid uitsluitend gebruikt na verkrijging van die voorafgaande toestemming;
 - f) vorderen van bestaande opnamen van telefoongesprekken, elektronische communicatie of andere overzichten van dataverkeer waar onder toezicht staande entiteiten over beschikken;

- g) verzoeken om bevrozing of inbeslagname van activa of beide;
- h) eisen dat elke praktijk die volgens de bevoegde autoriteit indruist tegen deze verordening, tijdelijk wordt beëindigd;
- i) opleggen van een tijdelijk verbod op de uitoefening van beroepsactiviteiten;
- j) alle noodzakelijke maatregelen nemen om te waarborgen dat het publiek juist wordt geïnformeerd over de het aanbieden van benchmarks, inclusief het opdragen van een verklaring tot correctie of het corrigeren van vorige input voor of cijfers van de benchmark aan de relevante beheerder of de persoon die de benchmark heeft bekendgemaakt of verspreid, of aan beide.

2. De bevoegde autoriteiten oefenen de in lid 1 van dit artikel bedoelde taken en bevoegdheden, en de bevoegdheden om sancties op te leggen als vermeld in artikel 42, in overeenstemming met hun nationale rechtskader op een van de volgende manieren uit:

- a) direct;
- b) in samenwerking met andere autoriteiten of op de markt actieve ondernemingen;
- c) onder hun verantwoordelijkheid middels delegatie aan dergelijke autoriteiten of op de markt actieve ondernemingen;
- d) middels een verzoek aan de bevoegde rechterlijke instanties.

Voor de uitoefening van deze bevoegdheden stellen de bevoegde autoriteiten passende en doeltreffende bescherming in met betrekking tot het recht op verdediging en de grondrechten.

3. Lidstaten zorgen ervoor dat er passende maatregelen worden genomen zodat bevoegde autoriteiten beschikken over alle toezichthoudende en onderzoeksbevoegdheden die nodig zijn om hun taken uit te voeren.

4. Het overeenkomstig lid 1 beschikbaar stellen van informatie aan een bevoegde autoriteit door een beheerder of een andere onder toezicht staande entiteit wordt niet beschouwd als een inbreuk op enige publicatiebeperking van informatie die wordt opgelegd bij een contractuele, wettelijke, regelgevende of administratieve bepaling.

Artikel 42

Administratieve sancties en andere administratieve maatregelen

1. Onverminderd de toezichtbevoegdheden van de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 41 en het recht van de lidstaten om te voorzien in en het opleggen van strafrechtelijke sancties, verlenen de lidstaten overeenkomstig het nationale recht de bevoegde autoriteiten de bevoegdheid om passende administratieve sancties op te leggen en andere administratieve maatregelen te nemen met betrekking tot ten minste de volgende inbreuken:

- a) inbreuken op de artikelen 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 en 34, indien van toepassing, en
- b) verzuim om samen te werken of mee te werken aan een onderzoek of een inspectie of verzoek zoals bedoeld in artikel 41.

Die administratieve sancties en andere administratieve maatregelen moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

2. In geval van een in lid 1 bedoelde inbreuk verlenen de lidstaten, overeenkomstig het nationale recht, aan de bevoegde autoriteiten de bevoegdheid om minstens de volgende administratieve sancties op te leggen en andere administratieve maatregelen te nemen:

- a) een bevel waarbij de voor de inbreuk verantwoordelijke beheerder of onder toezicht staande entiteit wordt verplicht de gedraging te staken en af te zien van herhaling van die gedraging;
- b) een besluit strekkende tot afdracht van de als gevolg van de inbreuk behaalde winsten of tot vergoeding van de met de inbreuk vermeden verliezen, indien deze kunnen worden vastgesteld;
- c) een openbare waarschuwing waarin de beheerder of onder toezicht staande entiteit die verantwoordelijk is voor en de aard van de inbreuk, worden vermeld;

- d) de intrekking of schorsing van de vergunning of registratie van een beheerder;
- e) een tijdelijk verbod voor natuurlijke personen die verantwoordelijk worden gehouden voor de inbreuk, op de uitoefening van leidinggevende functies bij beheerders of onder toezicht staande contribuënten;
- f) maximale administratieve financiële sancties van ten minste driemaal het bedrag van de als gevolg van de inbreuk behaalde winsten of vermeden verliezen, indien deze kunnen worden vastgesteld;
- g) met betrekking tot een natuurlijke persoon, maximale administratieve financiële sancties van ten minste:
 - i) voor inbreuken op de artikelen 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 10, artikel 11, lid 1, onder a), b), c) en e), artikel 11, leden 2 en 3, en de artikelen 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 en 34, 500 000 EUR of in de lidstaten waar de euro niet de officiële valuta is, de overeenkomstige waarde in de nationale valuta op 30 juni 2016, of
 - ii) voor inbreuken op artikel 11, lid 1, onder d), of op artikel 11, lid 4, 100 000 EUR of in de lidstaten waar de euro niet de officiële valuta is, de overeenkomstige waarde in de nationale valuta op 30 juni 2016;
- h) met betrekking tot rechtspersonen, maximale administratieve financiële sancties van ten minste:
 - i) voor inbreuken op de artikelen 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 10, artikel 11, lid 1, onder a), b), c) en e), artikel 11, leden 2 en 3, en de artikelen 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 en 34, 1 000 000 EUR of, in de lidstaten waar de euro niet de officiële valuta is, de overeenkomstige waarde in de nationale valuta op 30 juni 2016, 10 % van de totale jaaromzet overeenkomstig de laatst beschikbare door het bestuursorgaan goedgekeurde jaarrekening, afhankelijk van welk bedrag het hoogst is, of
 - ii) voor inbreuken op artikel 11, lid 1, onder d), of artikel 11, lid 4, 250 000 EUR of, in de lidstaten waar de euro niet de officiële valuta is, de overeenkomstige waarde in de nationale valuta op 30 juni 2016, 2 % van de totale jaaromzet volgens de laatst beschikbare door het bestuursorgaan goedgekeurde jaarrekening, afhankelijk van welk bedrag het hoogst is.

Voor de toepassing van punt h), i) en ii), indien de rechtspersoon een moederonderneming is of een dochteronderneming van een moederonderneming die geconsolideerde jaarrekeningen moet opstellen in overeenstemming met Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, is de relevante totale jaaromzet de totale jaaromzet of het overeenkomstige inkomenstype zoals gedefinieerd in Richtlijn 86/635/EEG van de Raad ⁽²⁾ voor banken en Richtlijn 91/674/EEG van de Raad ⁽³⁾ voor verzekeringsmaatschappijen overeenkomstig de laatst beschikbare geconsolideerde jaarrekening die is goedgekeurd door het bestuursorgaan van de uiteindelijke moederonderneming of indien de persoon een vereniging is, 10 % van de samengevoegde omzetten van haar leden.

3. Uiterlijk op 1 januari 2018 informeren de lidstaten de Commissie en ESMA over de regelingen inzake de leden 1 en 2.

De lidstaten kunnen beslissen geen voorschriften vast te stellen voor in lid 1 bedoelde administratieve sancties indien voor de in dat lid bedoelde schendingen reeds krachtens hun nationale recht strafrechtelijke sancties gelden. In dat geval stellen de lidstaten de Commissie en ESMA in kennis van de toepasselijke strafrechtelijke bepalingen, samen met de in de eerste alinea van onderhavig lid bedoelde informatie.

De lidstaten informeren de Commissie en ESMA onverwijld van eventuele latere wijzigingen in de bepalingen.

4. De lidstaten kunnen aan de bevoegde autoriteiten, krachtens het nationale recht, andere bevoegdheden tot het opleggen van sancties verlenen in aanvulling op de in lid 1 genoemde bevoegdheden en kunnen hogere sanctieniveaus vaststellen dan die welke in lid 2 zijn vastgesteld.

⁽¹⁾ Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad (PB L 182 van 29.6.2013, blz. 19).

⁽²⁾ Richtlijn 86/635/EEG van de Raad van 8 december 1986 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van banken en andere financiële instellingen (PB L 372 van 31.12.1986, blz. 1).

⁽³⁾ Richtlijn 91/674/EEG van de Raad van 19 december 1991 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van verzekeringsondernemingen (PB L 374 van 31.12.1991, blz. 7).

*Artikel 43***Uitoefening van toezichthoudende bevoegdheden en oplegging van sancties**

1. De lidstaten zorgen er bij het bepalen van het soort en het niveau van de administratieve sancties en andere administratieve maatregelen voor dat bevoegde autoriteiten rekening houden met alle relevante omstandigheden, waaronder, indien passend:
 - a) de ernst en duur van de inbreuk;
 - b) de mate waarin de benchmark cruciaal is voor de financiële stabiliteit en de reële economie;
 - c) de mate van verantwoordelijkheid van de verantwoordelijke persoon;
 - d) de financiële draagkracht van de verantwoordelijke persoon, zoals met name aangegeven door de totale jaaromzet van de verantwoordelijke rechtspersoon of het jaarinkomen van de verantwoordelijke natuurlijke persoon;
 - e) het niveau van de behaalde winst of het vermeden verlies door de verantwoordelijke persoon, voor zover dat kan worden vastgesteld;
 - f) de mate van samenwerking van de verantwoordelijke persoon met de bevoegde autoriteit, onverminderd de noodzaak de terugbetaling door die persoon van de behaalde winsten of vermeden verliezen te waarborgen;
 - g) eerdere inbreuken door de betrokkene;
 - h) maatregelen die de verantwoordelijke persoon na de inbreuk heeft genomen om herhaling van de inbreuk te voorkomen.
2. Bij de uitoefening van hun bevoegdheden om administratieve sancties op te leggen en andere administratieve maatregelen te nemen in de in artikel 42 bedoelde omstandigheden, werken de bevoegde autoriteiten nauw samen om ervoor te zorgen dat de toezichthoudende en onderzoeksbevoegdheden en administratieve sancties en andere administratieve maatregelen de voor deze verordening gewenste resultaten produceren. Tevens coördineren zij hun acties om mogelijke duplicatie en overlappingen te voorkomen bij de toepassing van toezichthoudende en onderzoeksbevoegdheden en administratieve sancties, met inbegrip van geldboeten, en andere administratieve maatregelen op grensoverschrijdende gevallen.

*Artikel 44***Verplichting tot samenwerking**

1. Indien lidstaten er overeenkomstig artikel 42 voor hebben gekozen strafrechtelijke sancties vast te stellen voor inbreuken op de in dat artikel genoemde bepalingen, zorgen zij ervoor dat er passende maatregelen voorhanden zijn zodat de bevoegde autoriteiten over alle noodzakelijke bevoegdheden beschikken om met de rechterlijke instanties in hun jurisdictie contacten te onderhouden om specifieke informatie te ontvangen in verband met strafrechtelijke onderzoeken naar of ingeleide procedures wegens mogelijke inbreuken op deze verordening. Die bevoegde autoriteiten verstrekken die informatie aan andere bevoegde autoriteiten en ESMA, teneinde te voldoen aan hun verplichting om onderling en met ESMA samen te werken voor de toepassing van deze verordening.
2. De bevoegde autoriteiten verlenen assistentie aan de bevoegde autoriteiten van andere lidstaten. Met name wisselen zij informatie uit en werken zij samen bij onderzoeken of toezichthoudende activiteiten. De bevoegde autoriteiten kunnen ook met de bevoegde autoriteiten van andere lidstaten samenwerken om de inning van geldboeten te vergemakkelijken.

*Artikel 45***Bekendmaking van besluiten**

1. Onder voorbehoud van lid 2 wordt elk besluit waarbij een administratieve sanctie of een andere administratieve maatregel wordt opgelegd voor een inbreuk op deze verordening, door de bevoegde autoriteit bekendgemaakt op haar officiële website onmiddellijk nadat de persoon op wie dat besluit van toepassing is over dat besluit is geïnformeerd. Die bekendmaking bevat ten minste informatie over het type en de aard van de inbreuk en de identiteit van de personen op wie dat besluit van toepassing is.

De eerste alinea is niet van toepassing op besluiten die onderzoeksmaatregelen opleggen.

2. Wanneer de bekendmaking van de identiteit van de rechtspersoon of de persoonsgegevens van een natuurlijke persoon door de bevoegde autoriteit echter wordt beschouwd als onevenredig na een beoordeling per geval naar de evenredigheid van de bekendmaking van dergelijke gegevens of wanneer die bekendmaking afbreuk kan doen aan de stabiliteit van de financiële markten of aan een lopend onderzoek, neemt de bevoegde autoriteit een van de volgende maatregelen:

- a) de bekendmaking van het besluit uitstellen tot het moment waarop de redenen voor dat uitstel niet langer aanwezig zijn;
- b) het besluit overeenkomstig het nationale recht anoniem bekendmaken indien een dergelijke anonieme bekendmaking de doeltreffende bescherming van de betrokken persoonsgegevens waarborgt;
- c) het besluit niet bekendmaken indien de bevoegde autoriteit van mening is dat de bekendmaking overeenkomstig punt a) of b) niet volstaat om te waarborgen:
 - i) dat geen afbreuk wordt gedaan aan de stabiliteit van de financiële markten, of
 - ii) dat de evenredigheid van de bekendmaking van dergelijke besluiten met betrekking tot maatregelen van geringe aard wordt beschouwd.

Indien een bevoegde autoriteit beslist om een besluit anoniem bekend te maken zoals bedoeld in punt b) van de eerste alinea, kan het de bekendmaking van de relevante gegevens gedurende een redelijke periode uitstellen wanneer het voorzienbaar is dat de redenen voor de anonieme bekendmaking in die periode ophouden te bestaan.

3. Indien tegen het besluit beroep is ingesteld bij een nationale rechterlijke, administratieve of andere instantie, maakt de bevoegde autoriteit dergelijke informatie ook onmiddellijk bekend op haar officiële website evenals eventuele nadere informatie over de uitkomst van dat beroep. Ook wordt elk besluit tot nietigverklaring van een eerder besluit tot oplegging van een sanctie of maatregel bekendgemaakt.

4. De bevoegde autoriteit zorgt ervoor dat een overeenkomstig dit artikel bekendgemaakt besluit op de officiële website toegankelijk blijft voor een periode van ten minste vijf jaar na de bekendmaking ervan. Persoonsgegevens die zijn opgenomen in de bekendmaking worden slechts vermeld op de officiële website van de bevoegde autoriteit gedurende de periode waarvoor dat noodzakelijk is in overeenstemming met de toepasselijke regelgeving betreffende gegevensbescherming.

5. De lidstaten verstrekken ESMA jaarlijks geaggregeerde informatie over alle administratieve sancties en andere administratieve maatregelen die overeenkomstig artikel 42 zijn opgelegd. Deze verplichting geldt niet voor onderzoeksmaatregelen. ESMA publiceert deze informatie in een jaarverslag.

Indien lidstaten overeenkomstig artikel 42 ervoor hebben gekozen strafrechtelijke sancties vast te stellen voor inbreuken op de bepalingen in dat artikel, verstrekken hun bevoegde autoriteiten ESMA jaarlijks anonieme en geaggregeerde gegevens over alle ingestelde strafrechtelijke onderzoeken en opgelegde strafrechtelijke sancties. ESMA publiceert de gegevens over opgelegde strafrechtelijke sancties in een jaarverslag.

Artikel 46

Colleges

1. Binnen dertig werkdagen na de opname van een in artikel 20, lid 1, onder a) en c), bedoelde benchmark in de lijst van cruciale benchmarks, met uitzondering van benchmarks waarvan de meerderheid van de contribuanten geen onder toezicht staande entiteiten zijn, stelt de bevoegde autoriteit een college vast.

2. Het college bestaat uit de bevoegde autoriteit van de beheerder, ESMA en de bevoegde autoriteiten van onder toezicht staande contribuanten.

3. De bevoegde autoriteiten van andere lidstaten hebben het recht lid te worden van het college wanneer het niet langer aanbieden van de betrokken cruciale benchmark een aanzienlijk negatief effect zou hebben op de marktintegriteit, de financiële stabiliteit, de consumenten, de reële economie of de financiering van huishoudens of ondernemingen van die lidstaten.

Wanneer een bevoegde autoriteit voornemens is lid te worden van een college, richt zij daartoe een verzoek tot de bevoegde autoriteit van de beheerder waarin wordt aangetoond dat aan de vereisten van de eerste alinea van dit lid is voldaan. De relevante bevoegde autoriteit van de beheerder onderzoekt het verzoek en informeert de verzoekende autoriteit binnen twintig werkdagen na de ontvangst van het verzoek of zij al dan niet van mening is dat aan die vereisten is voldaan. Indien zij meent dat niet aan die vereisten is voldaan, kan de verzoekende autoriteit de zaak verwijzen naar ESMA zoals bedoeld in lid 9.

4. ESMA draagt bij tot de bevordering en monitoring van de efficiënte, effectieve en consistente werking van de in dit artikel bedoelde colleges, in overeenstemming met artikel 21 van Verordening (EU) nr. 1095/2010. Daartoe neemt ESMA zo nodig daaraan deel en wordt zij in het kader daarvan beschouwd als een bevoegde autoriteit.

Wanneer ESMA overeenkomstig artikel 17, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1095/2010 handelt ten aanzien van een cruciale benchmark, zorgt zij voor passende informatie-uitwisseling en samenwerking met de andere leden van het college.

5. De bevoegde autoriteit van een beheerder zit de vergaderingen van het college voor, coördineert de acties van het college en zorgt voor een doeltreffende uitwisseling van informatie onder de leden van het college.

Wanneer een beheerder meer dan één cruciale benchmark aanbiedt, kan de bevoegde autoriteit van die beheerder één enkel college vaststellen voor alle door die beheerder aangeboden benchmarks.

6. De bevoegde autoriteit van een beheerder stelt schriftelijke regelingen op binnen het kader van het college met betrekking tot de volgende zaken:

- a) de tussen de bevoegde autoriteiten uit te wisselen informatie;
- b) het besluitvormingsproces tussen de bevoegde autoriteiten en de termijn waarbinnen elk besluit moet worden genomen;
- c) de gevallen waarin de bevoegde autoriteiten met elkaar moeten overleggen;
- d) de uit hoofde van artikel 23, leden 7 en 8, te verlenen samenwerking.

7. De bevoegde autoriteit van een beheerder besteedt de nodige aandacht aan adviezen die worden verstrekt door ESMA betreffende schriftelijke regelingen als bedoeld in lid 6 voordat wordt ingestemd met de definitieve tekst. De schriftelijke regelingen worden opgenomen in één document met alle redenen voor eventuele aanzienlijke afwijkingen van het advies van ESMA. De bevoegde autoriteit van de beheerder zendt de schriftelijke regelingen naar de leden van het college en naar ESMA.

8. Voor het nemen van in artikel 23, leden 6, 7 en 9, en in de artikelen 34, 35 en 42 bedoelde maatregelen, raadpleegt de bevoegde autoriteit van een beheerder de leden van het college. De leden van het college doen binnen hun mogelijkheden al het redelijke om tot overeenstemming te komen binnen de termijn als aangegeven in de in lid 6 van dit artikel bedoelde schriftelijke regelingen.

Elk besluit van de bevoegde autoriteit van de beheerder om dergelijke maatregelen te nemen, moet rekening houden met de gevolgen voor de andere betrokken lidstaten, in het bijzonder met de mogelijke gevolgen voor de stabiliteit van hun financiële stelsels.

Met betrekking tot het besluit tot intrekking van de vergunning of de registratie van een beheerder overeenkomstig artikel 35, wanneer de stopzetting van een benchmark zou leiden tot een geval van overmacht of de voorwaarden van een financiële overeenkomst of een financieel instrument dan wel de regels van een beleggingsfonds, waarin die benchmark als referentie gebruikt wordt in de Unie, zou bemoeilijken of anderszins schenden, in de zin die de Commissie in een gedelegeerde handeling op grond van artikel 51, lid 6, vaststelt, overwegen de bevoegde autoriteiten binnen het college om maatregelen vast te stellen om de in dit lid bedoelde gevolgen te beperken, met inbegrip van:

- a) een wijziging van de in artikel 15 bedoelde gedragscode, de methodologie of andere regels van de benchmark;
- b) de invoering van een overgangperiode tijdens welke de procedures als bedoeld in artikel 28, lid 2, van toepassing zijn.

9. Indien geen overeenstemming is bereikt tussen de leden van een college, kunnen de bevoegde autoriteiten in de volgende situaties een zaak aan ESMA voorleggen:

- a) een bevoegde autoriteit heeft essentiële informatie niet verstrekt;
- b) wanneer, na een verzoek overeenkomstig lid 3, de bevoegde autoriteit van de beheerder de verzoekende autoriteit heeft meegedeeld dat niet aan de vereisten van dat lid is voldaan of wanneer zij niet binnen een redelijke termijn op een dergelijk verzoek heeft gereageerd;
- c) wanneer de bevoegde autoriteiten geen overeenstemming hebben bereikt over de in lid 6 bedoelde aangelegenheden;
- d) wanneer er onenigheid bestaat over de maatregelen die krachtens de artikelen 34, 35 en 42 moeten worden genomen;
- e) wanneer er onenigheid bestaat over de maatregelen die krachtens artikel 23, lid 6, moeten worden genomen;
- f) wanneer er onenigheid bestaat over de maatregelen die krachtens lid 8, derde alinea, van dit artikel moeten worden genomen.

10. In de in lid 9, onder a), b), c), d) en f), genoemde situaties, indien de zaak binnen dertig dagen na verwijzing naar ESMA niet is geschikt, neemt de bevoegde autoriteit van een beheerder het definitieve besluit en verstrekt zij een uitvoerige schriftelijke motivering van haar besluit aan de in dat lid genoemde bevoegde autoriteiten en aan ESMA.

De in artikel 34, lid 6, onder a), bedoelde termijn wordt geschorst vanaf de datum van verwijzing naar ESMA, totdat er een besluit is genomen overeenkomstig de eerste alinea van dit lid.

Indien ESMA van oordeel is dat de bevoegde autoriteit van de beheerder een maatregel als bedoeld in lid 8 van dit artikel heeft genomen die wellicht niet in overeenstemming is met het Unierecht, handelt zij overeenkomstig artikel 17 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

11. In de in lid 9, onder e), van dit artikel genoemde situaties, en onverminderd artikel 258 VWEU, kan ESMA handelen overeenkomstig de haar bij artikel 19 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 toegekende bevoegdheden.

De bevoegde autoriteit van een beheerder kan haar bevoegdheid uit hoofde van artikel 23, lid 6, uitoefenen totdat ESMA haar besluit bekendmaakt.

Artikel 47

Samenwerking met ESMA

1. De bevoegde autoriteiten werken ten behoeve van deze verordening samen met ESMA, in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 1095/2010.
2. De bevoegde autoriteiten verstrekken aan ESMA onverwijld alle benodigde informatie voor het uitvoeren van haar taken, in overeenstemming met artikel 35 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.
3. ESMA ontwikkelt een ontwerp van technische uitvoeringsnormen om de procedures en vormen te bepalen voor de uitwisseling van de in lid 2 bedoelde informatie.

ESMA dient de voorstellen voor technische uitvoeringsnormen als bedoeld in de eerste alinea uiterlijk op 1 april 2017 in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen om de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen in overeenstemming met artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

*Artikel 48***Beroepsgeheim**

1. Alle uit hoofde van deze verordening ontvangen, uitgewisselde of doorgegeven vertrouwelijke informatie valt onder de voorwaarden van het in lid 2 neergelegde beroepsgeheim.
2. Het beroepsgeheim geldt voor alle personen die werkzaam zijn of zijn geweest bij de bevoegde autoriteit of bij een andere autoriteit of onderneming op de markt, of natuurlijke persoon of rechtspersoon aan wie de bevoegde autoriteit haar bevoegdheden heeft gedelegeerd, met inbegrip van de door de bevoegde autoriteit aangestelde accountants en deskundigen.
3. Onder het beroepsgeheim vallende informatie mag aan geen enkele andere persoon of autoriteit worden verstrekt, tenzij op grond van Unierechtelijke of nationaalrechtelijke bepalingen.
4. Alle informatie die is uitgewisseld tussen de bevoegde autoriteiten uit hoofde van deze verordening die betrekking heeft op exploitatie- of bedrijfsomstandigheden en andere economische of persoonlijke zaken, wordt als vertrouwelijk beschouwd en valt onder de vereisten van de geheimhoudingsplicht, tenzij de bevoegde autoriteit op het moment van de communicatie meedeelt dat dergelijke informatie kan worden bekendgemaakt of wanneer deze bekendmaking noodzakelijk is voor gerechtelijke procedures.

TITEL VII

GEDELEGEERDE HANDELINGEN EN UITVOERINGSHANDELINGEN*Artikel 49***Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie**

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De in artikel 3, lid 2, artikel 20, lid 6, artikel 24, lid 2, artikel 33, lid 7, artikel 51, lid 6, en artikel 54, lid 3, bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor onbepaalde tijd met ingang van 30 juni 2016.
3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 3, lid 2, artikel 20, lid 6, artikel 24, lid 2, artikel 33, lid 7, artikel 51, lid 6, en artikel 54, lid 3, bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Vóór de vaststelling van een gedelegeerde handeling raadpleegt de Commissie de door elke lidstaat aangewezen deskundigen overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in het Interinstitutioneel Akkoord over beter wetgeven van 13 april 2016.
5. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
6. Een overeenkomstig artikel 3, lid 2, artikel 20, lid 6, artikel 24, lid 2, artikel 33, lid 7, artikel 51, lid 6, en artikel 54, lid 3, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van drie maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie heeft meegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zal maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met drie maanden verlengd.

*Artikel 50***Comitéprocedure**

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Europees Comité voor het effectenbedrijf. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van die verordening.

TITEL VIII

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN*Artikel 51***Overgangsbepalingen**

1. Een aanbieder van een index die een benchmark aanbiedt op 30 juni 2016 dient overeenkomstig artikel 34 een vergunnings- of registratieaanvraag in uiterlijk op 1 januari 2020.
2. Uiterlijk op 1 januari 2020 is de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de aanbieder van een index is gevestigd die een aanvraag voor een vergunning indient overeenkomstig artikel 34, bevoegd om die aanbieder van een index te registreren als beheerder, zelfs wanneer deze geen onder toezicht staande entiteit is, en dit onder de volgende voorwaarden:
 - a) de aanbieder van een index biedt geen cruciale benchmark aan;
 - b) de bevoegde autoriteit weet op een redelijke basis dat de index of indices die door de aanbieder van een index worden aangeboden, in de zin van deze verordening noch in de lidstaat waar de aanbieder van een index is gevestigd noch in andere lidstaten op grote schaal worden gebruikt.

De bevoegde autoriteit informeert ESMA over haar overeenkomstig de eerste alinea genomen besluit.

De bevoegde autoriteit bewaart de bewijsstukken van de motivering van haar overeenkomstig de eerste alinea genomen besluit op een dergelijke wijze dat het mogelijk is om een volledig inzicht te krijgen in de evaluaties van de bevoegde autoriteit dat de door de aanbieder van een index aangeboden index of indices slechts in beperkte mate worden gebruikt, alsook in marktgegevens, beoordelingen of andere informatie, alsook informatie die van de aanbieder van een index is ontvangen.

3. Een aanbieder van een index mag doorgaan met het aanbieden van een bestaande benchmark die mag worden gebruikt door onder toezicht staande entiteiten tot 1 januari 2020 of, wanneer de aanbieder van een index overeenkomstig lid 1 een vergunnings- of registratieaanvraag indient, tenzij en totdat de vergunning of registratie wordt geweigerd.
4. Wanneer een bestaande benchmark niet voldoet aan de vereisten van deze verordening, maar de stopzetting of wijziging van die benchmark om te voldoen aan de vereisten in deze verordening zou leiden tot een geval van overmacht of de voorwaarden van een financiële overeenkomst of een financieel instrument dan wel de regels van een beleggingsfonds, waarin die benchmark als referentie gebruikt wordt, zou bemoeilijken of anderszins schenden, wordt het gebruik van de benchmark toegestaan door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de aanbieder van een index is gevestigd. Na 1 januari 2020 mogen financiële instrumenten, financiële overeenkomsten of prestatiemetingen van een beleggingsfonds geen verwijzing naar een dergelijke bestaande benchmark toevoegen.
5. Tenzij de Commissie een gelijkwaardigheidsbesluit heeft genomen als bedoeld in artikel 30, lid 2 of 3, of tenzij een beheerder is erkend overeenkomstig artikel 32 of een benchmark is bekrachtigd overeenkomstig artikel 33, is het gebruik in de Unie door onder toezicht staande entiteiten van een benchmark die wordt aangeboden door een in een derde land gevestigde beheerder, waar de benchmark al in de Unie wordt gebruikt als referentie voor financiële instrumenten, financiële overeenkomsten of voor prestatiemeting van een beleggingsfonds, uitsluitend toegestaan voor die financiële instrumenten, financiële overeenkomsten en prestatiemetingen van een beleggingsfonds die reeds naar de benchmark in de Unie verwijzen op of een verwijzing naar die benchmark toevoegen vóór 1 januari 2020.

6. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 49 gedelegeerde handelingen vast te stellen betreffende maatregelen tot bepaling van de voorwaarden waarop de relevante bevoegde autoriteit kan beoordelen of de stopzetting of de wijziging van een bestaande benchmark om te voldoen aan de vereisten van deze verordening, redelijkerwijs kan leiden tot een geval van overmacht, of de voorwaarden van een financiële overeenkomst of een financieel instrument dan wel de regels van een beleggingsfonds, waarin die benchmark als referentie wordt gebruikt, zou bemoeilijken of anderszins schenden.

Artikel 52

Termijn voor het bijwerken van de prospectussen en essentiële informatiedocumenten

Artikel 29, lid 2, laat lopende prospectussen die voorafgaand aan 1 januari 2018 overeenkomstig Richtlijn 2003/71/EG zijn goedgekeurd, onverlet. Voor prospectussen die voorafgaand aan 1 januari 2018 overeenkomstig Richtlijn 2009/65/EG zijn goedgekeurd, worden de onderliggende documenten bij de eerste gelegenheid of uiterlijk binnen twaalf maanden na die datum bijgewerkt.

Artikel 53

Evaluaties door ESMA

1. Esma streeft naar de totstandbrenging van een gemeenschappelijke Europese toezichtscultuur en consistente toezichtspraktijken en zorgt voor een consistente aanpak door de bevoegde autoriteiten wat de toepassing van artikelen 32 en 33 betreft. Hiertoe worden de erkenningen overeenkomstig artikel 32 en de bekrachtigingen overeenkomstig artikel 33 om de twee jaar door ESMA geëvalueerd.

ESMA legt een advies voor aan elke bevoegde autoriteit die een in een derde land gevestigde beheerder heeft erkend of een benchmark uit een derde land heeft bekrachtigd, waarbij wordt beoordeeld of die bevoegde autoriteit de relevante vereisten van artikel 32 respectievelijk artikel 33 van deze verordening en de vereisten van enige relevante gedelegeerde handeling en technische reguleringsnormen of technische uitvoeringsnormen op basis van deze verordening correct toepast.

2. ESMA heeft de bevoegdheid om van een bevoegde autoriteit ondersteunende bewijsstukken te vragen voor besluiten die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 51, lid 2, eerste alinea, artikel 24, lid 1, en artikel 25, lid 2.

Artikel 54

Evaluatie

1. Uiterlijk op 1 januari 2020 evalueert de Commissie deze verordening en dient zij bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in, met name over:

- a) de werking en de doeltreffendheid van de cruciale benchmark, verplicht beheer en het stelsel van verplichte aanlevering op grond van de artikelen 20, 21 en 23, en de definitie van een cruciale benchmark in artikel 3, lid 1, punt 25;
- b) de doeltreffendheid van het stelsel van vergunning, registratie en toezicht voor beheerders uit hoofde van titel VI en de colleges uit hoofde van artikel 46, en de geschiktheid van het toezicht op bepaalde benchmarks door een orgaan van de Unie;
- c) de werking en de doeltreffendheid van artikel 19, lid 2, met name het toepassingsgebied ervan.

2. De Commissie evalueert om de vijf jaar na 1 januari 2018 de ontwikkeling van de internationale beginselen die van toepassing zijn op benchmarks en van de rechtskaders en toezichtspraktijken in derde landen met betrekking tot het aanbieden van benchmarks, en brengt verslag uit aan het Europees Parlement en de Raad. Dat verslag bevat in het bijzonder een beoordeling of het nodig is deze verordening te wijzigen en gaat zo nodig vergezeld van een wetgevingsvoorstel.

3. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 49 gedelegeerde handelingen vast te stellen om de in artikel 51, lid 2, bedoelde periode van 42 maanden te verlengen met 24 maanden indien het in lid 1, onder b), van dit artikel bedoelde verslag bewijs levert dat de in artikel 51, lid 2, bedoelde overgangsregeling voor registratie geen afbreuk doet aan een gemeenschappelijke Europese toezichtscultuur, consistente toezichtspraktijken en een consistente aanpak door de verschillende bevoegde autoriteiten.

Artikel 55

Kennisgeving van als referentie gebruikte benchmarks en de beheerders daarvan

Wanneer de benchmark als referentie wordt gebruikt in een financieel instrument dat valt onder artikel 4, lid 1, van Verordening (EU) nr. 596/2014, omvatten de kennisgevingen als bedoeld in artikel 4, lid 1, van die verordening de naam van de als referentie gebruikte benchmark en de beheerder daarvan.

Artikel 56

Wijzigingen van Verordening (EU) nr. 596/2014

Verordening (EU) nr. 596/2014 wordt als volgt gewijzigd:

1) Artikel 19 wordt als volgt gewijzigd:

a) het volgende lid wordt ingevoegd:

„1 bis. De in lid 1 bedoelde kennisgevingsverplichting is niet van toepassing op transacties in financiële instrumenten met betrekking tot aandelen of schuldinstrumenten van de in dat lid bedoelde uitgevende instelling, indien op het moment van de transactie is voldaan aan de volgende voorwaarden:

- a) het financiële instrument is een eenheid of aandeel in een instelling voor collectieve belegging waarbij de blootstelling van de aandelen of schuldinstrumenten van de uitgevende instelling niet meer bedraagt dan 20 % van de activa van de instelling voor collectieve belegging;
- b) het financiële instrument behelst blootstelling voor een portfolio van activa waarbij de blootstelling van de aandelen of schuldinstrumenten van de uitgevende instelling niet meer bedraagt dan 20 % van de activa van de portfolio;
- c) het financiële instrument is een eenheid of aandeel in een instelling voor collectieve belegging of behelst blootstelling voor een portfolio van activa, en de persoon met leidinggevende verantwoordelijkheid of nauw daarmee verbonden persoon is of kan niet op de hoogte zijn van de beleggingssamenstelling of blootstelling van de instelling voor collectieve belegging of de portfolio van activa met betrekking tot de aandelen of schuldinstrumenten van de uitgevende instelling, en er is bovendien voor die persoon geen reden om aan te nemen dat de aandelen of schuldinstrumenten van de uitgevende instelling de drempels van punt a) of b) overschrijden.

Indien informatie over de beleggingssamenstelling van de instelling voor collectieve belegging of blootstelling voor de portfolio van activa beschikbaar is, verricht de persoon met leidinggevende verantwoordelijkheid of de nauw daarmee verbonden persoon alle redelijke inspanningen om die informatie te verkrijgen.”;

b) in lid 7 wordt na de tweede alinea de volgende alinea ingevoegd:

„Voor de toepassing van punt b) is kennisgeving van transacties uitgevoerd in aandelen of schuldinstrumenten van een uitgevende instelling of derivaten of andere daaraan verbonden financiële instrumenten door beheerders van een instelling voor collectieve belegging waarin de persoon met leidinggevende verantwoordelijkheid of nauw daarmee verbonden persoon heeft geïnvesteerd, niet vereist indien de beheerder van de instelling voor collectieve belegging volledig discreet te werk gaat, hetgeen inhoudt dat de beheerder geen directe of indirecte instructies of voorstellen inzake de samenstelling van de portfolio ontvangt van beleggers in de instelling voor collectieve belegging.”.

2) Artikel 35 wordt als volgt gewijzigd:

a) in de leden 2 en 3 worden de woorden „artikel 19, leden 13 en 14” vervangen door „, artikel 19, leden 13 en 14, en artikel 38”;

b) lid 5 wordt vervangen door:

„5. Een overeenkomstig artikel 6, lid 5 of lid 6, artikel 12, lid 5, artikel 17, lid 2, derde alinea, artikel 17, lid 3, artikel 19, lid 13 of lid 14, of artikel 38 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement of de Raad binnen een termijn van drie maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad daartegen geen bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie heeft meegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met drie maanden verlengd.”.

3) Aan artikel 38 worden de volgende alinea's toegevoegd:

„Uiterlijk op 3 juli 2019 dient de Commissie na raadpleging van ESMA een verslag in bij het Europees Parlement en de Raad over het niveau van de in artikel 19, lid 1 bis, onder a) en b), bedoelde drempels met betrekking tot transacties door leidinggevendende wanneer de aandelen of schuldinstrumenten van de uitgevende instelling deel uitmaken van een instelling voor collectieve belegging of blootstelling inhouden voor een portfolio van activa, teneinde te beoordelen of het niveau passend is of moet worden aangepast.

De Commissie is overeenkomstig artikel 35 bevoegd gedelegeerde handelingen vast te stellen om de in artikel 19, lid 1 bis, onder a) en b), bedoelde drempels aan te passen wanneer het in dat verslag constateert dat die drempels moeten worden aangepast.”.

Artikel 57

Wijzigingen van Richtlijn 2008/48/EG

Richtlijn 2008/48/EG wordt als volgt gewijzigd:

1) In artikel 5, lid 1, wordt na de tweede alinea de volgende alinea ingevoegd:

„Indien de kredietovereenkomst verwijst naar een benchmark als gedefinieerd in artikel 3, lid 1, punt 3, van Verordening (EU) 2016/1011 van het Europees Parlement en de Raad (*), worden de naam van de benchmark en de beheerder daarvan, alsmede de mogelijke gevolgen voor de consument, door de kredietgever, of waar passend door de kredietbemiddelaar, aan de consument meegedeeld in een afzonderlijk document dat aan het formulier „Europese standaardinformatie inzake consumentenkrediet” kan worden gehecht.

(* Verordening (EU) 2016/1011 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende indices die worden gebruikt als benchmarks voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten of om de prestatie van beleggingsfondsen te meten en tot wijziging van Richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EU en Verordening (EU) nr. 596/2014 (PB L 171 van 29.6.2016, blz. 1).”.

2) In artikel 27, lid 1, wordt na de tweede alinea de volgende alinea ingevoegd:

„Uiterlijk op 1 juli 2018 stellen de lidstaten de bepalingen vast die noodzakelijk zijn om te voldoen aan artikel 5, lid 1, derde alinea, publiceren zij deze en delen zij deze aan de Commissie mee. Zij passen die bepalingen toe vanaf 1 juli 2018.”.

Artikel 58

Wijzigingen van Richtlijn 2014/17/EU

Richtlijn 2014/17/EU wordt als volgt gewijzigd:

1) In artikel 13, lid 1, tweede alinea, wordt het volgende punt ingevoegd:

„e bis) indien contracten die een benchmark als gedefinieerd in artikel 3, lid 1, punt 3, van Verordening (EU) 2016/1011 van het Europees Parlement en de Raad (*) als referentie gebruiken, beschikbaar zijn, de namen van de benchmarks en de beheerders daarvan, alsmede de mogelijke gevolgen voor de consument;

(* Verordening (EU) 2016/1011 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende indices die worden gebruikt als benchmarks voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten of om de prestatie van beleggingsfondsen te meten en tot wijziging van Richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EU en Verordening (EU) nr. 596/2014 (PB L 171 van 29.6.2016, blz. 1).”.

2) In artikel 42, lid 2, wordt na de eerste alinea de volgende alinea ingevoegd:

„Uiterlijk op 1 juli 2018 stellen de lidstaten de bepalingen vast die noodzakelijk zijn om te voldoen aan artikel 13, lid 1, tweede alinea, punt e bis), publiceren zij deze en delen zij deze aan de Commissie mee. Zij passen deze bepalingen toe vanaf 1 juli 2018.”.

3) Aan artikel 43, lid 1, wordt de volgende alinea toegevoegd:

„Artikel 13, lid 1, tweede alinea, punt e bis) is niet van toepassing op kredietovereenkomsten die reeds bestonden vóór 1 juli 2018.”.

Artikel 59

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

De verordening is van toepassing vanaf 1 januari 2018.

Niettenaastende de tweede alinea van dit artikel zijn artikel 3, lid 2, artikel 5, lid 5, artikel 11, lid 5, artikel 13, lid 3, artikel 15, lid 6, artikel 16, lid 5, artikel 20 (met uitzondering van lid 6, onder b)), artikelen 21 en 23, artikel 25, leden 8 en 9, artikel 26, lid 5, artikel 27, lid 3, artikel 30, lid 5, artikel 32, lid 9, artikel 33, lid 7, artikel 34, lid 8, artikel 46, artikel 47, lid 3, en artikel 51, lid 6, van toepassing vanaf 30 juni 2016.

Niettenaastende de tweede alinea van dit artikel, is artikel 56 van toepassing met ingang van 3 juli 2016.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Straatsburg, 8 juni 2016.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

M. SCHULZ

Voor de Raad

De voorzitter

A.G. KOENDERS

BIJLAGE I

RENTEVOETBENCHMARKS

Voldoende en nauwkeurige gegevens

1. Voor de toepassing van artikel 11, lid 1, punten a) en c), wordt in het algemeen voorrang gegeven aan het gebruik van de volgende inputgegevens:
 - a) de transacties van een contribuant in de onderliggende markt die een benchmark beoogt te meten of, indien dit niet toereikend is, de transacties in gerelateerde markten, zoals:
 - de niet-gedekte interbancaire depositomarkt;
 - andere ongedekte depositomarkten, met inbegrip van certificaten van deposito en commercial paper, en
 - andere markten, zoals Overnight Index Swaps, terugkoopovereenkomsten, deviezentermijnen, rentetermijncontracten en -opties, mits die transacties voldoen aan de vereisten voor de inputgegevens zoals opgenomen in de gedragscode;
 - b) de waarnemingen door een contribuant van transacties van derden op de in onder a) beschreven markten;
 - c) handelbare bied- en laatkoersen.
 - d) indicatieve bied- en laatkoersen of deskundige beoordelingen.
2. Voor de toepassing van artikel 11, lid 1, onder a), en artikel 11, lid 4, kunnen inputgegevens worden aangepast.

De inputgegevens kunnen in het bijzonder worden aangepast door toepassing van de volgende criteria:

- a) nabijheid van transacties bij de aanbidding van de inputgegevens en de gevolgen van marktgebeurtenissen tussen het moment van de transacties en het moment van aanleveren van de inputgegevens;
- b) interpolatie of extrapolatie van transactiegegevens;
- c) aanpassingen ter afspiegeling van wijzigingen in de kredietrating van de contribuanten en andere marktdeelnemers.

Toezichtfunctie

3. De volgende vereisten zijn van toepassing in plaats van de vereisten van artikel 5, leden 4 en 5:
 - a) de beheerder van een rentevoetbenchmark heeft een onafhankelijk toezichtcomité. Details over het lidmaatschap van dat comité worden openbaar gemaakt, tezamen met verklaringen over belangenconflicten en de processen voor de selectie of benoeming van de leden ervan;
 - b) het toezichtcomité houdt minstens één keer per vier maanden een vergadering en stelt van elk van die vergaderingen notulen op;
 - c) het toezichtcomité gaat op integere wijze te werk en heeft alle in artikel 5, lid 3, vastgelegde verantwoordelijkheden.

Controle

4. De beheerder van een rentevoetbenchmark benoemt een onafhankelijke externe controleur voor de evaluatie van en rapportering over de naleving door de beheerder van de benchmarkmethodologie en deze verordening. De externe controle van de beheerder wordt een eerste keer zes maanden na de introductie van de gedragscode uitgevoerd, en daarna elke twee jaar.

Het toezichtcomité kan vragen om een externe controle van een contribuant aan een rentevoetbenchmark indien het comité niet tevreden is met aspecten van zijn gedrag.

Systemen en controles van contribuanten

5. De volgende vereisten zijn van toepassing op contribuanten aan rentevoetbenchmarks in aanvulling op de in artikel 16 opgenomen vereisten. Artikel 16, lid 5, is niet van toepassing.
6. Elke indiener van een contribuant en de directe managers van die indiener erkennen schriftelijk dat zij de gedragscode hebben gelezen en dat zij deze zullen naleven.
7. De systemen en controles van een contribuant omvatten:
 - a) een beschrijving van de verantwoordelijkheden binnen elke onderneming, met inbegrip van interne rapportage-lijnen en verantwoording, waaronder de locatie van indieners en managers en de namen van desbetreffende personen en vervangers;
 - b) interne procedures voor het aftekenen van het aanleveren van inputgegevens;
 - c) disciplinaire procedures met betrekking tot manipulatiepogingen of verzuim om werkelijke manipulatie of manipulatiepogingen door partijen die niet met het contributieproces te maken hebben, te rapporteren;
 - d) doeltreffende beheerprocedures voor belangenconflicten en communicatiecontroles, zowel binnen contribuanten als tussen contribuanten en andere derden, ter voorkoming van ongepaste externe invloeden over de personen die verantwoordelijk zijn voor de indiening van tarieven. Indieners zijn werkzaam op locaties die fysiek gescheiden zijn van handelaren in derivaten van rentevoeten;
 - e) doeltreffende procedures ter voorkoming of controle van de informatie-uitwisseling tussen personen die betrokken zijn bij activiteiten met een risico op belangenconflicten waar de uitwisseling van die informatie de bijgedragen benchmarkgegevens kan beïnvloeden;
 - f) voorschriften om samenzwering tussen contribuanten en tussen contribuanten en de benchmarkbeheerders te voorkomen;
 - g) maatregelen om te voorkomen of de kans te beperken dat personen ongepaste invloed uitoefenen op de wijze waarop personen die betrokken zijn bij de verstrekking van inputgegevens deze activiteiten uitvoeren;
 - h) verwijdering van directe links tussen de vergoeding van werknemers die betrokken zijn bij de verstrekking van inputgegevens en de vergoeding van of gegenereerde inkomsten door personen die betrokken zijn bij een andere activiteit, indien er een belangenconflict kan optreden in verband met die activiteiten;
 - i) controles ter identificatie van omgekeerde transacties na de verstrekking van inputgegevens.
8. Een contribuant aan een rentevoetbenchmark houdt gedetailleerde registers bij van:
 - a) alle relevante aspecten van aangeleverde inputgegevens;
 - b) het proces dat van toepassing is op de vaststelling van inputgegevens en het aftekenen van inputgegevens;
 - c) de namen van indieners en hun verantwoordelijkheden;
 - d) eventuele communicatie tussen indieners en andere personen, met inbegrip van interne en externe handelaren en effectenmakelaars in verband met de vaststelling of het aanleveren van inputgegevens;
 - e) eventuele interactie tussen indieners en de beheerder of een berekeningsmedewerker;
 - f) eventuele vragen met betrekking tot de inputgegevens en de antwoorden op die vragen;
 - g) gevoeligheidsrapporten voor handelsboeken betreffende renteswaps en andere handelsboeken betreffende derivatenhandel met een aanzienlijke invloed van de vaststelling van rentevoeten met betrekking tot inputgegevens.

9. De registers worden bewaard op een medium dat de opslag van de informatie toegankelijk houdt voor toekomstige raadpleging met een gedocumenteerd controlespoor.
 10. De nalevingsfunctie van de contribuant aan een rentevoetbenchmark rapporteert regelmatig eventuele bevindingen, met inbegrip van omgekeerde transacties, aan het management.
 11. Inputgegevens en procedures zijn onderworpen aan regelmatige interne herzieningen.
 12. Een externe controle van de inputgegevens van een contribuant aan een rentevoetbenchmark, van de naleving van de gedragscode en van de bepalingen van deze verordening wordt een eerste keer zes maanden na de invoering van de gedragscode uitgevoerd, en daarna elke twee jaar.
-

BIJLAGE II

GRONDSTOFFENBENCHMARKS

Methodologie

1. De beheerder van een grondstoffenbenchmark formaliseert, documenteert en publiceert alle methoden die de beheerder gebruikt voor een benchmarkberekening. Die methodologie omvat en beschrijft ten minste:
 - a) alle criteria en procedures die worden gebruikt voor de ontwikkeling van de benchmark, met inbegrip van hoe de beheerder inputgegevens gebruikt, waaronder het specifieke volume, voltooide en gerapporteerde transacties, biedingen, aanbiedingen en andere marktinformatie bij zijn beoordeling of tijdsperioden of momenten van beoordelingen, waarom een specifieke referentie-eenheid wordt gebruikt, hoe de beheerder dergelijke inputgegevens verzamelt, de richtsnoeren die van toepassing zijn op de uitoefening van beoordelingsvrijheid door beoordelaars en andere informatie, zoals veronderstellingen, modellen of extrapolatie vanuit verzamelde gegevens die worden meegenomen bij het opstellen van een beoordeling;
 - b) de procedures en praktijken die zijn ontworpen om de consistentie te waarborgen tussen de beoordelaars die hun oordeel vellen;
 - c) het relatieve belang dat wordt toegekend aan elk criterium dat wordt gebruikt bij de benchmarkberekening, in het bijzonder het type gebruikte inputgegevens en het type criterium gebruikt voor het geven van een oordeel om zo de kwaliteit en integriteit van de benchmarkberekening te waarborgen;
 - d) criteria die het minimale aantal benodigde transactiegegevens vaststellen voor een specifieke benchmarkberekening. Indien niet in een dergelijke drempel wordt voorzien, worden de redenen toegelicht waarom een dergelijke minimumdrempel niet is vastgesteld en wordt uiteengezet welke procedures moeten worden gebruikt wanneer er geen transactiegegevens zijn;
 - e) criteria die betrekking hebben op de beoordelingsperioden waarin de ingediende gegevens onder de aanbevolen drempel van transactiegegevens voor de methodologie of de vereiste kwaliteitsnormen van de beheerder vallen, met inbegrip van alternatieve methoden voor de beoordeling, waaronder theoretische ramingsmodellen. Die criteria verhelderen de te gebruiken procedures wanneer er geen transactiegegevens bestaan;
 - f) criteria voor de tijdigheid van de aanlevering van inputgegevens en de middelen voor dergelijke aanleveringen van inputgegevens op elektronische wijze, per telefoon of anderszins;
 - g) criteria en procedures met betrekking tot beoordelingsperioden waarin een of meer contribuanten inputgegevens indienen die een aanzienlijk deel vormen van het totaal aan inputgegevens voor die benchmark. De beheerder definieert tevens in die criteria en procedures wat een aanzienlijk deel vormt van elke benchmarkberekening;
 - h) criteria volgens welke transactiegegevens mogen worden uitgesloten van een benchmarkberekening.
2. De beheerder van een grondstoffenbenchmark gaat over tot bekendmaking of beschikbaarstelling van de essentiële aspecten van de methodologie die de beheerder gebruikt voor elke grondstoffenbenchmark die aangeboden en gepubliceerd is of, indien van toepassing, voor elke benchmarkgroep die aangeboden en gepubliceerd is.
3. Tezamen met de in punt 2 bedoelde methodologie beschrijft en publiceert de beheerder van een grondstoffenbenchmark tevens al het volgende:
 - a) de achterliggende redenen voor het volgen van een bepaalde methodologie, met inbegrip van technieken voor prijsaanpassing en een rechtvaardiging waarom een tijdsperiode of tijdsbestek waarin de inputgegevens worden aanvaard, een betrouwbare indicator is voor fysieke marktwaarden;
 - b) de procedure voor interne evaluatie en goedkeuring van een bepaalde methodologie, evenals de frequentie van die evaluatie;
 - c) de procedure voor externe evaluatie van een bepaalde methodologie, met inbegrip van procedures voor het bereiken van marktacceptatie van de methodologie door middel van raadpleging van gebruikers over belangrijke wijzigingen aan het benchmarkberekenningsproces.

Wijzigingen in de methodologie

4. De beheerder van een grondstoffenbenchmark stelt expliciete procedures vast en maakt deze samen met de achterliggende redenen van een voorgestelde inhoudelijke wijziging van zijn methodologie bekend. Deze procedures zijn consistent met de overkoepelende doelstelling dat een beheerder de voortdurende integriteit moet waarborgen van zijn benchmarkberekeningen en wijzigingen ten uitvoer moet leggen voor de goede orde van de specifieke markt waarop dergelijke wijzigingen betrekking hebben. Dergelijke procedures bieden:
 - a) voorafgaande kennisgeving met een duidelijk tijdschema waardoor gebruikers voldoende mogelijkheden hebben om de gevolgen van dergelijke voorgestelde wijzigingen te analyseren en te commentariëren, gelet op de berekening van de algemene omstandigheden door de beheerder;
 - b) voor opmerkingen van gebruikers en de reactie van de beheerder op deze opmerkingen, het beschikbaar maken voor alle marktgebruikers na een bepaalde raadplegingsperiode, tenzij degene die de opmerking indiende, verzocht om vertrouwelijkheid.
5. De beheerder van een grondstoffenbenchmark onderzoekt regelmatig zijn methoden om ervoor te zorgen dat zij een betrouwbare afspiegeling vormen van de beoordeelde werkelijke markt en hanteert hierbij een procedure om rekening te houden met de standpunten van relevante gebruikers.

Kwaliteit en integriteit van benchmarkberekeningen

6. De beheerder van een grondstoffenbenchmark:
 - a) specificeert de criteria ter omschrijving van de fysieke grondstof die het voorwerp vormt van een bepaalde methodologie;
 - b) verleent prioriteit aan inputgegevens volgens onderstaande volgorde, wanneer die overeenkomt met zijn methodologieën:
 - i) gesloten en gerapporteerde transacties,
 - ii) biedingen en aanbiedingen,
 - iii) overige informatie.

Indien geen voorrang wordt gegeven aan gesloten en gerapporteerde transacties, moeten de redenen worden uiteengezet, zoals vereist in punt 7, onder b);

 - c) neemt voldoende maatregelen die zijn ontworpen om gebruik te maken van ingediende inputgegevens die worden meegenomen bij de benchmarkberekening en die te goeder trouw zijn, wat inhoudt dat de partijen die de inputgegevens hebben ingediend, transacties hebben uitgevoerd of bereid zijn die uit te voeren waarmee dergelijke inputgegevens kunnen worden gegenereerd en de voltooide transacties werden uitgevoerd op armengte afstand van elkaar, en er moet bijzondere aandacht worden besteed aan transacties tussen filialen;
 - d) stelt procedures in en gebruikt deze voor de identificatie van afwijkende of verdachte transactiegegevens en houdt registers bij van besluiten om transactiegegevens uit te sluiten van het benchmarkberekeningsproces van de beheerder;
 - e) stimuleert contribuanten om al hun inputgegevens in te dienen die vallen onder de criteria van de beheerder voor die berekening. Beheerders streven ernaar, voor zover zij daartoe in staat zijn en zulks redelijk is, te waarborgen dat ingediende inputgegevens representatief zijn voor de werkelijk voltooide transacties van de contribuant, en
 - f) gebruikt een systeem van passende maatregelen om ervoor te zorgen dat contribuanten voldoen aan de toepasselijke kwaliteits- en integriteitsnormen van de beheerder voor inputgegevens.
7. De beheerder van een grondstoffenbenchmark beschrijft en publiceert voor elke berekening, voor zover redelijkerwijs mogelijk, onder voorbehoud van de juiste publicatie van de benchmark:
 - a) een bondige samenvatting die volstaat om het voor een abonnee of bevoegde autoriteit van een benchmark mogelijk te maken te begrijpen hoe de berekening werd ontwikkeld, met inbegrip van ten minste de omvang en liquiditeit van de beoordeelde fysieke markt (zoals het aantal en het volume van ingediende transacties), het bereik en het gemiddelde volume en het bereik en gemiddelde van de prijs en indicatieve percentages van elk type inputgegevens dat bij de berekening wordt betrokken; termen die verwijzen naar de prijsstellingsmethodologie worden opgenomen, zoals „op basis van transactie”, „op basis van spreiding” of „geïnterpoleerd/geëxtrapoleerd”, en

- b) een bondige toelichting op de mate waarin en de basis waarop een beoordeling met inbegrip van de uitsluiting van gegevens, die anderszins voldoen aan de vereisten van de relevante methodologie voor die berekening, waarbij prijzen worden gebaseerd op spreiding of interpolatie, extrapolatie of het wege van biedingen en aanbiedingen die hoger zijn dan de voltooide transacties, indien aanwezig, die zijn gebruikt bij de berekening.

Integriteit van het verslagleggingsproces

8. De beheerder van een grondstoffenbenchmark doet het volgende:

- a) de criteria specificeren die definiëren wie inputgegevens mag indienen bij de beheerder;
- b) beschikken over kwaliteitscontroleprocedures ter evaluatie van de identiteit van een contribuant en iedere indiener die rapporteert over inputgegevens en de toestemming van die indiener om te rapporteren over inputgegevens namens een contribuant;
- c) de criteria specificeren die worden toegepast op werknemers van een contribuant die namens een contribuant inputgegevens mogen indienen bij een beheerder; contribuanten aansporen om transactiegegevens in te dienen vanuit backofficefuncties en bevestigende gegevens zoeken via andere bronnen indien transactiegegevens direct van een handelaar worden ontvangen, en
- d) interne controles en schriftelijke procedures ten uitvoer leggen om communicatie te identificeren tussen contribuanten en beoordelaars die een berekening proberen te beïnvloeden ten gunste van een handelspositie (van de contribuant, zijn medewerkers of een derde), proberen een beoordelaar zo ver te krijgen dat hij de voorschriften of richtsnoeren van de beheerder overtreedt of contribuanten identificeert om hen te betrekken bij een patroon van indiening van afwijkende of verdachte transactiegegevens. Die procedures omvatten zo veel mogelijk de verstrekking voor escalatie van het onderzoek door de beheerder binnen de onderneming van de contribuant. Controles omvatten de kruiscontrole van marktindicatoren om ingediende informatie te valideren.

Beoordelaars

9. Met betrekking tot de rol van een beoordelaar draagt de beheerder van een grondstoffenbenchmark zorg voor:

- a) het vaststellen van en beschikken over expliciete interne voorschriften en richtsnoeren voor de selectie van beoordelaars, met inbegrip van hun minimale opleidingsniveau, ervaring en vaardigheden, evenals het proces voor periodieke evaluatie van hun competenties;
- b) het invoeren van regelingen om te verzekeren dat berekeningen op een consistente en regelmatige basis kunnen worden gemaakt;
- c) het bijhouden van continuïteit en de planning van opvolging met betrekking tot de beoordelaars om te waarborgen dat berekeningen op consistente wijze worden gemaakt door medewerkers die beschikken over de relevante deskundigheidsniveaus, en
- d) het instellen van interne controleprocedures om de integriteit en betrouwbaarheid van berekeningen te waarborgen. Die interne controles en procedures omvatten ten minste het voortdurende toezicht op beoordelaars om ervoor te zorgen dat de methodologie op de juiste wijze is toegepast, en procedures voor interne aftekening door een controleur voorafgaand aan vrijgave van benchmarks voor verspreiding op de markt.

Controlesporen

10. De beheerder van een grondstoffenbenchmark stelt voorschriften en procedures in om gelijktijdig relevante informatie te documenteren, waaronder:

- a) alle inputgegevens;
- b) de beoordelingen die zijn uitgevoerd door beoordelaars bij het bereiken van de benchmarkberekening;
- c) of een berekening een bepaalde transactie heeft uitgesloten, die anderszins wel voldeed aan de vereisten van de relevante methodologie voor die berekening, en de achterliggende redenen hiervoor;
- d) de identiteit van elke beoordelaar en van andere personen die de informatie onder a), b) of c), hebben ingediend of anderszins hebben gegenereerd.

11. De beheerder van een grondstoffenbenchmark stelt voorschriften en procedures in om ervoor te zorgen dat een controlespoor van relevante informatie minstens vijf jaar wordt behouden om de samenstelling van de berekening te documenteren.

Belangenconflicten

12. De beheerder van een grondstoffenbenchmark voert passend beleid en passende procedures in om belangenconflicten vast te stellen, bekend te maken, te beheersen, te beperken of te vermijden en de integriteit en onafhankelijkheid van berekeningen te beschermen. Dat beleid en die procedures worden regelmatig geëvalueerd en bijgewerkt en:
 - a) waarborgen dat benchmarkberekeningen niet worden beïnvloed door het bestaan van, of het mogelijke ontstaan van, een commerciële of persoonlijke bedrijfsrelatie of belang tussen de beheerder en zijn dochterondernemingen, personeel, klanten, marktdeelnemers of aan hem verbonden personen;
 - b) waarborgen dat de persoonlijke belangen en zakelijke relaties van het personeel van de beheerder niet worden toegestaan om de functies van de beheerder in gevaar te brengen, met inbegrip van detachering, reizen en aanvaarding van amusement, geschenken en gastvrijheid die worden verstrekt door de klanten van de beheerder of andere marktdeelnemers op de grondstoffenmarkt;
 - c) met betrekking tot vastgestelde conflicten, waarborgen dat de functies bij de beheerder afzonderlijk zijn gescheiden door middel van toezicht, compensatie, systeemtoegang en informatiestromen;
 - d) beschermen de vertrouwelijkheid van de informatie ingediend bij of vastgesteld door de beheerder, onder voorbehoud van bekendmakingsverplichtingen van de beheerder;
 - e) verbieden managers, beoordelaars en andere medewerkers van de beheerder om bij te dragen aan de benchmarkberekening door deel te nemen aan biedingen, aanbiedingen en handel op persoonlijke titel of namens marktdeelnemers, en
 - f) op doeltreffende wijze vastgestelde belangenconflicten aanpakken die kunnen bestaan tussen het aanbieden van een benchmark (met inbegrip van alle werknemers die bevoegd zijn om berekeningen uit te voeren of daaraan op een andere wijze deelnemen) en andere zakelijke activiteiten van de beheerder.
13. De beheerder van een grondstoffenbenchmark zorgt ervoor dat zijn andere bedrijfsactiviteiten passende procedures en mechanismen hebben ingesteld die zijn ontworpen ter beperking van de kans dat een belangenconflict afbreuk doet aan de integriteit van benchmarkberekeningen.
14. De beheerder van een grondstoffenbenchmark zorgt ervoor dat er gescheiden rapportagelijnen zijn ingesteld tussen de managers, beoordelaars en andere werknemers en van de managers naar de hoogste leidinggevenden en het bestuur van de beheerder om te waarborgen:
 - a) dat de beheerder op bevredigende wijze de vereisten van deze verordening ten uitvoer legt, en
 - b) dat verantwoordelijkheden duidelijk zijn gedefinieerd en geen conflict of de schijn van een conflict opleveren.
15. De beheerder van een grondstoffenbenchmark maakt een belangenconflict bekend aan zijn gebruikers zodra hij kennis krijgt van een belangenconflict vanuit de eigendom van de beheerder.

Klachten

16. De beheerder van een grondstoffenbenchmark heeft een beleid inzake klachtenbehandelingen ingesteld en bekendgemaakt dat de procedures aangeeft voor het ontvangen, onderzoeken en bewaren van registers betreffende klachten over het berekeningsproces van een beheerder. Die klachtenmechanismen waarborgen dat:
 - a) benchmarkabonnees klachten kunnen indienen over de vraag of een bepaalde benchmarkberekening representatief is voor de marktwaarde, over voorgestelde wijzigingen in de benchmarkberekening, toepassingen van de methodologie in verband met een specifieke benchmarkberekening en andere redactionele besluiten in verband met de benchmarkberekeningsprocessen;

- b) er is een doelstellingenrooster beschikbaar voor de afhandeling van klachten;
 - c) formele klachten die worden ingediend tegen de beheerder en zijn medewerkers worden tijdig en eerlijk onderzocht door de beheerder;
 - d) het onderzoek wordt onafhankelijk van personeel dat betrokken kan zijn geweest bij het voorwerp van de klacht, uitgevoerd;
 - e) de beheerder streeft ernaar het onderzoek zo snel mogelijk af te ronden;
 - f) de beheerder informeert de klager en eventuele andere betrokkenen schriftelijk over de uitkomst van het onderzoek binnen een redelijke periode;
 - g) er kan een beroep worden ingesteld bij een onafhankelijke door de beheerder benoemde derde indien een klager niet tevreden is met de manier waarop een klacht is afgehandeld door de betrokken beheerder of het besluit van de beheerder in die situatie binnen zes maanden na de datum van de aanvankelijke klacht, en
 - h) alle documenten met betrekking tot een klacht, met inbegrip van die welke door de klager zijn ingediend, evenals de registers van de beheerder zelf, worden minstens vijf jaar bijgehouden.
17. Geschillen met betrekking tot de dagelijkse prijsvaststelling, die geen formele klachten zijn, worden opgelost door de beheerder van een grondstoffenbenchmark onder verwijzing naar de relevante standaardprocedures. Indien een klacht leidt tot een prijswijziging, worden de nadere gegevens van die prijswijziging zo snel mogelijk meegedeeld aan de markt.

Externe controle

18. Een beheerder van een grondstoffenbenchmark benoemt een onafhankelijke, externe controleur met passende ervaring en bekwaamheid voor het evalueren van en rapporteren over de wijze waarop de beheerder zich houdt aan de vastgestelde methodologische criteria en de vereisten van deze verordening. Controles vinden jaarlijks plaats en worden drie maanden na de afronding van elke controle gepubliceerd, waarbij zo nodig extra tussentijdse controles worden verricht.
-